

TỰ DO NGÔN LUẬN

Ban biên tập:
Lm Phan
Văn Lợi,
Lm Nguyễn
Văn Lý,
Nv Nguyễn
Xuân Nghĩa

Tiếng nói của Người Dân Việt Nam đòi Quyền Tự Do Thông Tin Ngôn Luận

Đất đai : vàng và máu !!!

Không ai có nỗi ám ảnh về đất đai như người Cộng sản, vì họ luôn có nỗi ám ảnh về quyền lực. Và một trong những phương thế để giữ quyền lực là sở hữu đất đai, kho vàng bất tận, nguồn phát sinh mọi của cải khác. Mà sở hữu đất đai theo quan niệm của họ là phải đoạt lấy bằng vũ khí, đồng thời làm cho những ai bị tước đoạt không có khả năng đòi lại.

Chính vì thế, sau khi nắm được chính quyền ở miền Bắc, họ đã tổ chức cái gọi là "Cải cách ruộng đất" mà thực ra là đoạt lấy đất của những người bị gán danh hiệu địa chủ, và đoạt bằng cách đầu tởm giết chết ngay những kẻ xấu số này. Những địa chủ ấy từng là ân nhân của đảng cũng có thể đem bắn, điển hình là bà Cát Hanh Long Nguyễn Thị Năm. Những địa chủ ấy từng hiến nhiều cơ ngơi cho đảng cũng có thể bị lột sạch, như ông bà Trịnh Văn Bô. Kết quả của vụ Cải cách Ruộng đất đầm máu đó không hề là chia đất cho bản cổ nông, thực thi chính sách "người cày có ruộng", nhưng là đoạt hết mọi đất đai (ở miền Bắc) vào trong tay đảng.

Để có thể chiếm đất thêm, VC tiến hành cuộc chiến xâm lăng miền Nam. Sau khi cướp được quyền lực trên khắp cả nước, đầu tiên họ tống cổ dân giàu các thành thị đi kinh tế mới, bắt giam quân cán chính VNCH vào các trại tù hẻo lánh xa xôi, thực hiện "cải tạo công thương nghiệp"... để cướp đất, cướp nhà, cướp cơ sở kinh doanh, sản xuất. VC còn gây đủ khó khăn khốn đốn cho cuộc sống dân miền Nam, khiến hàng triệu người phải tìm cách vượt biên, bỏ lại nhà cửa. Phần lớn ruộng đất và cơ sở của các tôn giáo cũng bị tước đoạt. Sau đó, VC hiến định quyền sở hữu đất đai của đảng, bằng cách đưa ra nguyên tắc my dân mơ hồ: Đất đai, rừng núi, tài nguyên thiên nhiên... đều thuộc sở hữu toàn dân, do nhà nước thống nhất quản lý, tập thể và cá nhân chỉ được quyền sử dụng (Hiến pháp 1980 điều 19+20 và HP 1992 điều 17+18). HP 2013 điều 50 thì còn thêm: nhà nước đại diện chủ sở hữu, nhằm củng cố điều 5 Luật Đất đai 2003.

Chỉ cần chừng đó là đã biến tất cả mọi ai cư trú trên mảnh đất hình chữ S trở nên người thuê đất của đảng và có thể bị tống cổ khỏi nơi cư trú bất cứ lúc nào, để nhà nước lấy đất làm việc riêng. Và cũng kể từ đó, xuất hiện tại CHXHCN Việt Nam một "giai cấp" còn thâm hại hơn cả giai cấp vô sản mà chế độ CS luôn đề cập, "giai cấp Dân Oan" với quân số hàng chục triệu người. Sẽ vang rền trong lịch sử những cái tên như Thủ Thiêm (Sài Gòn), Cồn Dầu (Đà Nẵng), Tiên Lãng (Hải Phòng), Tân Rai, Nhân Cơ (Tây Nguyên), Dương Nội, Đồng Tâm (Hà Nội), Văn Giang (Hưng Yên), Vụ Bản (Nam Định)... Ở những nơi đó, ngoài vàng chảy vào túi đảng, đảng viên, nhà nước, quan chức nhà nước, đại gia đồ, công ty quốc doanh đồ... còn là nước mắt và máu của dân oan, vì bị cán bộ, công an, côn đồ, bảo vệ, có khi cả bộ đội, dàn quân đánh như đánh địch, san bằng nhà cửa, tiêu diệt hoa màu, quật ủi mồ mả, và kết thúc kiểu trừ hậu hoạn là bắt bớ bỏ tù dài hạn (để "chúng" hết khả năng và ý chí để đòi lại tài sản). Có cần thì tử hình như anh Đặng Văn Hiến ở Đak Nông.

Nhưng đâu chỉ nhà cửa, ruộng vườn, mồ mả tư nhân. Đến cả rừng núi bao la, biển cả ngút ngàn, hang động kỳ ảo, lăng tẩm vua quan, duyên hải xinh đẹp, tài nguyên quốc gia phong phú như Fansipan, Hạ Long, Sầm Sơn, Vũng Áng, Phong Nha, Kẻ Bàng, Cửa Việt, Mỹ Thủy, Lăng Cô, Hải Vân, Mỹ Khê, Hòa Quý, Hòa Xuân, Bà Nà, Sơn Trà, Cửa Đại, Lý Sơn, Nha Trang, Tây Nguyên, Phú Quốc... cũng đã bị xẻ thịt, bị phá nát cảnh quan, bị biến thành resort cao cấp, sân golf quý tộc, cũng đã đuổi hết cư dân sinh sống hay bắt họ thành nô lệ phục dịch, cũng giao hết cho công ty nọ, tập đoàn kia, trong đó không ít là của người Tàu, cũng đã trở thành tài sản kinh doanh riêng cho những nhóm lợi ích cá mập.

Nhiều bãi biển được cả thế giới công nhận thuộc loại đẹp nhất hành tinh như Mỹ Khê (Đà Nẵng), Cửa Đại (Hội An), Bãi Dài, Bãi Sao (Phú Quốc), nơi mà trước đây người dân có thể thoải mái bơi lội hay tự do đánh bắt hải sản thì giờ đây, phần lớn diện tích nói trên đã được dành cho các đại tập đoàn khai thác bờ biển. Quần thể công trình du lịch văn hoá dịch vụ cáp treo, vui chơi giải trí, khách sạn Fansipan Sapa đã phá nát sinh cảnh vườn quốc gia Hoàng Liên Sơn, chiếm nơi ăn chốn ở của không biết bao nhiêu cư dân bản địa. Dự án Công viên đại dương Hạ Long xâm phạm, san lấp hàng trăm hecta mặt biển thuộc vùng đệm của di sản thiên nhiên thế giới độc đáo và bậc nhất này. Nhiều cánh rừng phòng hộ ven biển Sầm Sơn đã bị xóa sổ để xây dựng sân golf, resort, người dân xung quanh đó chẳng còn được cào ngao đánh cá, không biết bao nhiêu gia đình sống nhờ nghề bám biển từ nhiều thế hệ bị cướp kế sinh nhai. Hoà Quý, Hoà Xuân ở Đà Nẵng được gọi là khu du lịch sinh thái nhưng thực chất không phải. Người ta đã đuổi hết dân đi, quy hoạch thành khu đô thị rồi bán nền lại với giá từ 50 đến 100 triệu đồng mỗi mét vuông trong khi chỉ đền bù cho dân khoảng 15 ngàn đồng/m², mức giá nông nghiệp rẻ mạt.

Chưa bao giờ, đảng bộ và nhà cầm quyền VC nhiều nơi, nhiều cấp lại quyết liệt, hung hăng thu (cướp) đất của dân trao cho các tập đoàn địa ốc như Vingroup, SunGroup, BimGroup, Đại Quang Minh, FLC một cách dễ dãi và dã man đến thế. Điều đó dễ hiểu, vì các cơ quan, quan chức liên can từ trung ương đến địa phương đều được ăn chia trong các dự án của những tập đoàn này, phần lớn là được tặng hay bán rẻ biệt thự. Chẳng hạn trong dự án Ecopark (Văn Giang, Hưng Yên) thu hồi của dân 500 ha, 7 cán bộ ở ban tổ chức trung ương đảng được "nhượng" 7 biệt thự diện tích từ 500-1.200 m²/biệt thự với giá "bèo" 2 triệu đ/m² trong khi giá một m² căn hộ cao tầng ở đây là từ 26-32 triệu/m². Theo dân Văn Giang thì ở dự án Ecopark có ít nhất 150 biệt thự "ngoại giao" dành cho hệ thống quan chức từ trung ương tới địa phương trong đó đủ thành phần lãnh đạo đảng, chính quyền, công an, tài nguyên môi trường, địa chính... Ở dự án Vinhomes của đại gia Phạm Nhật Vượng tại quận Long Biên (Hà Nội), bà con phường Phúc Đồng cũng kể vanh vách những biệt thự, căn hộ "ngoại giao" của ông nọ, bà kia ở thành phố, trung ương phường, quận,... Mới đây, dư luận đã rùm beng về chuyện đại tá giám đốc Công an Đà Nẵng Lê Văn Tam được Vũ "nhôm" tặng cho một biệt phủ 100 tỷ tại Làng Châu Âu (Eurovillage) ở quận Sơn Trà, Đà Nẵng.

Và cũng chưa bao giờ, những tập đoàn cá địa ốc như Vingroup, SunGroup, BimGroup, Đại Quang Minh, FLC... lại giàu nhanh đến thế. Giàu một cách cực kỳ dễ dãi và tàn độc trên đất đai và thân xác đồng bào. Đây là những tên tư bản cá mập đúng nghĩa mà Karl Marx (vừa được nhắc nhớ 200 năm sinh nhật) đã mô tả trong Tư bản luận: "...Tư bản ghét cay, ghét

GIẢI NHÂN QUYỀN VIỆT NAM 2008 GIẢI TRUYỀN THÔNG LIÊN MẠNG 2011

TRONG SỐ NÀY

- Trg 01** ▶ **Đất đai : Vàng và máu !!!**
Trg 03 ▶ **Thư yêu cầu công khai “Bản kê khai tài sản”.**
 -70 người Việt trong ngoài nước
Trg 04 ▶ **Đằng sau vụ đấu giá 9 lô đất vàng ở Thủ Thiêm.**
 -Khánh An.
Trg 06 ▶ **Sắp có đợt trấn áp phá hoại nghiêm trọng tại Việt Nam ?**
 -Tân Phong.
Trg 07 ▶ **Sự đàn áp không ngừng của chính phủ VN đối với người...**
 -CAT-VN.
Trg 09 ▶ **Giáo xứ Kẻ Gai: Khi chính quyền biến nạn nhân thành...**
 -Á Châu Tự Do.
Trg 10 ▶ **Cưỡng chế đất Dòng Thánh Phaolô Hà Nội là tranh chấp...**
 -Đài Á Châu Tự Do..
Trg 12 ▶ **Cuộc xâm lược không diễn ra ở Biển Đông.**
 -Phạm Đình Trọng.
Trg 15 ▶ **Nhìn hội đàm Thượng đỉnh Liên Triều, nghĩ về cái ngu và...**
 -Nguyễn Hoàng Dân.
Trg 18 ▶ **Ván cờ Bắc Triều Tiên hay sự thức tỉnh?**
 -Paramita Thành Đỗ.
Trg 19 ▶ **Chuyện kể về ông Phan Khôi: Sự độc ác của Việt cộng.**
 -M.D.
Trg 21 ▶ **Tại sao 43 năm vẫn xa mặt cách lòng?**
 -Phạm Trần.
Trg 24 ▶ **Xã hội chủ nghĩa tàn tạ.**
 -Nguyễn Xuân Nghĩa.
Trg 26 ▶ **Nguyễn Phú Trọng sẽ phải đối xử thế nào với “phe ta”?**
 -Phạm Chí Dũng.
Trg 27 ▶ **Việt Nam sẽ siết chặt Internet.**
 -David Brown.
Trg 29 ▶ **Bản đồ quy hoạch Thủ Thiêm “không có” hay bị “phi tang” ?**
 -Phạm Chí Dũng.
Trg 31 ▶ **Vụ Thủ Thiêm: Thất lạc lương tâm hay lộng quyền...**
 -Lam Hồng Nguyễn..

**NHỚ VỀ GIỚI NÔNG DÂN
TỪNG HY SINH XƯƠNG
MÁU CHO ĐẢNG, NAY BỊ
ĐẢNG CƯỚP TRĂNG TẠI
VĂN GIANG, DƯƠNG NỘI,
ĐỒNG TÂM, THỦ THIÊM**

đảng tình trạng không có lợi nhuận hay có quá ít lợi nhuận chẳng khác gì giới tự nhiên ghê sợ chân không. Lợi nhuận mà thích đáng thì tư bản trở thành can đảm; Lợi nhuận mà được đảm bảo 10% thì người ta có thể dùng được tư bản khắp nơi; Bảo đảm được 20% thì nó hăng máu lên; Bảo đảm được 50% thì nó không biết sợ là gì; Bảo đảm được 100% thì nó chà đạp lên mọi luật lệ loài người; Bảo đảm được lợi nhuận 300% thì nó chẳng từ mọi tội ác nào mà không dám phạm, thậm chí có bị treo cổ nó cũng không sợ...”. Trong thực tế, những tên tư bản cá mập này đã không hề có và không thể có trong thế giới tư bản giấy chết, nhưng chỉ có và có nhiều trong thế giới thiên đường cộng sản, từ Trung Quốc cho tới Việt Nam. Hãy lấy Thủ Thiêm, một ví dụ đang nổi bật trong công luận.

Những hậu duệ vốn học tập chủ thuyết Mác-xít để xây dựng một mô hình xã hội “có nhân dân làm chủ”, “của dân, do dân và vì dân”, lại “tài giỏi” gấp trăm ngàn lần về khả năng bóc lột các “ông chủ đất nước” và có khả năng tạo ra các mức “lợi nhuận đảm bảo” lên tới 20000 % như FLC, Đại Quang Minh, Vingroup, Sungroup, Bimgroup, Vạn Thịnh Phát, Tân Thuận... ở Thủ Thiêm. Mức “lợi nhuận tư bản” từ việc ăn cướp, khi chỉ bỏ ra 1 đồng đền bù rẻ mạt, bán lại với giá gấp hàng ngàn, hàng vạn lần, chắc chắn chỉ có trong chế độ tư bản nhà nước mà thực chất là chế độ tư bản thân tộc cho đảng viên và tay chân của đảng. Tại buổi tiếp xúc cử tri của Đoàn đại biểu Quốc hội thành Hồ sáng ngày 09 tháng 05 mới đây, bà Lê Thị Bạch Tuyết cho biết vừa liên hệ với công ty Đại Quang Minh, phòng kinh doanh dự án Khu đô thị Sala, tại khu vực nhà cũ của mình, để hỏi giá. Họ nói 350 triệu đồng/m2 và đã hết hàng, đến năm sau mới có một số căn hộ bán giá 23 tỷ, đang khi nhà cầm quyền thời ba tên cướp Lê Thanh Hải, Nguyễn Văn Đua và Tất Thành Cang đã chỉ đền bù cho bà (sở hữu 3000m2) 18 triệu đồng/m2. Bà Nguyễn Ngọc Thanh có căn nhà 59m2 trên đường Lương Định Của, dành dụm gần 50 lượng vàng mới mua nổi, nhưng khi giải tỏa chỉ được đền bù 94 triệu đồng, phải đóng thêm hơn 800 triệu mới mua được một căn tái định cư....

Đó là chưa kể tập đoàn mafia liên minh này (từ trung ương tới địa phương) đã cùng nhau đồng loạt tiêu hủy bản đồ nguyên thủy được thủ tướng Võ Văn Kiệt phê chuẩn năm 1996, làm lại một bản đồ mới, thu lỗ thêm đất ngoài quy hoạch (vốn được quyết định là 500 ha) và biến 150 ha đất tái định cư thành đất dự án xây dựng đô thị, đẩy gần 15 ngàn hộ dân Thủ Thiêm (đa phần nghèo khổ) ra khỏi nơi sinh cơ lập nghiệp từ bao đời. Không ít người đã bị đánh đập, bỏ tù vì chống việc cưỡng chế, vì phản đối lối đền bù bố thí, kiểu giết dần mòn. Không ít gia đình đã tan đàn xẻ nghé vì miệt mài khiếu kiện trong tuyệt vọng mấy chục năm trời. Hàng tấn đơn khiếu kiện đã bị vứt vào sọt rác. Hầu hết mọi cơ sở văn hóa tôn giáo đều bị san bằng, trong đó đặc biệt có nhà thờ của Hội thánh Tin lành Mennonite, chùa Liên Trì của Giáo hội PGTN.. Giáo xứ Thủ Thiêm với dân số 2000 người bị đuổi chỉ còn 500 mạng. Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm với tu viện và 3 cơ sở giáo dục thì cũng sống với thanh gươm Damocles do Nguyễn Thiện Nhân (bí thư) và Ng. Thành Phong (chủ tịch thành Hồ) treo trên đầu, chẳng biết bị đánh úp và san bằng lúc nào đây.

88 năm kể từ ngày thành lập đảng CSVN, những tướng, “thành tựu cướp bóc vĩ đại” đã biến những ông bà thiện heo, cai đồn điền, bản cùng, vô sản, sát nhân và lừa đảo năm xưa trở thành những nhà tư bản đồ giàu có ức vạn, quyền lực che kín “càn khôn” hôm nay sẽ bớt thói tham lam đôi chút để cho dân tình được làm ăn yên ổn. Nhưng đó là một nhận định sai lầm. Những cuộc tước đoạt tài sản người dân, vơ vét tài nguyên đất nước, phá hủy di sản văn hóa, đàn áp tôn giáo tín ngưỡng trên qui mô toàn quốc với mức độ khốc liệt như hiện nay ở xã hội Việt Nam thực ra là sự tiếp nối các cuộc “cải cách ruộng đất” chưa bao giờ kết thúc của VC. Bởi lẽ âm ảnh về quyền lực và về đất đai chưa bao giờ mất đi trong lòng họ. **BAN BIÊN TẬP**

43 năm đoản khúc đại Hồ cầm (Babui. Danchimviet.info)

THUYÊUCẦU

công khai "Bản kê khai tài sản"

.....70 người Việt trong và ngoài nước 06-05-2018.....

Kính gửi: Ngài Nguyễn Phú Trọng,
Tổng Bí thư đảng Cộng sản Việt Nam
Số 1 đường Hùng Vương, quận
Ba Đình, Hà Nội

Kính thưa Ngài Tổng Bí thư
Nguyễn Phú Trọng,

Chúng tôi, những công dân ký tên
dưới đây, viết thư này gửi đến Ngài
Tổng Bí thư với đôi lời trình bày như
sau:

Ngày 3-10-2017, Ban Bí thư Trung
ương ĐCSVN ban hành Quyết định
số 99/QĐ-TU' về việc phát huy vai trò
của nhân dân trong đấu tranh ngăn
chặn, đẩy lùi suy thoái, 'tự diễn biến',
'tự chuyển hóa'. Điểm đặc biệt của
Quyết định 99/QĐ-TU' này là lần đầu
tiên Lãnh đạo đảng yêu cầu phải
công khai các bản kê tài sản của cán
bộ, đảng viên các cấp.

Các bản kê khai tài sản này, theo
QĐ.99 nói trên, sẽ phải được công
khai trên phương tiện thông tin đại
chúng, cổng thông tin điện tử, niêm
yết tại trụ sở cơ quan, đơn vị v.v... để
giúp người dân có cơ sở thực hiện
quyền giám sát, góp phần tích cực
vào cuộc đấu tranh phòng chống
tham nhũng.

Tuy nhiên, tính tới nay đã hơn 7
tháng, nhưng chỉ thị trên của Ban Bí
thư vẫn chưa được thực hiện. Bằng
chứng là vẫn chưa có bản kê khai tài
sản nào của cấp lãnh đạo được công
khai trên các phương tiện thông tin
đại chúng như báo chí, Internet, cổng
thông tin điện tử... cả. Điều này
không khỏi khiến dư luận băn khoăn,
bởi lẽ các bản kê tài sản đã có sẵn
trong hồ sơ cán bộ nên việc công
khai lẽ ra là rất đơn giản, chẳng hề
tốn nhiều thời gian đến thế.

Việc chậm trễ thực thi Quyết định
99/QĐ-TU' đang đặt dấu hỏi lớn về
quyết tâm chống tham nhũng của Ban
lãnh đạo ĐCSVN, của toàn bộ hệ
thống chính trị Nhà nước, đồng thời
việc chậm trễ này rõ ràng là rào cản
người dân trong việc giám sát, phát
hiện và đấu tranh với các biểu hiện
tham nhũng. Bên cạnh đó, hiện tượng
này cũng đặt ra vấn đề là đang có sự
đùn đẩy, né tránh trách nhiệm, giấu
diếm khuyết điểm, xa dân, sợ quần
chúng, và "ăn cổ đi trước, lợi nước đi
sau" trong số cán bộ nằm trong diện
phải công khai tài sản.

Bởi vậy, để Nghị quyết đảng
nhẹ nhàng đi vào cuộc sống, mà cụ
thể ở đây là Quyết định 99/QĐ-TU'

phải được nghiêm túc thực thi, chúng
tôi đề nghị:

Tổng Bí thư hãy làm gương là
người công khai "Bản kê tài sản" của
mình trên báo chí, cổng thông tin điện
tử và Internet trước tiên.

Việc làm này của Tổng Bí thư
chắc chắn sẽ truyền cảm hứng sâu
rộng trong toàn đảng và hệ thống
chính trị, dẫn đến việc công khai hàng
loạt các bản kê tài sản của các Ủy
viên Bộ Chính trị, Ban Bí thư, Ban
Chấp hành Trung ương, các thành
viên Chính phủ, Quốc Hội và Bí thư,
Chủ tịch các tỉnh, thành... theo đúng
nội dung và tinh thần của Quyết định
99/QĐ-TU' để nhân dân, báo chí tham
gia giám sát. Cán bộ cấp thấp hơn,
do đó, cũng không thể viện dẫn lý do
các lãnh đạo cấp cao chưa công khai
để trì hoãn việc thực hiện yêu cầu
của Ban Bí thư được.

Điều này cũng hoàn toàn phù hợp
với tinh thần chỉ đạo "không có vùng
cấm trong chống tham nhũng" lâu nay
của chính Ngài Tổng Bí thư: "Trước
người ta bảo chỉ đánh từ vai đánh
xuống, bây giờ thì ngay trên đầu làm
mạnh hơn, tức là Trung ương còn
nghiêm hơn cả địa phương". Rõ ràng,
đúng như lời Tổng Bí thư nói, Trung
ương cần làm gương cho địa
phương, và người đứng đầu Trung
ương không ai khác chính là Tổng Bí
thư.

Đôi lời trình bày và đề nghị như
trên, mong sớm nhận được phản hồi,
nhất là khởi đầu bằng hành động
công khai bản kê tài sản từ Tổng Bí
thư, để không phải băn khoăn về thực
tâm chống tham nhũng của cá nhân
Tổng Bí thư cũng như toàn thể
BCHTƯ' Đảng và toàn bộ hệ thống
chính trị.

Trân trọng và Kính thư,

▪ Để ký tên xin gửi về địa chỉ email:
thuyeucau2018@gmail.com

Đồng ký tên:

1- Nguyễn Trọng Vĩnh, nguyên Ủy
viên Ban Chấp hành Trung ương
ĐLĐVN (1960-1976), nguyên Đại sứ
Đặc mệnh Toàn quyền VN tại TQ
(1974-1987). Hà Nội. 2- Trần Đức
Nguyên, cựu Tổ trưởng Tư vấn của
Thủ tướng Võ Văn Kiệt, cựu Trưởng
Ban nghiên cứu của Thủ tướng Phan
Văn Khải. Hà Nội. 3- Công Tiến,
PGS, nguyên Hiệu trưởng Đại học
Kinh tế Tp. HCM, thành viên CLB
LHD. Sài Gòn. 4- Nguyễn Ngọc, nhà
văn, nhà nghiên cứu văn hóa-giáo

dục Việt Nam. Hội An, Quảng Nam.
5- Nguyễn Khắc Mai, nguyên Vụ
trưởng Ban Dân vận Trung ương
ĐCSVN, Giám đốc Trung tâm Minh
triết Việt. Hà Nội. 6- Nguyễn Quang
A, Tiến sỹ khoa học, nguyên Viện
trưởng IDS. Hà Nội. 7- Ngô Kim Hoa
(Sương Quỳnh), nhà báo tự do, thành
viên CLB LHD. Sài Gòn. 8- Lại Thị
Ánh Hồng, thành viên CLB LHD. Sài
Gòn. 9- Nguyễn Thế Hùng, Tiến sỹ
Vật lý, Viện Vật lý-Viện Hàn lâm
KHAVN. Hà Nội. 10- Nguyễn Xuân
Diện, Tiến sỹ Hán Nôm học. Hà Nội.
11- Trần Thị Thanh Vân, KTS cảnh
quan. Hà Nội. 12- Bùi Quang Vơm,
Kỹ sư, Paris, Pháp quốc. 13- Nguyễn
Thị Kim Chi, NSUT, thành viên CLB
LHD. Sài Gòn. 14- Trần Minh Thảo,
viết văn, thành viên CLB Phan Tây
Hồ. Bảo Lộc-Lâm Đồng. 15- Phạm
Duy Hiên (bút danh Phạm Nguyên
Trường), dịch giả. Vũng Tàu. 16-
Phạm Gia Hào, chuyên gia tư vấn
(kinh tế đối ngoại) độc lập, nguyên
thành viên Tổ Tư vấn của Thủ tướng
Võ Văn Kiệt. Hà Nội. 17- Trần Tiến
Đức, đạo diễn truyền hình+phim tài
liệu, nhà báo độc lập. Hà Nội. 18-
Tương Lai, nguyên thành viên Tổ Tư
vấn của Thủ tướng Võ Văn Kiệt,
nguyên Viện trưởng Viện Xã hội học
Việt Nam. Sài Gòn. 19- Bùi Minh
Quốc, nhà thơ, nhà văn, nhà báo độc
lập. Đà Lạt-Lâm Đồng. 20- Tô Lê
Sơn, kỹ sư, thành viên CLB LHD. Sài
Gòn. 21- Nguyễn Văn Tuyền, cán bộ
tiền Khởi nghĩa, Đại tá CCB. Hà Nội.
22- Ngọc Thế Phương, CCB sư đoàn
F.324. Hà Nội. 23- Nguyễn Nguyên
Bình, nhà văn, dịch giả, hội viên Hội
Nhà văn Hà Nội. 24- Bùi Tiến An, tù
chính trị trước 1975, nguyên chuyên
viên Ban Dân vận Thành ủy TpHCM.
Sài Gòn. 25- Lê Công Giàu, nguyên
Tổng Thư ký Tổng hội Sinh viên Sài
Gòn (1966), nguyên Phó Bí thư
thường trực Thành đoàn TNCS Tp.
HCM (1975), nguyên Giám đốc Công
ty SAVIMEX. Sài Gòn. 26- Nguyễn
Đăng Hưng, Giáo sư danh dự Đại học
Liège, Vương quốc Bỉ. 27- Nguyễn
Thanh Tịnh, Linh mục, giáo xứ Cồn
Sẻ, giáo phận Vinh. Nghệ An. 28-
Nguyễn Thu Giang, nguyên Phó
Giám đốc Sở Tư pháp Tp. HCM. Sài
Gòn. 29- Phan Đắc Lữ, nhà thơ,
thành viên CLB LHD. Sài Gòn. 30-
Phan Trọng Khang, doanh nhân,
CCB, Hà Nội. 31- Nguyễn Thái
Nguyên, cựu thành viên Ban nghiên
cứu của Thủ tướng Phan Văn Khải.
Hà Nội. 32- Phạm Toàn, nhà nghiên
cứu giáo dục. Hà Nội. 33- Lê Thân,
Chủ tịch CLB LHD, nguyên Tổng
Giám đốc Liên doanh Riverside. Nha
Trang, Khánh Hòa. 34- Kha Lương

Ngãi, nguyên Phó TBT báo Sài Gòn Giải phóng. Sài Gòn. 35- Hồ Ngọc Nhuận, nguyên Ủy viên Ủy ban MTTQVN Tp. HCM. Sài Gòn. 36- Hoàng Hưng, nhà thơ, nhà báo tự do. Sài Gòn. 37- Hoàng Dũng, PGS-TS Ngôn ngữ học, Đại học Sư phạm Tp. HCM. Sài Gòn. 38- Tống Văn Công, nhà báo, nguyên TBT báo Lao Động. Sài Gòn. 39- Nguyễn Tiến Dân, nhà giáo. Hà Nội. 40- Mai Hiền, Tổng biên tập báo Phụ Nữ. Sài Gòn. 41- Võ Văn Tạo, nhà báo. Nha Trang. 42- Nguyễn Thị Khánh Trâm, Hưu trí. Sài Gòn. 43- Ông Đình Đức, 168 Nguyễn Cư Trinh, quận 1, Tp. HCM. 44- Mạc Văn Trang, PGS-TS Tâm lý học, Hà Nội. 45- Nguyễn Đăng Quang, Đại tá, nguyên cán bộ Bộ Công an. Hà Nội. 46- Nguyễn Huệ Chi, Giáo sư Ngữ văn. Hà Nội. 47- Đặng Thị Hào, Tiến sỹ Văn học. Hà Nội. 48- Nguyễn Đình Nguyên, Tiến sỹ Y khoa. Australia. 49- Phạm Đình Trọng, Nhà văn CCB. Sài Gòn. 50- Võ Văn Thôn, nguyên Giám đốc Sở Tư pháp TP.HCM. Sài Gòn. 51- Lê Phú Khải, Nhà báo, thành viên CLB LHĐ. Sài Gòn. 52- Vũ Trọng Khải, Chuyên gia độc lập về kinh tế nông nghiệp. Sài Gòn. 53- Hồ Trí Việt, Nhà báo. Sài Gòn. 54- Ngô Bá Tiết, Hưu trí. Sài Gòn

Ghi chú: Cách đây ít phút, chúng tôi nhận được yêu cầu của 16 công dân xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, Tp. Hà Nội đại diện cho người dân Đồng Tâm chống tham nhũng đề nghị được tham gia ký tên vào THƯ YÊU CẦU này. Danh sách cụ thể như sau:

1- Lê Đình Kinh, nguyên Bí thư và Chủ tịch xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, Hà Nội. 2- Lê Thanh Doãn, 90 tuổi đời, 70 tuổi Đảng. 3- Bùi Văn Duệ, Đảng viên chống tham nhũng. 4- Nguyễn Quốc Lương, Đảng viên chống tham nhũng. 5- Nguyễn Văn Thiệu, Đảng viên chống tham nhũng. 6- Bùi Văn Vệ, Đảng viên chống tham nhũng. 7- Bùi Văn Nhạc, Đảng viên chống tham nhũng. 8- Hoàng Thị Thắng, Đảng viên chống tham nhũng. 9- Ngô Quý Hạc, Đảng viên chống tham nhũng. 10- Nguyễn Thị Lan, nguyên Bí thư Đảng ủy xã, nguyên Chủ tịch HĐND xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, Tp. Hà Nội. 11- Bùi Viết Hiều, Công dân chống tham nhũng. 12- Nguyễn Thị Đề, Công dân chống tham nhũng. 13- Nguyễn Thị Hằng, Công dân chống tham nhũng. 14- Hoàng Thị Luận, Công dân chống tham nhũng. 15- Nguyễn Văn Tuyển, Công dân chống tham nhũng. 16- Lê Đình Công, Công dân chống tham nhũng.

<http://www.boxitvn.net/bai/54019>

Đằng sau vụ đấu giá 9 lô đất vàng ở Thủ ThiêmKhánh An VOA 03-05-2018.....

Nhà thờ Thủ Thiêm, Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm và một trường học của nhà dòng nằm trong số 9 lô “đất vàng” sắp được mang ra bán đấu giá lần đầu tiên tại TP. HCM.

Thông tin này được chính quyền thành phố đưa ra trong một cuộc họp báo ngày 2/5, sau khi xuất hiện loạt bài “đấu tố” một nhóm tôn giáo có tên “Hội Thánh Đức Chúa Trời” (hay “Hội Thánh Đức Chúa Trời Mẹ”) trên truyền thông nhà nước. Một linh mục Công giáo hoạt động về truyền thông nhận định với VOA rằng đây có thể là bước “chuẩn bị dư luận” cho việc giải tỏa các cơ sở tôn giáo sắp tới.

Từ áp lực nhiều phía...

Đại diện của Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm, nữ tu Đặng Thị Mỹ Hạnh, tôi 2/5 cho VOA biết nhà dòng chưa hề nhận được bất cứ thông báo gì về việc bán đấu giá khu nhà hiện đang là nơi ở của hàng trăm nữ tu: “Không có một văn thư nào. Chỉ nghe người này người kia nói nên vô trang báo Tuổi Trẻ đọc thông tin thì thấy hơi lạ”, nữ tu Mỹ Hạnh nói.

Khu vực Nhà thờ và nhà dòng Thủ Thiêm được xem là một di sản văn hóa giữa lòng đô thị phồn thịnh nhất Việt Nam. Các nữ tu của nhà dòng đã có mặt tại vùng đất này từ khi nơi đây vẫn còn là một khu rừng hoang.

Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm được thành lập vào năm 1840 với tài sản ban đầu là căn chòi lá dựng cạnh một gốc me hiện vẫn tồn tại như một chứng tích lịch sử.

Sau đó, nhà dòng dần dần phát triển và xây dựng thêm 3 khu trường học để phục vụ nhu cầu giáo dục của người dân trong khu vực.

“Năm 1975, vì nhu cầu của đất nước và theo ý định của Đức Tổng Giám mục Nguyễn Văn Bình yêu cầu nhà dòng giao trường cho nhà nước để họ dạy học. Lúc đó, nhà dòng đồng ý giao trường với mục đích giáo dục. Đến năm 2011 là hết học trò, họ lại đưa UBND, trụ sở

Công an và các văn phòng của họ vào ở, nên các soeur viết văn thư yêu cầu họ trả trường lại, vì chúng tôi hiến cho mục đích giáo dục, nếu không giáo dục nữa thì phải trả cho chúng tôi. Nhưng từ năm 2011 đến nay, họ không giải quyết cho mình. Họ nói rằng cái đó đã giao cho nhà nước rồi thì thuộc về nhà nước”, soeur Mỹ Hạnh cho biết.

Một trong 3 khu nhà của Trường Tiểu học Thủ Thiêm đã bị chính quyền phá dỡ vào năm 2015 để làm đường cho dự án xây dựng đô thị mới. Tuy nhiên, những nỗ lực sau đó của chính quyền nhằm “san phẳng” khu vực này đã vấp phải sự phản kháng ôn hòa của các nữ tu và giáo dân.

“Nhà dòng vẫn giữ quan điểm là ở lại, không đi đâu hết, vì mình đã ở đây trên 178 năm rồi. Tên nhà dòng là Thủ Thiêm. Mình đã ở đây, gần bó bao nhiêu năm rồi. Tên của nhà dòng là ở đây, chẳng lẽ đi đâu rồi đổi tên khác”, soeur Mỹ Hạnh nói.

Nữ tu đại diện cho Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm nói nhà dòng vẫn đang chịu rất nhiều sức ép để buộc phải di dời, từ việc đại diện chính quyền đến mời các nữ tu đi xem những khu đất mới, hay nêu ra những “khó khăn” về cơ sở hạ tầng khi người dân xung quanh đã bị buộc phải di dời hết, đến những can thiệp trực tiếp như chặn đường vào nhà dòng, cắt điện, nước... viện lý do dành ưu tiên cho các công trình xây dựng.

...đến tám bản đồ mất tích bí ẩn...

Linh mục Lê Ngọc Thanh, người phụ trách về lĩnh vực truyền thông của Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn, nói với VOA rằng quyết định quy hoạch, giải tỏa nhà thờ và tu viện ở Thủ Thiêm có quá nhiều vấn đề khuất tất và cần phải được bàn thảo.

“Thứ nhất, trong quy hoạch ban đầu mà Thủ tướng duyệt, không có quy hoạch nhà thờ và đất của tu viện. Nhà thờ và tu viện hoàn toàn nằm ngoài quy hoạch”, LM. Thanh nói.

Tại buổi họp báo ngày 2-5, khi báo chí truy vấn về tung tích của tám bản đồ năm 1996 của Chính phủ về quy hoạch xây dựng Khu đô thị mới Thủ Thiêm, Giám đốc Sở Quy hoạch Kiến trúc TP. HCM, Nguyễn Thanh Nhã, nói “đã ‘truy tìm’ bản đồ này từ nhiều năm nhưng đến nay vẫn chưa tìm ra”, theo Zing.

Lý do ông Nhã đưa ra là do cơ quan di chuyển nên không lưu trữ bản đồ. Trong khi đó, Chánh Văn phòng UBND TPHCM Võ Văn Hoan lại nói “không phải là không có [bản đồ gốc] mà chưa tìm ra, cơ quan chức năng vẫn đang tìm”, theo Tiền Phong. Và như vậy, tung tích tám bản đồ quy hoạch gốc vẫn còn là một ẩn số.

Điều “không thỏa đáng” tiếp theo, theo LM. Thanh, là việc giải tòa không hội đủ cơ sở để giải thích cho lý do buộc các cơ sở tôn giáo phải di dời, vì dự án xây dựng khu đô thị mới chỉ đơn thuần phục vụ cho mục đích kinh tế, không liên quan gì đến an ninh, quốc phòng.

Ngoài ra, “*khi khu dân cư được xây dựng xong, thì người dân cũng có nhu cầu phải có một nơi thờ tự. Vậy tại sao trên quy hoạch lại không ưu tiên cho đời sống tâm linh của người dân?*”, LM. Thanh đặt thêm câu hỏi.

... và ‘chuẩn bị dư luận’?

Thông tin về vụ đấu giá “đất vàng” Thủ Thiêm được đưa ra sau khi truyền thông nhà nước rầm rộ đăng loạt bài “đấu tố” Hội Thánh Đức Chúa Trời với những lời lẽ nặng nề, cho rằng nhóm tôn giáo này là một “tà đạo” dựa trên luận điệu phản khoa học, “khiến cho các tín đồ mê muội, bỏ bê công ăn việc làm, gây ly tán gia đình chẳng khác gì tổ chức khủng bố IS”.

Loạt bài này đã khiến không ít người dân hoang mang, thậm chí “gây căng thẳng” trong nội bộ các tôn giáo, giữa người theo tôn giáo và không có tôn giáo, theo lời LM. Lê Ngọc Thanh. Ông cho rằng đây có thể là một bước “dọn đường dư luận” để tiến tới việc giải tòa các cơ sở tôn giáo ở Thủ Thiêm sắp tới.

LM Thanh phân tích: “*Sau khi đã chuẩn bị, họ mới công bố việc*

đấu giá này. Tức là họ dùng dư luận kia để làm cho dân chúng cảm thấy rằng tôn giáo là sai lầm, bậy bạ, không đúng đắn, và bây giờ nếu có giải tòa một cơ sở tôn giáo thì cũng là hợp lý, bình thường thôi”.

Quyết định giải tòa các cơ sở tôn giáo ở khu vực “đất vàng” Thủ Thiêm đã bị chỉ trích ở cả trong nước lẫn quốc tế. Nhiều trí thức Việt Nam cho rằng chính quyền “quá tham lam” và “thiếu tầm nhìn” khi đánh đổi những di sản văn hóa, tôn giáo để đạt được lợi ích kinh tế bằng mọi giá.

Dịp Tết Nguyên Đán năm ngoái, Tổng lãnh sự quán Canada tại TPHCM đặt câu hỏi trên Facebook rằng: “*Bạn nghĩ có nên phá hủy một di sản còn lâu đời hơn cả Canada? Theo kế hoạch phát triển khu đô thị mới Thủ Thiêm tại Quận 2, chính quyền Sài Gòn dự định phá dỡ tu viện Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm và nhà thờ Thủ Thiêm để nhường chỗ cho khu đô thị mới. Tu viện được thành lập tại Thủ Thiêm vào năm 1840, nghĩa là đã ở đó được 177 năm (trong khi Canada vừa bước sang tuổi 150 năm nay). Bạn nghĩ thế nào nếu chúng ta hòa nhập những công trình mang tính lịch sử như thế này vào các khu đô thị mới thay vì phá dỡ chúng?*”.

Tại cuộc họp báo ngày 2/5, lãnh đạo TPHCM yêu cầu các cơ quan chức năng phải có phương án di dời các cơ sở tôn giáo trong khu vực và thu hồi đất của Trường tiểu học Thủ Thiêm để bàn giao cho nhà đầu tư thi công.

9 lô đất, với tổng diện tích 78.000 m2, sẽ được quy hoạch thành khu trung tâm thương mại dịch vụ đa chức năng của đô thị mới Thủ Thiêm. Dự tính tổng mức đầu tư khởi điểm lên đến 27.000 tỷ đồng.

ĐẠP ĐỔ TÂM LINH ĐỂ ĐỔI LẤY ĐẤT ĐAI, DẤU HIỆU SUY TÀN ĐẾN CÙNG CỰC?

Chân Hồ 07-05-2018

Dự án Khu đô thị mới Thủ Thiêm chỉ là một trong số rất nhiều dự án bất động sản đầy ‘tai tiếng’ khác đang được phanh phui. Đáng

nói, tại các dự án này, người ta sẵn sàng đập đổ nhà thờ, chùa chiền, tu viện... để đổi lấy đất đai và tiền bạc – một dấu hiệu của sự suy tàn đến cùng cực?

“Tám bản đồ bị thất lạc” ở Thủ Thiêm đang trở thành đề tài gây bức xúc trong dư luận. Đa phần các tầng lớp trí thức đều lên tiếng bảo vệ cho cư dân Thủ Thiêm –những người bị buộc phải rời khỏi mảnh đất gắn bó để nhường chỗ cho các dự án kinh tế, khu đô thị sầm uất, tráng lệ...

Bên cạnh những khuất tất về quy hoạch, mớ xề đất quy hoạch để đầu cơ, phân lô, bán nền với giá cao gấp 10–20 lần mức giá đền bù... còn có những góc khuất trong dự án đầy tai tiếng. Những bất cập xảy ra không hề mới, nó là hệ quả tất yếu của chính sách phát triển kinh tế phụ thuộc vào đầu cơ bất động sản.

Bất động sản không mang lại lợi ích cho Kinh tế–Xã hội ngoài các nhóm lợi ích, chính vì mãi mê đầu tư bất động sản nên cả nền kinh tế VN sau hơn 30 năm đổi mới vẫn chưa sản xuất được cái đỉnh hay con ốc vít, ngành công nghiệp phụ trợ hoàn toàn bị bỏ quên trên bàn nghị sự để thay thế vào đó những nào là khu đất công nghiệp, đặc khu kinh tế, hay các dự án đón đầu chính sách của những công ty sân sau.

ĐẠP ĐỔ TÂM LINH ĐỂ LẤY ĐẤT ĐAI

Điều nguy hiểm hơn hết, vì để làm dự án khu đô thị mới Thủ Thiêm, người ta sẵn sàng san bằng các chứng tích mang dấu ấn lịch sử từ thuở sơ khai của vùng đất S.Gòn.

Theo kế hoạch phát triển Khu đô thị mới Thủ Thiêm (Q.2, Tp.HCM), hai cơ sở tôn giáo nằm trong Thủ Thiêm là Tu viện Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm và Nhà thờ Thủ Thiêm đều có khả năng bị phá dỡ để nhường chỗ cho khu đô thị mới.

Cụ thể, trong cuộc họp báo thường kỳ vào hôm 2-5-2018, Chủ tịch UBND TP. HCM Nguyễn Thành Phong vừa chấp thuận phương án tổ chức đấu giá quyền sử dụng 9 lô đất thuộc khu chức năng số 1 tại Thủ Thiêm, mà Nhà thờ Thủ Thiêm, Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm và Trường tiểu học Thủ Thiêm nằm trong số 9 lô đất vàng bị yêu cầu di dời, thu hồi đất.

Thanh Nghệ Tĩnh, nhà cầm quyền Hà Nội đặc biệt vấp phải sự kháng cự, đấu tranh bất tuân dân sự được tổ chức hết sức bài bản và đoàn kết của giáo dân các tỉnh Hà Tĩnh, Nghệ An dưới sự hướng dẫn, lãnh đạo của hai vị linh mục Đặng Hữu Nam và Nguyễn Đình Thục. Các giáo xứ Công giáo và Tin lành luôn luôn bị Nhà nước CSVN coi là "thế lực thù địch" và như giọng lưỡi của ban tuyên huấn quân đội gọi các linh mục Công giáo là bọn "quạ đen".

Cuối năm 2017, tổ chức có tên "Hội cờ đỏ yêu nước" -1 đám DLV kiểu Hồng vệ binh thời Mao- sản phẩm của Cục tuyên huấn, Tổng cục chính trị quân đội với nòng cốt là những đoàn thanh niên thất học, thất nghiệp nhưng thừa sự lưu manh, ưa thích bạo lực, được thành lập ở vùng Thanh, Nghệ, Tĩnh với mục tiêu tấn công là các linh mục, nhà thờ và giáo dân đấu tranh phản đối Formosa.

Sang đầu năm 2018, dưới áp lực của các tổ chức đấu tranh nhân quyền quốc tế và đặc biệt là việc luật Magnitsky toàn cầu được tổng thống Donald Trump khởi động thì tổ chức Cờ đỏ này nhanh chóng bị giải tán. Cũng có thể lý do một phần từ sự cắt giảm ngân sách hoạt động của các tổ chức DLV kiểu Việt Vision của Trần Nhật Quang hay Hội Cờ đỏ để chuyển sang cho lực lượng 47 của QĐ. Tuy nhiên, điều đó không có nghĩa việc đàn áp tôn giáo ở những tỉnh thành này giảm bớt mà "Hội Cờ đỏ" được biến thể dưới tên gọi khác và phương thức hoạt động mới, chuyên nghiệp hơn.

Với những hoạt động đàn áp tôn giáo gần đây của nhà cầm quyền CSVN và sự kiện truyền thông mang tính chia rẽ, cực đoan liên quan tới "HT Đức Chúa Trời", thiết nghĩ, các tổ chức Công giáo, Tin lành cũng như các tổ chức tôn giáo không thuộc sự chi phối, chỉ đạo của Đảng CSVN nên có một sự đoàn kết, tương hỗ, trợ giúp nhau, cùng có tiếng nói kịp thời phân rõ thật giả, trắng đen và vạch trần những điều ngụy tạo nhằm bôi nhọ tín ngưỡng và tôn giáo của mình.

Giáo lý của tất cả những tôn giáo chân chính đều hướng đến xây dựng một thế giới Hòa bình, Chân, Thiện, Nhẫn... và những tín điều tốt đẹp cho con người chứ không phải sự chia rẽ, bôi nhọ, phỉ báng đức tin của các tôn giáo khác.

Tín ngưỡng là linh thiêng và là cái neo đạo đức cuối cùng của một xã hội và nếu như một ngày tà đạo thay thế những tôn giáo chân chính thì đó là ngày diệt vong của con người. Đã đến lúc những người tu đạo chân

chính cần phải dũng cảm lên tiếng, đấu tranh cho sự tồn vong của chính Đạo pháp mình giữ gìn và truyền thừa những giá trị của các Đấng Christ hay Đức Phật từ bi vô lượng.

Bureau CTM Media - Á Châu

SỰ ĐÀN ÁP KHÔNG NGỪNG của Chính phủ Việt Nam đối với người Thượng ở Tây NguyênCAT-VN 06-05-2018.....

Vũ Quốc Ngữ dịch (VNTB)

Người Thượng bản địa là đích ngắm của cuộc đàn áp tôn giáo và chính trị, là nội dung của Thông cáo báo chí của Chiến dịch Bãi bỏ Tra tấn ở VN (Campaign to Abolish Torture in Vietnam(CAT-VN))

Nhà chức trách Việt Nam tiếp tục đàn áp một cách khốc liệt nhằm vào người dân tộc thiểu số, còn được biết đến với tên người Thượng (Montagnards) theo Thiên Chúa giáo, theo báo cáo dài 25 trang công bố ngày 03-5 bởi Tổ chức Nhân quyền cho người Thượng (Montagnard Human Rights Organization - MHRO) và Chiến dịch Bãi bỏ Tra tấn ở VN (Campaign to Abolish Torture in Vietnam(CAT-VN)).

"Người Thượng chúng tôi bị đối xử như kẻ thù ngay trên mảnh đất của chúng tôi," theo Nay Rong, giám đốc điều hành của MHRO. "Nếu chúng tôi muốn thực hành tôn giáo một cách độc lập hay phản đối lại việc thu hồi đất của chúng tôi thì chúng tôi sẽ bị cáo buộc 'làm gián điệp' hoặc 'muốn lật đổ chính phủ'."

Báo cáo nói về việc đàn áp những người Thượng theo những hội thánh độc lập chứ không nói về những cá nhân theo những tổ chức tôn giáo được công nhận bởi nhà nước. Bản báo cáo ghi lại việc quan chức chính phủ liên tục buộc các Kitô hữu người Thượng phải từ bỏ tôn giáo của mình, và những người tiếp tục theo đức tin ở các hội thánh độc lập phải đối mặt với việc bị đánh đập, bắt bớ và cầm tù.

Vào tháng Ba, báo chí nhà nước Việt Nam đã nói rằng lực lượng cảnh sát ở tỉnh Gia Lai đã bắt giữ 25 Kitô hữu người Thượng. Họ đã bị buộc tội cải đạo theo một tôn giáo không được nhà nước công nhận với tên gọi Tin lành Dega dưới sự

chỉ đạo của người Thượng ở nước ngoài, và sử dụng internet để "phổ biến thông tin sai về đất đai, tôn giáo và nhân quyền để vu khống chính phủ Việt Nam." Nơi giam giữ hiện tại của những người bị bắt giữ

là không được công bố.

Những người Thượng chống lại việc tịch thu vùng đất, nơi mà tổ tiên họ đã sống, bị đánh đập và bắt giữ bởi cảnh sát. Ví dụ, vào tháng 7-2016, cảnh sát đã giải tán cách khốc liệt một cuộc biểu tình của 400 người Thượng ở Buôn Ma Thuột, tỉnh Đắk Lắk nhằm phản đối việc bán 100 ha đất của cộng đồng người Thượng thiểu số ở đây cho một công ty tư nhân. Hai mươi người biểu tình đã bị thương và bảy người bị bắt và bị biệt giam.

Bộ Công an giám sát chặt chẽ việc sử dụng Internet của người Thượng từ năm 2014 để ngăn người Thượng tiếp cận hoặc chia sẻ tài liệu "chống chính phủ" trên internet. Bản báo cáo ghi lại việc bắt giữ một số người Thượng sử dụng internet để giao tiếp với các nhà hoạt động người Thượng ở nước ngoài, với ít nhất một người bị kết án tù và nhiều người khác buộc phải thú nhận những hành vi sai trái của họ trên truyền hình nhà nước.

Ít nhất 60 người Thượng hiện đang bị án tù với mức án cao nhất là 17 năm vì thực hiện các quyền về bất đồng ôn hòa và tự do tôn giáo. Trong khi người Thượng chỉ chiếm dưới 2% dân số Việt Nam, số tù nhân lương tâm người Thượng chiếm tới 50% tổng số tù nhân lương tâm ở Việt Nam. (1)

"Chính phủ Việt Nam tiếp tục bắt giữ, tra tấn và bỏ tù nhiều Kitô hữu người Thượng vì lý do tôn giáo và chính trị," Nay Rong nói. "Có ít nhất 25 người Thượng đã chết trong tù vì bị tra tấn và ngược đãi."

Kết quả của cuộc bức hại tàn bạo của Chính phủ Việt Nam đối với những người theo đạo Thiên Chúa là tạo ra dòng người Thượng bỏ trốn sang tỵ nạn ở Campuchia và

Thái Lan. “Trừ phi Việt Nam chấm dứt sự đàn áp có hệ thống, người Thượng vẫn sẽ cố gắng chạy trốn sang các nước láng giềng để xin tị nạn,” Nay Rong nói.

Bản báo cáo cũng nói về việc Việt Nam trừng phạt những người Thượng tị nạn trở về Việt Nam, và các hình thức trừng phạt bao gồm giam giữ, thẩm vấn, lạm dụng thể xác, và buộc phải thú tội trên truyền hình nhà nước.

"Việc đàn áp không ngừng đối với người Thượng theo Thiên Chúa giáo ở Việt Nam, như báo cáo này đề cập, sẽ khiến Campuchia và Thái Lan ngừng việc buộc những người Thượng tìm kiếm tị nạn phải quay trở về Việt Nam, nơi họ phải đối mặt với nguy cơ bị bắt và tra tấn," theo ông Nguyễn Đình Thắng, chủ tịch kiêm tổng giám đốc Boat People SOS (BPSOS) và là người đồng sáng lập của CAT-VN.

Công ước Tị nạn năm 1951 và Công ước Chống Khủng bố của Liên Hiệp Quốc ngăn ngừa việc trả lại người về những quốc gia nơi họ có nguy cơ bị tra tấn hoặc đối mặt với rủi ro cho cuộc sống và tự do của họ.

MHRO và CAT-VN kêu gọi Hoa Kỳ đưa Việt Nam vào danh sách các quốc gia có mối quan tâm đặc biệt (CPC) vì các vi phạm có hệ thống, nghiêm trọng và liên tục về tự do tôn giáo. Hai tổ chức này cũng kêu gọi Hoa Kỳ, Canada và Vương quốc Anh áp dụng các biện pháp trừng phạt chống lại các cá nhân vi phạm nhân quyền theo luật Magnitsky của các nước đó.

(1) NOW!Campaign đã công bố danh sách 165 tù nhân lương tâm ở VN, trong đó 72, hay 44%, là người Thượng. Danh sách tù nhân lương tâm ở VN gần đây nhất của Tổ chức Theo dõi Nhân quyền (Human Rights Watch) bao gồm 59 người Thượng, hoặc 56%, trong tổng số 105 tù nhân. Xem chi tiết báo cáo của NOW!Campaign! với tựa đề “Analysis of Findings” tại đây:

<https://www.vietnampocs.com/analysis>

Và báo cáo tựa đề “Vietnam: Release All Political Prisoners – Over 100 Behind Bars,” công bố

bởi Human Rights Watch vào ngày 03-11-2017 tại đây: <https://www.hrw.org/news/2017/11/03/vietnam-release-all-political-prisoners>

Tổ chức Nhân quyền cho người Thượng (MHRO) là một tổ chức phi lợi nhuận được thành lập vào năm 1998 để cải thiện nhân quyền và cuộc sống cho người Thượng ở Tây Nguyên của Việt Nam và ủng hộ sự tự trị của người Thượng. Sứ mệnh của MHRO bao gồm bảo vệ người tị nạn, đoàn kết gia đình, vận động, và các dịch vụ nhập cư toàn diện cho tất cả người tị nạn. Website của tổ chức: <http://www.mhro.org/>

Chiến dịch Bãi bỏ Tra tấn tại Việt Nam (CAT-VN) được thành lập vào năm 2014 để cổ súy việc loại bỏ tất cả các hình thức tra tấn tại Việt Nam. CAT-VN giám sát và báo cáo các trường hợp tra tấn và ngược đãi các tù nhân và tù nhân ở Việt Nam, và đề xuất các khuyến nghị cụ thể cho chính phủ Việt Nam và các bên liên quan quốc tế về các phương pháp thực tiễn ngăn chặn và bãi bỏ vấn nạn tra tấn mang tính hệ thống tại VN. Website của tổ chức: <http://www.stoptorture-vn.org/>

Nguồn: [Stoptorture-vn.org](http://www.stoptorture-vn.org/)

NGƯỜI H'MONG THEO ĐẠO TIN LÀNH Ở SƠN LA TIẾP TỤC BỊ HÀNH HUNG

Nhật Quang 13-5-2018

Những ngày gần đây, chính quyền xã Đứa Mòn, huyện Sông Mã, tỉnh Sơn La tiếp tục vi phạm quyền tự do tôn giáo. Khi những gia đình người Mông theo đạo Tin lành tại đây liên tục bị hành hung, đánh đập và trục xuất ra khỏi địa bàn.

Từ năm 2016 trở lại đây chính quyền các xã, huyện trong tỉnh Sơn La không ngừng gia tăng gây áp lực đối với người H'mong theo đạo Tin Lành tại đây. Khiến cho bao gia đình phải chịu cảnh thương đau, nhà cửa bị đập phá và còn nguy hiểm đến cả tính mạng của họ.

Năm 2017, bốn hộ dân theo đạo Tin Lành tại bản Nộc Cốc I, xã Đứa Mòn, huyện Sông Mã, tỉnh Sơn La đã từng bị chính quyền địa phương tại đây hành hung, đánh đập và trục xuất ra khỏi bản. Sau nhiều lần đề nghị, chính quyền xã Đứa Mòn mới đứng ra can thiệp và đưa các hộ dân trở lại bản để sinh sống.

Điều đáng nói là chính quyền xã Đứa Mòn không hề có biện pháp, chế tài xử lý những kẻ vi phạm quyền tự do tôn giáo trong bản đó.

Từ đó cho đến nay chính quyền trong bản vẫn luôn tìm mọi biện pháp để trục xuất những gia đình trên ra khỏi địa bàn. Tháng 2 năm 2018 chính quyền trong bản còn tự cho mình cái quyền ra lệnh cấm không cho các hộ tham gia sản xuất, cấm họ tiếp xúc với người ngoài bản và đe dọa “người nào vi phạm thì cứ đánh chết không cần biết”.

Đến ngày 24 tháng 3 năm 2018, chính quyền trong bản Nộc Cốc I, đã tự cho mình cái quyền cắt khẩu bốn hộ theo đạo Tin Lành trên ra khỏi danh sách quản lý của bản và tước đoạt mọi quyền lợi của họ.

Dù các hộ dân trên đã nhiều lần trực tiếp lên UBND xã Đứa Mòn yêu cầu xã can thiệp. Chẳng những không can thiệp, chính quyền xã còn từ chối gặp họ.

Để có được sự tự do thể hiện quan điểm và niềm tin của mình đối với Chúa, không biết những người dân này còn phải đổ biết bao nhiêu xương máu, bao nhiêu nhà cửa bị đập phá và tháo dỡ.

Điều 1 trong Pháp Lệnh tôn giáo 2004 khẳng định “Công dân có quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo, theo hoặc không theo một tôn giáo nào. Nhà nước bảo đảm quyền tự do tín ngưỡng, tôn giáo của công dân. Không ai được xâm phạm quyền tự do ấy. Các tôn giáo đều bình đẳng trước pháp luật. Công dân có tín ngưỡng, tôn giáo hoặc không có tín ngưỡng, tôn giáo cũng như công dân có tín ngưỡng, tôn giáo khác nhau phải tôn trọng lẫn nhau.”

Giáo xứ Kẻ Gai : Khi chính quyền biến nạn nhân thành kẻ bị truy tốÁ Châu Tự Do 07-05-2018.....

Ngày 6/5 giáo xứ Kẻ Gai với đại diện là linh mục Nguyễn Đức Nhân, quản xứ, và Chủ tịch Hội đồng mục vụ giáo xứ, linh mục Nguyễn Văn Lịch, đã viết đơn kiến nghị gửi lên Cơ quan cảnh sát điều tra tỉnh Nghệ An, tố giác cơ quan này đã cố tình bao che hành vi vi phạm pháp luật của Chủ tịch và trưởng công an xã Hưng Tây, huyện Hưng Nguyên, tỉnh Nghệ An, và đề nghị chấm dứt hành vi sách nhiễu, vu khống giáo dân. Linh mục Nguyễn Đức Nhân cho đài Á Châu Tự Do biết ông đã đích thân đưa đơn này lên cơ quan công an điều tra tỉnh Nghệ An vào sáng ngày 7/5.

Chính quyền xã đánh dân

Theo đơn kiến nghị, vào ngày 18-1, giáo dân giáo xứ Kẻ Gai đã gửi đơn tố giác ông Nguyễn Văn Thu, chủ tịch Ủy ban Nhân dân xã Hưng Tây và ông Cao Minh Lực, trưởng công an xã, đã có hành vi tố chức ‘đánh người gây thương tích’, ‘hủy hoại tài sản’, ‘gây rối trật tự công cộng’, ‘lạm quyền’ và ‘không cứu người’ trong vụ việc tranh chấp đất đai hôm 17-12 năm ngoái ở xóm Bắc Kẻ Gai, xã Hưng Tây.

Theo linh mục Nhân và người dân chứng kiến vụ việc hôm 17-12, chính quyền xã Hưng Tây, và huyện Hưng Nguyên đã huy động cảnh sát cơ động và cho phép Hội Cờ đỏ đến đàn áp người dân đang làm nương thủy lợi trên mảnh đất của mình vào sáng ngày 17-12 khiến ít nhất một người bị thương nặng phải vào bệnh viện cấp cứu. Linh mục Nguyễn Đức Nhân cho biết:

“Họ chỉ là những người dân, qua vụ việc xảy ra rất đông người, hôm đó có vài ngàn người. Người dân chỉ là nạn nhân thôi. Trên video clip đó thì thấy là Hội Cờ đỏ, ông Lực đập người dân chúng tôi. Họ đưa công an xuống làm việc rồi lập biên bản. Họ đánh anh đó ngất tại đường luôn. Người dân lập biên bản đưa mấy ông công an huyện và xã chứng kiến để ký biên bản.”

Truyền hình Nghệ An, cơ quan

ngôn luận của chính quyền tỉnh vào ngày 17-12 đưa tin viết rằng “hàng trăm giáo dân giáo xứ Kẻ Gai, dưới sự kích động của linh mục quản xứ Nguyễn Đức Nhân đã tự ý chiếm đất sản xuất nông nghiệp để xây dựng nhà thờ”. Truyền hình Nghệ An cho biết người dân đã lấn chiếm 9.000 m2 đất canh tác theo quy định của chính phủ.

Tuy nhiên, giáo dân và linh mục Nhân khẳng định với Đài Á Châu Tự Do rằng phần đất mà người dân làm thủy lợi chính là đất tổ tiên của họ để lại. Linh mục Nguyễn Đức Nhân nói:

“Đất đó là tổ tiên họ để lại thì họ dâng, nhưng sau này chúng tôi sẽ làm giấy tờ đảng hoàng gửi Đức Giám mục giáo phận và chính quyền. Còn vụ việc vừa rồi chúng tôi chỉ làm thủy lợi thôi nhưng chính quyền và Hội Cờ đỏ và công an đến đánh người dân.”

Truy tố ngược

Sau khi đơn tố giác được gửi đi, đến ngày 29-1-2018, giáo xứ Kẻ Gai nhận được thông báo từ Thượng tá Cao Ánh Hồng, Phó Thủ trưởng cơ quan Cảnh sát điều tra Công an tỉnh Nghệ An về việc nhận đơn tố giác. Giáo dân giáo xứ Kẻ Gai cũng nhận được văn thư từ văn phòng chính phủ về việc chỉ đạo Ủy ban ND tỉnh để giải quyết đơn.

Tuy nhiên theo kiến nghị mới của giáo xứ Kẻ Gai, trên thực tế cơ quan Công an tỉnh Nghệ An đã không thực hiện đúng các quy định về trình tự, thủ tục xác minh, thu thập chứng cứ, giải quyết tố giác, tin báo về tội phạm và khởi tố vụ án theo đơn tố giác ngày 18-1.

Không những thế vào ngày 3-5, Thượng tá Cao Ánh Hồng đã ký đơn triệu tập gửi đến 4 người dân xã Kẻ Gai, yêu cầu họ lên làm việc với công an tỉnh vào sáng ngày 7-5 về những việc mà người dân ở đây cho là hoàn toàn không đúng sự thật.

Anh Nguyễn Văn Ân, một trong 4 người bị triệu tập cho biết: “Mình đang lên án huyện với xã thì bây

giờ mình từ người bị hại họ lại lật ngược nói mình giam giữ người trái pháp luật. Hôm đó mình mời bí thư xã và trưởng công an huyện làm biên bản tường trình, ký vào biên bản đó. Mình ký vào biên bản người làm chứng, mình có mặt trong vụ việc đó.”

Theo bản chụp giấy triệu tập mà đài Á Châu Tự Do có được, ngoài anh Ân bị triệu tập về việc giam giữ người trái pháp luật, còn có anh Nguyễn Minh Chánh bị triệu tập về hành vi đánh nhau vào ngày 17-12. Hai người còn lại, theo linh mục Nhân, hiện đang đi vắng nên không nhận giấy triệu tập. Linh mục Nhân phủ nhận việc người dân đánh người trong ngày 17-12 như trong giấy triệu tập.

Nói về lý do sự việc dù đã xảy ra rất lâu nhưng đến bây giờ công an tỉnh Nghệ An lại quyết định triệu tập một số người dân Kẻ Gai thay vì điều tra khởi tố những người trong chính quyền theo đơn tố giác, anh Ân nhận định:

“Tại vì thứ nhất họ để dư luận tạm thời lắng. Thứ hai một trong những vấn đề ở đây là bên mình đang làm đơn tố giác xã, huyện với Cờ đỏ là đánh dân thì mình nghĩ họ gửi cho mình giấy này là có thể họ muốn thỏa hiệp yêu cầu mình rút đơn kiện, trả lại đất. Ý là họ không cho phép mình làm. Thứ hai mình nghĩ thời điểm này dư luận tạm thời lắng hoặc vụ việc vừa rồi có tin Hội thánh Đức Chúa trời để họ dọn đường dư luận, mà vừa rồi ở Vinh có xô xao nhiều vấn đề nên nếu họ không thỏa hiệp được thì họ có thể dùng mình hoặc một vài người trong xứ để răn đe, thì sau này để điều khiển hơn vì không ai dám lên tiếng cả.”

Về Hội thánh Đức Chúa Trời vốn không liên quan đến những người theo Công giáo ở Vinh, truyền thông nhà nước và chính quyền thời gian qua đã lên tiếng chỉ trích Hội thánh này và cảnh báo nếu hội bị phát hiện có những hành vi vi phạm pháp luật thì sẽ bị xử lý.

Những người nhận giấy triệu tập đã quyết định không lên gặp công an tỉnh vào sáng ngày 7/5 vì cho rằng lý do đưa ra là không đúng.

Linh mục Nguyễn Đức Nhân cho biết giấy triệu tập đã khiến người dân hoang mang và phẫn nộ: “Giấy triệu tập đến thì họ phẫn nộ vì việc làm vô lý của công an tỉnh, việc một đảng họ hô hào sống theo pháp luật, họ lại không coi đó là gì, họ chà đạp lên pháp luật, lên sự thật. Họ coi người dân như cỏ rác, thích làm gì người dân là làm, họ biến người dân thành những tù nhân dự bị” ♦♦♦♦♦♦♦♦♦♦

giáo dân biết tin của các Seour thì họ đến ủng hộ và đọc kinh ở trước mảnh đất thì có rất nhiều công an cũng như côn đồ đến, họ mặc thường phục kéo đến, cùng với phó chủ tịch phường là Phạm Sơn Hà và chủ tịch phường là bà Phùng Phương Thảo. Họ cùng nhau vào khu đất bàn bạc rồi đưa vào một cái máy rất là lớn, Seour nghĩ là để xịt hơi cay, để xịt cái chất độc đấy vào trong người các Seour và giáo dân đến khu đất ấy. Bây giờ tình trạng

chiều ngày 10 tháng 5 năm 2018, các Seour Dòng Thánh Phaolô Hà Nội công bố trên mạng xã hội facebook là đã nhận được văn bản trả lời của Ủy ban nhân dân quận Hoàn Kiếm cho biết: Sở Tài nguyên và Môi trường Hà Nội cấp giấy chứng nhận quyền sử dụng đất và Ủy ban nhân dân quận Hoàn Kiếm cấp giấy phép xây dựng trên mảnh đất tại số 5A-5B Quang Trung cho bà Trần Hương Ly vào tháng 6 năm 2016, là đúng thủ tục và hợp pháp; việc các Sơ Dòng Thánh Phaolô yêu cầu hủy giấy chứng nhận quyền sử dụng đất và giấy phép xây dựng là ‘không có căn cứ để giải quyết’.

Seour Teresa Tú cũng cho biết vào tháng 8 năm 2016 chính quyền có ra một văn bản cho tạm dừng thi công trên khu đất 5A-5B trên đường Quang Trung, khi đó chủ đầu tư cũng dừng thi công và giữ nguyên hiện trạng khu đất theo quyết định của chính quyền Hà Nội. Seour Teresa Tú nói tiếp:

“Có một quyết định ngừng thi công và không có thời hạn, do phường cấp nhưng có biên bản chỉ đạo từ quận. Cho nên nếu như cái thông báo ngày hôm nay cũng do phường cho tiếp tục thi công thì phải có biên bản giữa quận và các Seour đồng ý hay không đã. Nhưng hôm nay phường đã ra một quyết định tiếp theo để cho chủ đầu tư được thi công sau hai năm mà không được sự đồng ý của các Seour và quận. Đây là cái thông báo mà không phải là thẩm quyền của phường được phép làm ạ.”

Theo luật sư Hà Huy Sơn, nếu đất đang có tranh chấp thì không được cưỡng chế. Tuy nhiên đất mà đang có tranh chấp mà không do tòa thụ lý vụ án hoặc cơ quan hành chính thụ lý thì chưa được coi là đang có tranh chấp. Ông nói thêm:

“Theo luật đất đai khi mà có quyết định thu hồi thì người bị thu hồi có thể khiếu (kiện) lại. Nhưng mà cơ quan thu hồi người ta vẫn cứ thu hồi. Nếu không đồng ý thì người ta sẽ thực hiện quyết định cưỡng chế. Luật thì đã quy định như vậy.”

Không đồng tình với việc bị cưỡng chế để chủ đầu tư thi công trên khu đất nhà dòng, các nữ tu

Cưỡng chế đất Dòng Thánh Phaolô Hà Nội là tranh chấp hay chiếm đất tôn giáo

++++RFA 10-05-2018++++

Dòng Thánh Phaolô Hà Nội hôm 7 tháng 5 vừa bị chính quyền địa phương cưỡng chế khu đất vốn thuộc Nhà Dòng cho chủ đầu tư thi công. Đây là hành động tranh chấp hay chiếm đất tôn giáo?

Vào tối ngày 7 tháng 5 năm 2018 một số người mang máy xúc và các phương tiện thi công vào khu vực đất số 5A-5B, Quang Trung, quận Hoàn Kiếm, Hà Nội là đất thuộc Nhà Dòng của Dòng Thánh Phaolô Hà Nội, để đòi thi công.

Dùng “côn đồ” cưỡng chế

Theo thông tin các Seours Dòng Thánh Phaolô Hà Nội kêu cứu trên mạng xã hội, khi các Seour không đồng ý cho nhóm người đưa máy móc vào khu đất và canh chừng suốt đêm, thì đến sáng ngày 8 tháng 5, một người tự xưng là chủ thầu công trình đã đưa “côn đồ” đến gây rối, đánh các Seours khi bị ngăn cản đưa máy móc vào khu đất.

Dòng Thánh Phaolô là một dòng tu kín, phóng viên Đài Á Châu Tự Do khi liên hệ phỏng vấn các Seour thì nhận được câu trả lời là việc của nhà dòng thì hãy để nhà dòng tự giải quyết. Sau nhiều lần cố gắng liên hệ và nhờ người giới thiệu, chúng tôi đã liên lạc được với Seour Teresa Tú và được Seour kể lại sự việc:

“Bắt đầu từ sáng ngày 8/5, rất nhiều côn đồ dùng mọi áp lực để mà đàn áp, đánh đập các Seour, để mà đưa vật liệu xây dựng vào trong khu đất. Đến chiều cùng ngày có một số

các giáo dân và các Seour đang bị ảnh hưởng tinh thần và sức khỏe.”

Chị Phương, một giáo dân giáo xứ Thái Hà, có mặt tại buổi cầu nguyện trước khu đất số 5A-5B, Quang Trung để đồng hành cùng các Seour Dòng Thánh Phaolô Hà Nội cho biết, các Seour khi ngăn cản thi công đã bị bảo vệ xúm vào đánh rất nhiều, có một Seour bị ngất xỉu. Chị Phương nói tiếp:

“Bản thân tôi cũng bị đập một cái mà hiện nay đùi tôi bầm rất to. Có một Seour bị tẩm tòn kéo rách hết cả tay, chảy bao nhiêu là máu dính hết cả ra áo khoác.”

Theo Seour Teresa Tú, khu đất 5A-5B trên đường Quang Trung, Hoàn Kiếm, Hà Nội vốn thuộc quyền sở hữu hợp pháp của quý seours Dòng Thánh Phaolô Hà Nội từ năm 1949. (Bảng khoán Điền thổ, số 494, cuốn 3, tờ 94)

Sau năm 1954, chính quyền lúc bấy giờ đã cho Viện Vi trùng học Việt Nam đến thuê khu vực này của Nhà Dòng, vốn là ngôi nhà Tập Viện của Dòng (nhà đào tạo các nữ tu). Sau đó, nhà cầm quyền không thuê, cũng không trả, cưỡng đoạt rồi chia cho tư nhân. Từ đó đến nay Nhà Dòng không ngừng lên tiếng yêu cầu nhà cầm quyền trao trả lại mảnh đất này cũng như các cơ sở khác đã bị họ chiếm dụng.

Không đồng tình

Chúng tôi đã cố liên hệ với Ủy ban nhân dân quận Hoàn Kiếm nhưng không nhận được trả lời. Đến

Dòng Thánh Phaolô Hà Nội vào ngày 9 và 10 tháng 5 năm 2018 đã tiến hành diễu hành mang theo biểu ngữ đến trước trụ sở UBND quận Hoàn Kiếm và UBND phường Trần Hưng Đạo Hà Nội để yêu cầu ngưng thi công trên khu đất của Nhà Dòng bị giao cho đơn vị tư nhân. Soeur Teresa Tú nói tiếp:

“Sáng nay các Soeur cùng một số giáo dân đã vừa đi hàng một vừa cầu nguyện trong sự ôn hòa để bày tỏ sự mong muốn thể hiện công lý, trả lại sự thật cho các Soeur. Cũng như yêu cầu Chủ tịch Ủy ban nhân dân quận Hoàn Kiếm phải hủy cái giấy phép xây dựng tại khu đất số 5 Quang Trung quận Hoàn Kiếm, đã cấp cho chủ đầu tư trước đây. Thứ hai là yêu cầu Sở Tài nguyên Môi trường thành phố Hà Nội phải bỏ cái sổ đỏ đi.”

Với cách trả lời của Ủy ban nhân dân quận Hoàn Kiếm vào chiều ngày 10 tháng 5 về việc cấp đất tại số 5A-5B Quang Trung cho bà Trần Hương Ly, các Soeur Dòng Thánh Phaolô Hà Nội cho rằng, chính quyền Ủy ban nhân dân quận Hoàn Kiếm đã lấp liếm việc nhà nước thuê cơ sở này, rồi chuyển cho nhau, cuối cùng là bán cho tư nhân. Đây không phải là hành vi tranh chấp đất, mà là hành vi chiếm đất tôn giáo một cách phi pháp.

DÒNG THÁNH PHAOLÔ PHẢN ĐỐI CÔNG TRÌNH Ở 5 QUANG TRUNG, HÀ NỘI

VOA Tiếng Việt
08/05/2018

Các nữ tu Dòng Thánh Phaolô hôm 8/5 phản đối việc một chủ đầu tư khởi động lại công trình xây dựng tại một khu đất ở trung tâm Hà Nội. Hội Dòng khẳng định họ có đầy đủ giấy tờ chứng minh khu đất thuộc về họ.

Vào chiều tối 8/5, nữ tu Theresa Nguyễn Thị Tú cho VOA biết một nhóm người đã đưa máy móc vào khu đất tại địa chỉ 5A-5B phố Quang Trung, quận Hoàn Kiếm vào sáng cùng ngày. Các nữ tu của hội dòng cùng với giáo dân đã phản đối

hành động này. Đáp lại, nhóm người kia đã có hành vi “côn đồ”, quấy nhiễu, và thậm chí, hành hung các nữ tu và giáo dân.

Soeur Theresa cáo buộc rằng trong nhóm người, có một số “dân đầu gấu”, “dân xã hội đen” được thuê. Nữ tu cho biết thêm rằng công an có mặt tại vụ việc nhưng “không làm gì”:

“Công an chỉ đẩy các soeur ra, và còn vắng tục, chửi các người dân cảm thấy bức xúc nâng đỡ các soeur, và bảo kê cho xã hội đen và chủ đầu tư mang dụng cụ vào đây. Sau khi chủ đầu tư đã mang hết dụng cụ vào mảnh đất thì công an lên xe đi hết”.

Tranh chấp quanh khu đất rộng chừng 200m2 đã kéo dài nhiều năm nay. Một phụ nữ có tên là Trần Hương Ly hiện là chủ sở hữu mảnh đất với giấy chứng nhận sử dụng đất do nhà nước cấp, thường gọi là “sổ đỏ”, và cả giấy phép xây dựng.

Cách đây gần 2 năm, hồi cuối tháng 7-2016, khi bà Ly chuẩn bị xây dựng nhà trên khu đất, các nữ tu Dòng Thánh Phaolô Hà Nội đã phản đối bằng cách cầu nguyện hàng ngày tại địa điểm đó.

Hành động của các nữ tu đã dẫn đến việc Ủy ban Nhân dân quận Hoàn Kiếm chỉ đạo cho cấp dưới là UBND phường Trần Hưng Đạo ra thông báo yêu cầu bà Ly “tạm dừng thi công”.

Dòng Thánh Phaolô nói mảnh đất tại số 5 phố Quang Trung thuộc sở hữu của họ từ khoảng năm 1883.

Do những biến cố lịch sử, tháng 12-1954 một cơ quan y tế của chính quyền Việt Nam Dân chủ Cộng hòa đã thuê nhà của Hội Dòng và từ đó những nhà đất này không được trả lại cho chủ cũ.

Hội Dòng cho VOA biết họ vẫn còn giữ các văn bản về quyền sở hữu, cho thuê bằng cả tiếng Việt và tiếng Pháp.

Việc công trình của bà Ly được nối lại hiện nay, theo soeur Theresa, là “sai trái pháp luật” với sự tiếp tay không minh bạch của chính quyền địa phương. Bà nói:

“UBND quận Hoàn Kiếm đã âm thầm cho phường Trần Hưng Đạo ra một thông báo để chủ đầu tư làm

mà chúng tôi không hề nhận được. Còn khi chúng tôi đi đến gặp thì không bao giờ tiếp chúng tôi cả, mà còn cho người ra cản trở, đánh, rình rập để các tu sĩ, nữ tu và giáo dân không thể đi ra khỏi nhà được”.

VOA chưa thể liên lạc được với nhà chức trách địa phương để làm rõ các cáo buộc nêu trên.

Vấn đề tranh chấp đất đai giữa phía chính quyền Việt Nam với các cơ sở tôn giáo rất phức tạp do lịch sử để lại.

Theo văn bản số 1940 do Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng ký hồi tháng 12-2008 sau các sự cố tranh chấp đất đai tại Tòa Khâm sứ 42 Nhà Chung và Dòng Chúa Cứu Thế 178 Nguyễn Lương Bằng, cả hai đều ở Hà Nội, chính phủ Việt Nam cấm việc chuyển đổi mục đích các cơ sở có nguồn gốc tôn giáo để tránh nổ ra những bất ổn xã hội.

Ngoài ra, theo văn bản vừa nêu, những nơi nào còn sử dụng cho mục đích xã hội như trường học, trạm y tế hay công sở thì vẫn tiếp tục duy trì. Những nơi nào không sử dụng được, nếu có thể trả lại cho các hội, nhóm tôn giáo ban đầu thì trả lại; nếu không trả lại, cần giữ nguyên trạng.

Nữ tu Theresa Nguyễn Thị Tú cho VOA biết Dòng Thánh Phaolô đang cân nhắc làm việc với các luật sư Việt Nam và quốc tế để đưa tranh chấp về khu đất số 5 Quang Trung, Hà Nội, ra tòa.

TỰ DO NGÔN LUẬN

Bán nguyệt san

có từ 15-04-2006

IN VÀ TẶNG TẠI VN

Địa chỉ liên lạc:

witness2005@gmail.com

Muốn đọc tờ báo trên mạng:

http://www.tdngonluan.com

www.tudodanchvietnam.net

http://tudongonluan.atspace.com

http://khoi8406vn.blogspot.com

https://www.facebook.com/T%E1%BB%B1-Do-Ng%C3%B4n-Lu%E1%BA%ADn-

238293869580176/?ref=hl

Cuộc xâm lược không diễn ra ở Biển Đông

—Phạm Đình Trọng 09-05-2018—

Tàu Cộng đã cướp biển Đông của tổ tiên ta trên công luận thế giới bằng hình vẽ lưới bò, lưới chó sói liếm cả biển Đông trên bản đồ Đại Hán.

Tàu Cộng đã cướp biển Đông của tổ tiên ta bằng ý thức hệ vô sản: Xóa bỏ biên giới quốc gia; Xóa bỏ dân tộc, chỉ còn đồng nhất một giai cấp vô sản. “Quan san muôn dặm một nhà / Bốn phương vô sản đều là anh em” (Hồ Chí Minh). “Bên kia biên giới là nhà / Bên nay biên giới cũng là quê hương”. Và: “Bên ni biên giới là mình / Bên kia biên giới cũng tình quê hương” (Tố Hữu). Với những người lãnh đạo Cộng sản Việt Nam, không có dân tộc Việt Nam, chỉ có giai cấp vô sản thế giới. Không có Tổ quốc Việt Nam, chỉ có đảng Cộng sản. Không có Tổ quốc, đảng trở thành tổ quốc của những người Cộng sản và họ ngạo ngược, xác xược đưa lá cờ tổ quốc của vài triệu đảng viên, lá cờ của vài triệu đứa con lạc loài, tội lỗi của dân tộc Việt Nam lên ngang hàng lá cờ nước của chín mươi nhăm triệu người dân Việt Nam.

Dù cùng là người Việt Nam, cùng cội nguồn bọc trứng của Mẹ Âu Cơ nhưng không cùng ý thức hệ vô sản thì vẫn là kẻ thù không đội trời chung với những người Cộng sản, phải tiêu diệt, loại bỏ khỏi xã hội Cộng sản. Còn Tàu Cộng dù là kẻ thù truyền kiếp của lịch sử Việt Nam hôm qua và là kẻ đang điên cuồng giết hại người Việt Nam hôm nay, đang cướp đất, cướp biển, cướp đảo của Việt Nam nhưng có cùng ý thức hệ vô sản thì kẻ xâm lược, kẻ thù truyền kiếp đó vẫn là bạn vàng giai cấp, bạn bốn tốt của những người Cộng sản Việt Nam. Và những người Cộng sản Việt Nam cầm quyền đã nhường đất biên cương, đã giao biển Đông của tổ tiên người Việt cho Tàu Cộng.

Có cán bộ Cộng sản còn chút lòng dân tộc, lo lắng, bất bình trước sự kiện đầu năm 1974 Tàu Cộng đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa của tổ tiên ta do nhà nước Việt Nam Cộng Hòa quản lý thì ông Lê Đức Thọ, một người trong nhóm lãnh đạo chớp bu của đảng Cộng sản Việt Nam liền trừng mắt: Lập trường chính trị các anh để đâu? Đang có chiến tranh lại phối hợp hoạt động với địch à? Cuộc chiến tranh gay go của ta rất cần sự ủng hộ của Trung Quốc mà lại nói quay sang chống bạn. Rồi để làm yên lòng cấp dưới, ông Thọ thả giọng đường mật: Trung Quốc có giải

phóng Hoàng Sa giúp ta thì sau này cũng trả lại cho ta thôi!

Coi lòng yêu nước trong sâu thẳm tâm hồn người Việt là địch, coi kẻ cướp Hoàng Sa của cha ông người Việt là bạn. Đó là bản lĩnh chính trị, là chân tướng và tâm địa của những người lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam, là cội nguồn mất nước, cội nguồn một thời Bắc thuộc mới đang diễn ra khi âm thầm, khi lộ liễu công khai, trên mọi mặt đời sống xã hội. Trong không gian lãnh thổ, cuộc Bắc thuộc mới đang diễn ra quyết liệt, rộng khắp. Tàu Cộng đang ráo riết xâm lược biển Đông của tổ tiên ta và cuộc xâm lược biển Đông diễn ra không chỉ ở trên biển Đông.

Với mấy ông bà đang hôn mê học thuyết Cộng sản thì trong tâm hồn, tình cảm của họ chỉ có giai cấp, không có dân tộc, chỉ có đảng Cộng sản, không có Tổ quốc. Ý thức hệ vô sản đã xóa bỏ trách nhiệm với Tổ quốc và làm tê liệt ý chí bảo vệ Tổ quốc của những người Cộng sản Việt Nam đang cầm quyền. Từ sau khi đánh chiếm được Hoàng Sa của Việt Nam, tàu đánh cá của Tàu Cộng tràn ngập biển Đông của ta và tàu chiến đấu của Tàu Cộng mặc sức tự do lùng sục ngang dọc khắp biển Đông, hàng ngày chặn bắt, đâm chìm tàu đánh cá của dân chài Việt Nam, bắn giết dân Việt Nam làm ăn trên biển Việt Nam. Những ngày này trên biển Đông của lịch sử Việt Nam, hoàn toàn không thấy bóng dáng một con tàu giữ biển của quân đội nhà nước Cộng sản Việt Nam. Những ngày này trên biển Đông mang hồn cốt cha ông người Việt, những con tàu cá của dân chài Việt Nam trở nên bé nhỏ, trần trụi, đơn độc và mong manh giữa những con tàu chiến hung hãn tua tủa súng lớn súng nhỏ của Tàu Cộng.

Tàu Cộng đang ngạo nghễ làm chủ biển Việt Nam, đang hàng ngày, hàng giờ bắn giết dân Việt Nam trên biển Việt Nam nhưng quân đội nhà nước Cộng sản Việt Nam cứ bình thản bám bờ và tướng lĩnh cấp cao cứ chìm đắm, mê mết trong những mưu mẹo chiếm đất sân bay, cứ say sưa làm giàu bằng kinh doanh sân golf, khách sạn, cứ cay cú quyết liệt cướp mảnh đất sống của người nông dân xã Đồng Tâm, huyện Mỹ Đức, Hà Nội, bỏ mặc biển Đông cho quân đội Cộng sản Trung Hoa làm chủ.

Nhà nước Cộng sản Việt Nam đã bỏ mặc biển Đông còn in đậm dấu ấn

mở cũi của tổ tiên người Việt cho Tàu Cộng chiếm đoạt. Không gặp bất kỳ sự chống trả nào của quân đội nhà nước Cộng sản Việt Nam, dù chỉ là sự chống trả yếu ớt lấy lệ cũng không có, nhưng thực tế Tàu Cộng vẫn không thể thực sự làm chủ biển Đông bởi suốt đêm ngày lúc nào cũng có hàng ngàn tàu thuyền đánh cá của người dân Việt Nam thăm lặn và bình thản thả câu buông lưới trên khắp biển Đông của ông bà, của lịch sử Việt Nam để lại.

Biển Đông không chỉ là nguồn sống giàu có và bền vững của người dân ven biển Việt Nam. Biển Đông còn là lịch sử mở cũi của dân tộc Việt Nam, là khát vọng, là ý chí, là thành quả dựng nước của tổ tiên người Việt. Biển Đông là hồn thiêng, là mồ hôi, nước mắt, là máu xương của nhiều thế hệ người Việt nối tiếp nhau. Từ những làng chài trải dọc dải bờ biển hình chữ S dưới chân dãy Trường Sơn, những tàu thuyền đánh cá bé nhỏ, thăm lặn nhưng bền bỉ có mặt trên biển Đông từ ngàn năm trước và sẽ còn mãi đến ngàn năm sau. Hiểu rõ điều đó, kẻ hau háu cướp biển Đông liên tục ra hai đòn hiểm độc để xóa sạch bóng dáng những tàu thuyền đánh cá của người Việt ở biển Đông.

Đòn thứ nhất. Đòn độc đánh vào ngọn. Biến biển Đông thành biển máu người Việt, thành nơi chôn vùi sinh mạng và tài sản người Việt, thành nỗi khiếp đảm của người Việt để người Việt nhìn ra biển Đông mà rùng mình sờn gáy không dám ra biển nữa.

Ngoài những chiến hạm lừng lững rình rập, săn đuổi, nghiền nát những tàu thuyền đánh cá mỏng manh của người Việt, nhà nước Tàu Cộng còn hỗ trợ cho dân đánh cá Tàu Cộng chuyển hệ tàu đánh cá từ tàu nhỏ, vỏ gỗ sang tàu lớn, vỏ sắt dày và huấn luyện quân sự, trang bị súng đạn cho tất cả tàu đánh cá Tàu Cộng tràn vào biển Đông, biến 100% dân đánh cá Tàu Cộng thành dân binh thiện chiến, hung hãn và hiếu sát. Tràn vào biển Đông, đám dân binh ngư phủ Tàu Cộng ngoài công việc đánh cá kiếm sống cho gia đình còn có bổn phận với tổ quốc Trung Hoa là lùng sục, tìm diệt, đâm chìm tàu đánh cá của người Việt, cướp tài sản, cướp thiết bị hành nghề biển của người Việt.

Đòn thứ hai. Đòn hiểm diệt tận gốc. Xóa sổ những làng nghề cá, xóa sổ những miền quê sống bằng nghề biển. Xóa sổ những bến bãi ngàn đời của những con tàu đánh cá mang hồn Việt, nơi người Việt mang khát vọng biển cả hăm hở ra khơi xa và nơi

những phiên chợ cá đông vui trên bến dưới thuyền đón họ trở về.

Thực hiện đòn hiểm này, Tàu Cộng đã âm thầm và ráo riết ném tiền ra mua linh hồn quan chức Việt Nam, mua không gian bờ biển Việt Nam lập những dự án, những công trình bịt kín bờ biển Việt Nam, đầu độc biển Việt Nam như khu công nghiệp Hưng Nghiệp Formosa ở Vũng Áng, Hà Tĩnh. Tàu Cộng đã bỏ tiền ra đuổi dân Việt Nam phải bỏ bến bãi thân thiết như máu thịt của cơ thể mình, bỏ nguồn sống giàu có của vùng biển quê cha đất tổ, tức tước đoạt đi nơi khác để Tàu Cộng biến những bến bãi neo đậu tàu thuyền, biến những chợ cá sớm chiều nồn nàn mùi biển cả thành những lãnh địa riêng của những chủ dự án người Tàu với những bức tường, những hàng rào chặn đứng lối ra biển của người dân, biến những vị trí chiến lược hiểm yếu thành chốn riêng đi về của những ông chủ mang dòng máu Hán. Và yếu huyết quân sự Hải Vân, và những resort giăng giăng im lìm và bí hiểm dọc bờ biển Đà Nẵng trên đất Việt Nam nhưng người Việt Nam không được bén mảng đến, chỉ những ông chủ người Tàu mới biết ở đó đang diễn ra những điều gì.

Nhưng nếu chỉ có những dự án của người Tàu bịt kín 3.500 kilomet chiều dài bờ biển Việt Nam thì đến đứa trẻ con cũng nhận ra mục đích thực của những dự án đó. Thô thiên, xoàng xĩnh, ngờ nghệch vậy đâu phải người Tàu. Chỉ những vị trí chiến lược hiểm yếu như Vũng Áng, như Hải Vân, người Tàu phải chiếm lĩnh bằng được mới cần đến sự xuất hiện của người Tàu. Còn việc xóa sạch bóng dáng những tàu thuyền Việt Nam đánh cá trên biển Đông, triệt đường ra biển kiếm sống của người dân biển Việt Nam, sẽ phải do chính người Việt Nam thực hiện bằng đồng tiền sai khiến của Tàu Cộng.

"Trong tay sẵn có đồng tiền / Dầu lòng đổi trắng thay đen khó gì" (Nguyễn Du. Truyện Kiều). Tàu Cộng có cả một ngân hàng quốc doanh lớn, ngân hàng Công Thương Trung Hoa chuyên cung cấp tiền bạc cho nỗi thèm khát lãnh thổ của nhà nước Tàu Cộng. Tàu Cộng đã mua được linh hồn cả những Tổng thống độc tài tỉ phú đôla của châu Phi, đã biến cả châu Phi rộng lớn thành công trường khai thác khoáng sản, tài nguyên giàu có của châu Phi đưa về Tàu Cộng thì mua linh hồn mấy ông bà chủ doanh nghiệp Việt Nam vừa chấp chững bước vào thương trường đang khát vốn như sa mạc khát nước và mua dài bờ biển xác xơ sỏi đá của Việt

Nam chỉ là chuyện nhỏ. Như con rắn độc lặng lẽ trườn nhẹ êm trong cỏ cây rậm rạp, đồng tiền của ngân hàng Công Thương Trung Hoa âm thầm, bí mật len lỏi theo đường tiểu ngạch xuống phía Nam, bất ngờ tạo lên những đại gia đất đai tuổi trẻ mà tiền nhiều như thác lũ, đầy sức mạnh và cũng đầy bí ẩn, mờ ám.

Những năm gần đây trong giới đại gia thầu đất đai ở Việt Nam bỗng xuất hiện một gã trai tuổi còn trẻ có vóc hạc nhỏ nhắn, dáng người mềm mại của loài chồn cáo chuyên chui lườn, rình, phục, có nước da trắng nhợt nhạt thư lại và khuôn mặt bốp nhỏ, vuốt dài và nhọn hoắt ở cằm như mặt chuột.

Chàng trẻ tuổi mặt trắng thư lại đi đến đâu cũng được quan đầu tỉnh ở đó chiều như chiều vong. Tỉnh nghèo. Dân cày ruộng làm không đủ ăn thì chỉ có chiếc khổ rách. Bùn dân khổ rách chẳng xờ mũi gì. Chỉ có mảnh đất dưới ngôi nhà của họ, mảnh đất họ đang cày cấy thì càng ngày càng có giá. Mà đất đai là sở hữu toàn dân, là công thổ quốc gia. Dù mảnh đất hương hỏa của tổ tiên ông bà họ để lại, ngày nay cũng là công thổ quốc gia do quan hàng tỉnh quản lý. Và quan hàng tỉnh nào cũng mong chờ dự án của đại gia như bầy ruồi mong chờ giọt mật. Có dự án thì những chủ dự án bọn tiền phải lẹ chân lui tới công đường tỉnh, phải thậm thụt tìm đến cửa trước, cửa sau nhà riêng quan hàng tỉnh. Có dự án là có thu hồi đất, là có chênh lệch một trời, một vực giữa giá đất thị trường và giá đất bồi thường cho dân. Sự chênh lệch quá lớn, quá bất công như sự ăn cướp hợp pháp đó chính là động lực to lớn, mạnh mẽ của nhà đầu tư, là nỗi thèm khát của quan hàng tỉnh, là nỗi thống khổ, oan khiên ngút trời của người dân.

Để mau sinh lời, các đại gia thầu đất đai đều chạy đua tìm đến các đô thị, các vùng dân cư đông đúc, các vùng đất đang cựa quậy thức dậy. Thời gian là tiền bạc. Các dự án ở đó đều phải chạy đua với thời gian, hối hả xây cất, mau lẹ đưa vào khai thác, thu lợi nhuận. Riêng nhà đầu tư mặt trắng thư lại không mặn mà với đất đai đô thị, dù có một, hai dự án đầu tư ở Hà Nội, Sài Gòn cũng chỉ để có mặt, chỉ giữ chỗ, đóng băng để đấy, chưa biết đến ngày nào mới cần cho tan băng. Nơi thu hút tâm trí của chàng là những làng chài, những bãi biển dập diu đi về của những đoàn tàu thuyền khai thác vựa cá biển Đông.

Trong 3.500 kilomet bờ biển Việt Nam từ Móng Cái đến Hà Tiên thì dải

bờ biển miền Trung là nơi dân làm nghề biển đông đúc nhất, có ý chí bám biển mạnh mẽ nhất, có tổ chức chặt chẽ nhất và có kỹ thuật đánh bắt hiện đại và hiệu quả nhất. Dải đất miền Trung khô cằn, khắc nghiệt. Những mảnh ruộng nhỏ hẹp trập trùng cát trắng kẹp giữa một bên là núi cao hiểm trở, rừng thiêng nước độc, một bên là biển cả mênh mông. Đất rừng không nuôi nổi người dân. Đất ruộng quanh năm thiếu nước. Chỉ còn con đường ra biển và biển Đông đã cho người dân miền Trung một nguồn sống dồi dào, bền vững, cho họ cả ý chí sống mạnh mẽ, không lùi bước trước mọi thử thách dữ dội của động biển và cướp biển. Những làng nghề biển ngày càng giàu có, đông vui san sát dọc bờ biển. Cuộc sống tươi thắm đó tràn ra cả những cù lao ngoài biển, nhuộm xanh cả những cù lao chợ vờ cát trắng.

Dải đất tập trung người dân đánh cá trên biển Đông nhiều nhất, dải đất mang khát vọng lớn nhất với biển Đông, dải đất có số tàu thuyền ra biển Đông đông đảo nhất, rầm rộ nhất cũng là dải đất chàng mặt trắng thư lại dồn tiền bạc nhiều nhất thầu đất nhiều nhất đất của những làng nghề cá, biến những làng cá đông vui thành những khu du lịch sang trọng nhưng đìu hiu, thành những resort, những sân golf vắng ngắt, thành những vườn cảnh sum xuê cây và rực rỡ hoa nhưng chỉ có những ngọn gió biển lang thang đi về. Một sự đầu tư khác người. Đầu tư không cần hiệu quả kinh tế, không cần lợi nhuận. Chỉ cần hiệu quả xã hội. Chỉ nhằm xoa dịu không còn bóng một người dân đánh cá trên bờ biển và không còn bóng một con thuyền câu, một con thuyền lưới đi về trên biển.

Xin liệt kê sơ lược chưa đầy đủ thành tích giết chết những làng nghề cá dọc bờ biển miền Trung Việt Nam, xóa sổ những con tàu cá Việt Nam trên biển Đông của chàng mặt trắng thư lại mang dòng máu Việt, mang họ tên người Việt nhưng linh hồn đã bị những kẻ cướp biển Đông làm chủ như chúng đã làm chủ linh hồn nhiều quan chức nhà nước Cộng sản Việt Nam.

Biển 200 hecta đất bãi biển Sầm Sơn của làng cá Quảng Trường huyện Quảng Xương, Thanh Hóa thành nhà nghỉ, vườn cảnh, sân golf cho những ông chủ sẵn tiền lui tới. Làng cá Sầm Sơn bị xóa sổ. Dân đánh cá Sầm Sơn phải bỏ quê phiêu bạt khắp phương trời. Người ra Hà Nội chạy xe ôm. Người dắt díu vợ con vào Bình Dương dựng túp lều cạnh bãi rác thải làm nghề thu gom

ve chai. Người lên Tây Nguyên chăm sóc vườn cà phê cho chủ trang trại. Người đi làm thuê trên tàu đánh cá Hàn Quốc.

Thảm họa của người dân đánh cá Sầm Sơn, Thanh Hóa đang lặp lại ở Nghệ An, Hà Tĩnh, Quảng Bình khi chàng mặt trắng thư lại đã là chủ của 460 hecta đất ven biển của làng cá Nghi Tiến, Nghi Lộc, Nghệ An, là chủ 10 kilomet bờ biển Thiên Cầm, Hà Tĩnh, là chủ 1900 hecta bãi biển xã Hải Ninh, huyện Quảng Ninh, Quảng Bình.

Thảm họa của người dân đánh cá Sầm Sơn Thanh Hóa sắp rầm rộ diễn ra với người dân ven biển Quảng Trị, Thừa Thiên-Huế, Đà Nẵng, Khánh Hòa khi quan đứng đầu những tỉnh này đã rải thảm đón chàng mặt trắng thư lại về tỉnh và dành cho chàng những dải đất ven biển mà chàng đang thèm khát.

Dải đất hẹp khô cằn miền Trung là dải đất của nghề cá, dải đất mang khát vọng biển Đông của dân tộc Việt Nam. Và Quảng Ngãi chính là phủ thủ của dải đất nghề cá, là trái tim của khát vọng biển Đông. Theo con sóng biển đưa đẩy, theo luồng cá lênh đênh, dân biển Quảng Ngãi có mặt khắp bờ biển phía Nam đất nước. Dân đánh cá trên đảo Phú Quốc ngày nay hầu hết đều là dân biển Quảng Ngãi dạt đến từ trong xa thẳm lịch sử. Những năm chiến tranh ác liệt ở dải đất miền Trung vừa qua lại có thêm một đợt dân biển Quảng Ngãi tìm đến bình yên Phú Quốc. Dù ở đâu, người dân biển Quảng Ngãi cũng hướng ra biển Đông, hướng ra Trường Sa, Hoàng Sa. Khát vọng bám biển và tinh thông nghề biển của dân biển Quảng Ngãi đã được lịch sử Việt Nam mở cõi ghi nhận. Các triều vua Nguyễn đều chọn dân đảo Lý Sơn và dân huyện Bình Sơn, Quảng Ngãi tổ chức thành những đội binh cảm tử ra trấn giữ quần đảo Hoàng Sa.

Ra sống dài ngày giữa tâm bão biển Đông, đối mặt với muôn vàn bất trắc của biển cả, mỗi người lính cảm tử ra Hoàng Sa đều mang theo đôi chiếu cói mới, bảy nẹp tre, bảy sợi mây dài và chiếc thẻ bài khắc chìm họ tên, năm sinh, quê quán. Chuẩn bị sẵn những vật dụng đơn sơ đó chính là sự bình thản đón nhận cái chết có thể đến bất cứ lúc nào với người lính Hoàng Sa. Những vật dụng để đồng đội bó xác khi không may bỏ mạng trong cơn biển động, sóng dữ bất thường của biển Đông. Trước khi đội quân Hoàng Sa lên đường, chính quyền địa phương và dân đảo Lý Sơn tổ chức lễ khao lề tể sống những người ra đi giữ biển quê hương.

“Hoàng Sa trời nước mênh mông / Người đi thì có mà không thấy về / Hoàng Sa mây nước bốn bề / Tháng Hai khao lề tể lính Hoàng Sa”. Câu hát ru con về một thời lịch sử ông cha nối chí nhau đi mở biển Đông vẫn còn khắc ghi trong hồn người dân Lý Sơn hôm nay. Đó là ý chí quyết bám biển Đông, quyết giữ biển Đông của người dân Quảng Ngãi, của người dân miền Trung. Ngày nay những ngôi mộ gió của những người lính Hoàng Sa không về, những am thờ những cai đội, những lãnh binh chết ngoài Hoàng Sa còn rải rác khá nhiều trên đảo Lý Sơn.

Thôn tính được dải đất nghề cá ở Quảng Ngãi như đội quân xâm lược chiếm được thủ đô của đất nước bị xâm lược. Dùng quân sự đánh vào thủ đô nước bị xâm lược phải có sức mạnh quyết định của con người và vũ khí. Đội quân của xâm lược kinh tế là đồng tiền. Dù là cuộc xâm lược bằng quân sự hay bằng kinh tế thì mục đích cũng là chiếm lĩnh đất đai, lãnh thổ. Hãy nhìn cuộc xâm lược bằng kinh tế thôn tính lãnh thổ ở Quảng Ngãi của chàng mặt trắng thư lại để thấy sức mạnh đồng tiền của chàng và nhận rõ thêm tâm địa của chàng.

Thời của những con sóng dân du lịch. Ở dải đất ven biển miền Trung, tìm đất chỉ để kinh doanh khu du lịch, làm khách sạn, nhà hàng, resort đón khách du lịch thu lời lớn và lệ thì phải chọn Đà Nẵng, Khánh Hòa, Bình Thuận. Danh nghĩa là làm quản thể du lịch nghỉ dưỡng và đô thị nhưng chàng mặt trắng thư lại lại chọn Quảng Ngãi, đất của nghề cá. Chọn Quảng Ngãi tung cú đòn quyết định triệt bến bãi, triệt làng xóm của những tàu thuyền đánh cá ngoài biển Đông là đã đánh trúng mục tiêu, đã bắn trúng vòng 8 điểm, 9 điểm của tám bia ngắm. Cú đòn quyết định đó lại giáng vào Bình Sơn, Lý Sơn là đã đánh trúng yếu huyệt, đã bắn trúng điểm 10. Chàng mặt trắng thư lại đã chỉ ra khoản tiền lớn để chiếm đất và sai khiến cả bộ máy quan lại hàng tỉnh Quảng Ngãi hối hả vận hành làm mọi việc giúp chàng nhanh chóng làm chủ lãnh thổ 4.000 hecta đất ven biển Bình Sơn. 4.000 hecta đất đó vươn cả ra biển, trùm xuống chiếm cả đất hòn đảo của lịch sử mở cõi ra biển của ông cha ta, đảo Lý Sơn.

Hãy nhìn đám quan lại hàng tỉnh Quảng Ngãi, từ quan đầu tỉnh đến quan đầu sở với dáng xun xoe, xăng xái, với vẻ mặt chăm chú đón ý chủ đang xúm xít vây quanh chàng mặt trắng thư lại mặt đầy thỏa mãn, tay chỉ chỗ như ông chủ cuộc săn chỉ con mồi. Hình ảnh một ông chủ giữa đám

tay chân sai bảo.

Hãy nhìn quan đầu tỉnh trở thành tư lệnh của đạo quân xâm lược bằng kinh tế, tư lệnh thống lĩnh cả hệ thống chính trị của tỉnh, xốc cả hệ thống chính trị hùng mạnh của tỉnh vào cuộc thôn tính đất đai cho cuộc xâm lược bằng kinh tế đó. Thời bình mà những công văn hỏa tốc! hỏa tốc! từ tỉnh đường tới tấp, gấp gáp bay tit mù trong bộ máy nhà nước hàng tỉnh như trong một trận đánh quyết định. Công văn hỏa tốc đuổi đồn biên phòng rời đi nơi khác lấy đất đẹp ven biển dâng cho kẻ xâm lược kinh tế. Công văn hỏa tốc ra lệnh dừng ngay việc xin UNESCO công nhận Lý Sơn là công viên địa chất toàn cầu. Công văn hỏa tốc lệnh cho quan huyện, quan xã phải có đất sạch dâng cho kẻ xâm lược trước ngày 19-05-2018.

Hãy nhìn sức mạnh của chàng mặt trắng thư lại, sức mạnh đồng tiền của kẻ xâm lược bằng kinh tế khi sức mạnh đó sai khiến cả hệ thống quyền lực của tỉnh và hệ thống quyền lực đó phải quyết định dốc 500 tỷ tiền thuế của dân đánh cá ra bồi thường giải phóng mặt bằng, đuổi dân đánh cá đi, giao đất bến bãi, đất làng xóm của dân đánh cá cho dự án xâm lược.

Mua mảnh đất sống của dân làm dự án kinh doanh, đó là một giao dịch dân sự bình đẳng và bình thường giữa nhà đầu tư và dân có đất. Nhà đầu tư phải bỏ tiền ra bồi thường cho dân theo giá thỏa đáng, thuận mua vừa bán. Nhưng cả hệ thống chính trị hàng tỉnh của nhà nước Cộng sản vào cuộc đứng về phía kẻ có tiền, mang sức mạnh quyền lực nhà nước Cộng sản kết hợp với sức mạnh đồng tiền tư bản trấn lột đất sống của người dân, dùng quyền lực nhà nước ép dân phải nhận giá đền bù rẻ mạt, bất công, oan nghiệt, dùng sức mạnh bạo lực nhà nước cưỡng chế, đàn áp buộc dân phải bỏ nhà cửa, bỏ thuyền, bỏ bến, bỏ biển, bỏ cuộc sống ăm no, ổn định, bền vững, bỏ nghề biển từ ngàn đời của tổ tiên ra đi, bước chân vào cuộc sống mờ mịt không nhà cửa, không nghề nghiệp, bấp bênh, vô định, bất trắc. Sức mạnh đồng tiền cùng quyền lực nhà nước Cộng sản Việt Nam buộc người dân đánh cá Việt Nam phải bỏ thuyền, bỏ bến ra đi để dải đất ven biển Việt Nam không còn dân Việt Nam làm nghề biển. Để biển Đông không còn một con thuyền Việt Nam làm nghề cá!

Đổi theo bước chân và việc làm của nhà đầu tư mặt trắng thư lại chắc không ai không nhận ra đó chính là ông chủ trẻ Trịnh Văn Quyết của doanh nghiệp FLC.

NHÌN HỘI ĐÀM THƯỢNG ĐỈNH LIÊN TRIỀU NGHĨ VỀ CÁI NGU VÀ CÁI HÈN CỦA CSVN

.....**Nguyễn Hoàng Dân 01-05-2018**.....

Doanh nghiệp trẻ, ông chủ trẻ nhưng ngón nghề sai khiến bộ máy quan lại, ngón nghề thâu tóm đất đai lãnh thổ thì quá già dặn, tinh quái, hành động thôn tính đất đai, phá cuộc sống bình yên của dân lành quá lạnh lùng, độc ác và tiền bạc để làm những việc phản nước hại dân của Trịnh Văn Quyết như vô tận. Nhưng dù quỷ quyết, tinh quái đến đâu, dù tiền bạc nhiều đến đâu mà bộ máy quan chức nhà nước quản lý đất đai lãnh thổ có chút lòng yêu nước, có chút ý thức dân tộc và có lương tâm con người thì việc cướp bến bãi, cướp mái ấm của những người dân đánh cá trên suốt dải bờ biển Việt Nam không thể diễn ra mau lẹ, ồ ạt và tàn ác như nó đang diễn ra.

Cả bộ máy nhà nước cấp Chính phủ đứng ra bảo vệ cho Tàu Cộng khai thác bôxít Tây Nguyên, tàn phá môi trường, tàn phá màu xanh Tây Nguyên, tàn phá nền kinh tế Việt Nam. Cả bộ máy nhà nước cấp Chính phủ đứng ra bảo vệ cho sự tồn tại của Formosa để Formosa cứ âm thầm đầu độc biển Việt Nam, làm hoang hóa cả một dải biển bốn tỉnh miền Trung. Cả bộ máy nhà nước hàng tỉnh tiếp tay cho doanh nghiệp cướp bến bãi, cướp làng mạc của người dân đánh cá Việt Nam để bờ biển Việt Nam không còn một xóm chài, để biển Đông không còn bóng một tàu cá Việt Nam. Bộ máy quan chức nhà nước đó đâu còn biết đến dân tộc Việt Nam, đâu còn biết đến Tổ quốc Việt Nam. Hạng người đó chỉ biết có ý thức hệ Cộng sản, chỉ biết có đảng Cộng sản của họ mà thôi.

Như Lê Chiêu Thống dẫn đường đưa quân Mãn Thanh vào xâm lược Việt Nam thế kỷ 18, những năm tháng này ý thức hệ Cộng sản đang dẫn đường đưa Tàu Cộng tham tàn vào xâm lược Việt Nam. Biển Đông đang bị đạo quân lớn, đông và mạnh của Tàu Cộng xâm lược và những người dân đánh cá Việt Nam lẻ loi, đơn độc, trong tay chỉ có văng lưới cá đang bèn bĩ chống trả kẻ xâm lược, đang âm thầm và quả cảm giữ biển Đông bằng máu của họ. Nhưng họ đang bị truy đuổi ở ngay chính làng quê họ, ở ngay trong lòng đất nước Việt Nam.

<http://www.boxitvn.net/bai/54008>

Ngày 30-4-2018 đánh dấu 43 năm sụp đổ của chế độ VNCH tại miền nam Việt Nam. Đây cũng là ngày được gọi là ngày đại thắng, là cơ hội để đảng Cộng sản Việt Nam và chính phủ Hà Nội tổ chức hàng năm đại lễ ăn mừng chiến thắng, khi cuộc chiến tranh nóng kéo dài hơn 20 năm giữa hai miền nam bắc Việt Nam chấm dứt, bởi sự tan rã và hoàn toàn biến mất trên chính trường quốc tế của chính phủ Việt Nam Cộng hòa tại miền nam, đồng thời với việc sáp nhập có tính cưỡng ép giữa hai miền, để cho ra đời sau đó một chính phủ Việt Nam thống nhất, dưới danh xưng Cộng hòa Xã hội chủ nghĩa Việt Nam từ tháng 7/1976.

Đây là một thể chế đặt dưới sự lãnh đạo toàn diện và tuyệt đối của đảng Cộng sản Việt Nam, một tổ chức chính trị trực thuộc Quốc tế III Cộng sản, đã thừa ủy nhiệm hai đảng Cộng sản Liên Xô và Trung cộng tiến hành hai cuộc chiến tranh đẫm máu người Việt, nhằm bành trướng ý thức hệ Cộng sản xuống vùng Đông Nam Á, nhưng lại được bộ máy tuyên truyền Cộng sản lưu manh đánh tráo bản chất, trở thành cuộc kháng chiến chống thực dân Pháp giành độc lập và kháng chiến chống đế quốc Mỹ xâm lược giải phóng miền nam.

...Kỷ niệm 43 năm ngày giải phóng miền nam, thống nhất đất nước, chúng ta vô cùng tự hào nhìn lại bước đường đấu tranh cách mạng lâu dài và oanh liệt mà nhân dân ta đã vượt qua dưới sự lãnh đạo của đảng (...). 43 năm đã qua, song thắng lợi vĩ đại của cuộc kháng chiến chống Mỹ cứu nước mãi mãi khắc ghi trong lịch sử dân tộc như trang sử chói lọi nhất, ý chí thống nhất đất nước và khát vọng hòa bình vẫn luôn là tài sản vô giá, tiếp thêm sức mạnh cho toàn đảng, toàn dân và toàn quân ta trong sự nghiệp đổi mới, xây dựng và bảo vệ tổ quốc. Để giành được những thắng lợi to lớn như ngày hôm nay, đất nước ta đã phải vượt qua muôn vàn gian lao, thử thách. Dưới lá cờ vinh quang của đảng, biết bao cán bộ, đảng viên, đồng bào và chiến sĩ đã hy sinh xương máu, nêu cao truyền thống yêu nước, khí phách anh hùng, lòng trung thành vô hạn đối với sự nghiệp cách mạng cao cả của đảng và dân tộc... (Trần Đại Quang, chủ tịch nước CHXHCNVN, Phát huy sức mạnh của ý chí thống nhất đất nước và khát vọng hòa bình trong sự

ng nghiệp đổi mới, xây dựng và bảo vệ tổ quốc, 28-4-2018).

Sau lời nói huê dạng, sặc mùi tuyên truyền và trơ tráo khỏa lấp sự thật của Trần Đại Quang -cũng như của mọi lãnh đạo Cộng sản Việt Nam từ trước đến nay- cái giá phải trả cho sự khát khao chiếm đoạt quyền lực của những người Cộng sản Việt Nam, dù phải chấp nhận thân phận chư hầu khi làm một tên lính xung kích hèn mọn cho Đế tam Quốc tế Cộng sản và đồng thời bất chấp mọi mất mát, đổ vỡ đến độ tan nát cả một đất nước, là một núi tai họa, vừa kinh khủng trong lúc chiến tranh, vừa kinh hoàng khi cuộc chiến lụi tàn và vừa là di họa mãi đến nay mà chưa có dấu hiệu chấm dứt.

Trong chiến tranh có khoảng 2 triệu nạn nhân thường dân bị thiệt mạng vì bom đạn của đôi bên. Phía miền bắc tham chiến có có 1,1 triệu tử trận (trong đó có 800.000 người vẫn chưa thu hồi được thi thể), 600.000 bị thương. Phía miền nam tham chiến có gần 300.000 hy sinh và 1,2 triệu bị thương. Chưa tính đến số tổn thất của các cường quốc Hoa Kỳ, Liên Xô và Trung cộng có can dự trực tiếp vào cuộc chiến.

Sau chiến tranh có khoảng 100.000 cộng tác viên và công dân VNCH bị giết hại bởi các lực lượng chiếm đóng và những phiên tòa nhân dân lưu động của Hà Nội. Hơn 1 triệu công dân VNCH bị giam giữ dưới chiêu bài tập trung cải tạo, trong đó có gần 300.000 người bị tù đầy khổ sai từ 3 đến 17 năm và khoảng 165.000 người thiệt mạng trong tù vì bị giết, đói ăn và đau ốm không được chăm sóc, bị kiệt sức do lao động cưỡng bức. Gần 4 triệu công dân VNCH bị chính quyền Cộng sản cướp đoạt tài sản, nhà cửa, cưỡng bách phải đi vùng kinh tế mới ở những nơi hoang vu, hẻo lánh, thiên nhiên khắc nghiệt, khiến hơn 48.000 thường dân phải bỏ mạng vì môi trường tồi tệ, hay tự vẫn vì cùng quẫn và tuyệt vọng. Hơn 1 triệu người bỏ nước ra đi bằng đủ mọi cách, cố tìm một đường sống trong chín đường chết và đã có hơn 500.000 ngàn người phải ngậm ngùi bỏ mạng giữa biển khơi, hay trên góc rừng, xó núi ở Cambodia, hoặc Thái Lan.

Đất nước rơi vào nghèo đói và cùng khổ dưới sự cai trị tàn bạo của chế độ chỉ cần thứ đảng viên hồng hơn chuyên, trung thành hơn khả

năng, nên mọi mặt sinh hoạt đời sống của toàn xã hội đều suy đồi nghiêm trọng tới mức gần như phá sản vào năm 1985.

Năm 1991 Liên Xô và hệ thống các nước Cộng sản chủ nghĩa Đông Âu tan rã. Để sống còn, đảng Cộng sản Việt Nam phải hô hào đổi mới kinh tế, kêu gọi đầu tư quốc tế và cho phục hồi từng phần nền kinh tế tư doanh, bên cạnh việc quay sang đầu phục triệt để chính quyền Trung cộng để tìm chỗ dựa cho chế độ, nhờ đó mới thoát ra khỏi được nguy cơ sụp đổ. Tuy nhiên các "chóp bu" Nguyễn Văn Linh, Phạm Văn Đồng, Đỗ Mười có nhanh tay cứu sống được đảng, nhưng kết quả vật chất đời sống thu được cho toàn dân thì khiêm tốn, trong khi các hệ lụy từ tai ách mới do Cộng sản trồng lên cho dân tộc Việt Nam thì quá lớn, trong đó không ngoại trừ cả trường hợp bị mất nước vào tay Cộng sản Bắc Kinh.

Tính đến năm 2012 thu nhập đầu người của Việt Nam là 1.597 USD, xếp hạng 133/184 quốc gia trên thế giới, đến năm 2016 tăng lên được 2.171 USD, xếp hạng 132/182 quốc gia được khảo sát bởi Ngân hàng Thế giới. Đã tâm giữ chặt quyền lực chính trị của đảng Cộng sản, bên cạnh các đòi hỏi tất yếu của quy luật kinh tế thị trường, khiến Hà Nội phải đề ra quái thai "nền kinh tế thị trường định hướng xã hội chủ nghĩa" và là cái vòng luẩn quẩn khiến kinh tế Việt Nam không thể nào phát triển thuận lợi như dưới mọi thể chế khác. So với vài quốc gia Á châu, để gia tăng gấp đôi GDP Nam Hàn chỉ cần 4,7 năm, Singapore cần 6 năm, Thái Lan là 10 năm, Indonesia là 10,3 năm, Malaysia cần 10,9 năm, Philippin cần 19,7 năm và Việt Nam cần đến 23,2 năm. Do đó nếu còn duy trì sự cai trị của đảng Cộng sản, thì Việt Nam không bao giờ có thể bắt kịp được đà phát triển GDP của những quốc gia đối chứng nêu trên, nói thẳng thừng là phải chịu cầm đèn đỏ đi sau vĩnh viễn.

Nguy tai hơn, hố chênh lệch giàu, nghèo giữa các thành phần xã hội ngày càng quá rộng và bất công trong xã hội mỗi lúc mỗi gia tăng quá lớn. Tuyệt đại bộ phận tài sản quốc dân, tài nguyên, của cải đều thuộc về một nhóm cán bộ, đảng viên quyền thế và một số ít đại gia tư bản đồ cấu kết thành các nhóm lợi ích xấu xí làm của riêng, với biệt phủ trong nước, biệt thự ở ngoài nước và của chìm, của nổi phải tính đến hàng triệu USD, trong khi người dân mất đất đai canh tác, mất ngư trường đánh bắt, môi trường sống nhiễm độc toàn diện, xã hội sa đọa tận đáy của tha hóa. Năm

2011, tính theo 9 chỉ tiêu đánh giá nghèo đói toàn diện MPI (Multidimensional Poverty Index) của chương trình phát triển Liên hiệp quốc UNDP (United Nations Development Programme) nhóm dân đồng bằng sông Cửu Long có đến 49,7% và nhóm dân Cao nguyên Trung phần có đến 34,5% là thuộc hạng cùng đinh, không lối thoát. Nhiều người, nhiều gia đình nông dân miền tây phải ly xứ, tha phương cầu thực khắp nơi trong nước lẫn ngoài nước, theo những chương trình xuất cảnh lao động bịp bợm, đem con bỏ chợ của Cộng sản Hà Nội, dù chỉ là làm những công việc lao động tay chân, cu li xứ người. Đáng thương hơn cả là thân phận người phụ nữ miền tây, nghèo đói phải tìm cách thoát thân, nhưng lên thành thị thì không có nghề nghiệp, kiếm việc làm nuôi thân, giúp đỡ gia đình thì không dễ, thôi thì theo phong trào lấy chồng Đài Loan, Đại Hàn bùng nổ, với 99% con gái vùng đồng bằng sông Cửu Long nhắm mắt đưa chân, trong tổng số phụ nữ Việt Nam phải cam đành xuất cảnh đi lấy chồng xa?!!

Như một sự tình cờ trở trêu của lịch sử, ngày 27-4-2018, hai nhà lãnh đạo của hai miền nam bắc Đại Hàn là Kim Jong-un, 34 tuổi, chủ tịch đảng Lao động (Cộng sản), đương chức chủ tịch ủy ban quốc vụ nhà nước Bắc Hàn và Moon Jae-in, 65 tuổi, đương nhiệm tổng thống Nam Hàn, đã trực tiếp gặp mặt nhau ở Bàn môn Điểm (Panmunjom) trong vùng phi quân sự chia cắt hai miền. Ngoài hình thức tay bắt, mặt mừng và những bước chân của hai nguyên thủ đối nghịch bước qua, lại trên lần ranh phân chia hai miền, họ đã đồng ý cùng ngồi xuống, cùng thảo luận "một cách thẳng thắn, không giữ khoảng cách dù đã bị chia cắt đến 65 năm", trong một nghị trình mang nặng ý nghĩa hòa giải giữa hai miền, giải trừ vũ khí nguyên tử trên bán đảo Cao Ly, thỏa thuận hòa bình và cải thiện các mối quan hệ liên chính phủ.

...*Khi bước chân qua lần ranh phân định, tôi mới biết giới tuyến này không hề bị một vật to lớn nào cản trở cả. Có điều là phải đến 11 năm, thời khắc lịch sử này mới diễn ra một cách dễ dàng như vậy. Thế nên khi bước qua đường ranh giới, tôi đã tự hỏi tại sao phải mất đến gần ấy năm mới có được giây phút này? và sao điều đó lại khó khăn đến như thế? Nếu chúng ta có thể gặp nhau thường xuyên hơn, với những suy nghĩ đoàn kết và quyết tâm, chúng ta có thể xích lại gần nhau hơn và chúng ta có thể an ủi nhau rằng tuy mất 11 năm,*

nhưng ít ra chúng ta cũng được điều gì đó. Đó là suy nghĩ của tôi và tôi đã thật sự tràn ngập cảm xúc khi bước đi 200m trên dải đất này (...). Tôi có thể thấy người dân hai miền cùng một dân tộc, chúng ta không thể bị chia cắt, chúng ta là đồng bào, chúng ta không nên đối đầu nhau (...). Bàn Môn Điểm là biểu tượng của vết thương, nỗi khổ đau và sự chia cắt, nhưng từ nay sẽ trở thành biểu tượng của hòa bình. Nam và Bắc của bán đảo Cao Ly có cùng một ngôn ngữ, một văn hóa, một lịch sử, chúng ta sẽ thống nhất lại là một quốc gia, tận hưởng sự hòa bình và thịnh vượng vĩnh viễn..." (Kim Jong-un, chủ tịch tối cao Bắc Hàn, 27-4-2018).

Một chi tiết nhỏ nhưng đã thu hút sự quan tâm của mọi giới quan sát. Trên các chiếc ghế bằng gỗ hồ đào, có hình một cái khiên với bán đảo Cao Ly và bên cạnh là đảo Dokdo mà Nam Hàn đang tranh chấp chủ quyền với Nhật Bản (Nhật gọi là đảo Takeshima). Chi tiết này cũng được lặp lại với chiếc bánh tráng miệng có tên "Mùa xuân của nhân dân" trong bữa tiệc do chủ nhà Nam Hàn khoản đãi khách quý Bắc Hàn và đã khiến cho bộ ngoại giao Nhật Bản phải lên tiếng phản đối. Nam và Bắc Hàn có thể tranh chấp trên vô số chủ đề, nhưng có một thứ mà hai bên cùng chia sẻ là chủ quyền các đảo trong biển Nhật Bản và nỗi đau Nhật thuộc trong 35 năm từ 1910 đến 1945 (RFI, 28-4-2018).

Lịch sử Việt Nam và Đại Hàn có rất nhiều điểm tương đồng, xét dưới lăng kính khảo nghiệm chí công của thời gian, chứng nghiệm qua các thực tế hiển nhiên hiện nay đã rõ ràng là một chua xót lịch sử cho mọi con dân Việt Nam, khi không may có một Hồ Chí Minh và một tập thể cộng sự do y khuyến dụ, lôi kéo, đào tạo, đã dứt khoát đặt tham vọng quyền lực cá nhân lên cao hơn quyền lợi của quốc gia, dân tộc.

Nếu không vì tham vọng quyền lực cá nhân, không có dã tâm muốn một mình một chợ, độc quyền lãnh đạo, thì Hồ Chí Minh và các đồng đảng đã không phải quy phục, làm theo lệnh của Đế tam Quốc tế Cộng sản khi nỗ lực tiêu diệt mọi thành phần yêu nước kháng Pháp dân tộc chủ nghĩa, bên cạnh sự dàn dựng, thúc đẩy và ném hàng triệu sinh mạng người Việt vào cuộc chiến tranh Đông Dương lần thứ nhất, dài 9 năm (1946-1954), với thực dân Pháp.

Tháng 8-1941, Tổng thống Hoa Kỳ Franklin Roosevelt và Thủ tướng Anh Quốc Winston Churchill, trong cuộc

hợp ở Newfoundland–Canada, đã khai sinh ra Hiến chương Đại Tây Dương, được 26 quốc gia thuộc phe đồng minh –chủ yếu là các đế quốc tây phương– đồng ký kết ủng hộ từ tháng 1-1942, xác định sau khi Thế chiến Thứ hai chấm dứt (1939–1945), các đế quốc tây phương sẽ trao trả sự độc lập và quyền dân tộc tự quyết cho các nước bảo hộ và thuộc địa. Kết quả là từ năm 1946 đến 1949 có 12 quốc gia thuộc địa đã được trao trả nền độc lập gồm Philippin, Syria, Liban, Ấn Độ, Pakistan (gồm luôn Bangladesh), Miến Điện, Tích Lan, Palestine, Việt Nam, Lào, Cambodia và Indonesia.

Tuy nhiên đảng Cộng sản Việt Nam đã vì lợi ích của đảng, tham vọng quyền lực của giới lãnh đạo đảng, bởi mưu đồ bành trướng ý thức hệ Cộng sản của Liên Xô và mưu toan bảo vệ biên giới phía nam của Trung cộng, nên quyết liệt chống lại giải pháp chính quyền quốc gia Bảo Đại, tiến hành đảng tranh, sát hại hầu hết mọi người yêu nước ngoài đảng và tuyên truyền, gạt găm, dụ dỗ, lôi kéo, cưỡng bức toàn dân Việt Nam rơi vào cuộc chiến tranh 9 năm không cần có và tất nhiên sẽ không cần luôn hào quang phù phiếm Điện Biên Phủ, khi Cộng sản Việt Nam dâng máu người Việt cho tướng lãnh Trung cộng thực binh, đưa đến sự chia đôi đất nước bởi hiệp định Genève 1954 và việc phân chia quyền lực quốc cộng, với chính phủ VNCH ở miền nam tự do và nhà nước VNDCCH ở miền bắc Cộng sản.

Nếu không vì tham vọng quyền lực cá nhân, không có dã tâm muốn độc quyền lãnh đạo, thì Hồ Chí Minh và các đồng đảng đã không phải quy phục, làm theo lệnh của Đệ tam Quốc tế Cộng sản, mà biết dừng lại, không tiến hành cuộc chiến tranh Đông Dương lần thứ hai (1955–1975), đánh chiếm miền nam của chính phủ VNCH.

Đại Hàn và Việt Nam là hai quốc gia ở Á châu bị chia đôi đất nước từ sau thế chiến hai, cụ thể là trong năm 1953 và năm 1954. Không tính hai miền Bắc Hàn và Bắc Việt, do hai đảng Cộng sản cai trị, hai miền Nam Hàn và Nam Việt khá giống nhau về xuất phát điểm, điều kiện nhân văn, địa dư thiên nhiên và môi trường chính trị quốc gia, nhưng VNCH có phần phát triển hơn hẳn, nếu chưa muốn nói là VNCH dưới thời Tổng thống Ngô Đình Diệm đã tỏ ra giàu mạnh hơn Nam Hàn.

Năm 1960 GDP đầu người (Gross Domestic Product per Capita) của VNCH là 223 USD, trong khi GDP

đầu người của Nam Hàn là 155 USD. GDP đầu người của Nhật Bản cao nhất Á châu là 479 USD, trong khi Thái Lan chỉ 101 USD, Trung cộng mới có 92 USD và Bắc Việt là 73 USD. Trong cùng thời điểm, so sánh tổng quát và trên bình diện lục địa Á châu, các chỉ tiêu đời sống (living standards) tính theo GDP đầu người của người dân miền nam Việt Nam, tăng trưởng tốt đẹp hơn so với các quốc gia lân bang. Ngân hàng Thế giới WB (World Bank) và Quỹ Tiền tệ Quốc tế IMF (International Monetary Fund) khi ấy đã xếp hạng người dân VNCH vào loại sung túc ở Á châu, đứng hàng thứ 5 trong tổng số 12 quốc gia Á châu so sánh tiêu biểu.

Cũng từ năm 1960 trở đi, người Việt Nam Cộng sản tự xưng là “vội lòng yêu nước cao độ”, đã mau chóng tái tục và hăm hở đẩy mạnh cuộc chiến tranh xâm chiếm miền nam, gọi là để thống nhất hai miền dưới màu cờ Cộng sản, buộc chính phủ VNCH phải cắt giảm phần lớn ngân sách đầu tư, phát triển kinh tế, giáo dục, phúc lợi và gia tăng chi phí quốc phòng lên 61,6% tổng ngân sách quốc gia để đối phó. Người Đại Hàn Cộng sản, tức Bắc Hàn do “ít lòng yêu nước hơn” và chưa cần thống nhất trả bằng máu con dân vội vàng, không dám mơ tưởng tới cuộc chiến tranh giải phóng, nhờ đó chính phủ Nam Hàn đã giành phần lớn ngân sách để đầu tư phát triển quốc gia, chăm chỉ xây dựng kinh tế, chỉ cần có 24,9% tổng ngân sách quốc gia làm chi phí quốc phòng để phòng bị.

Kết quả cuộc chiến tranh phá hoại do Hà Nội tiến hành, đã hủy diệt miền nam VN thành công và làm thay đổi cục diện hai nước VNCH và Đại Hàn, theo một tỷ lệ nghịch tuyệt đối.

Tháng 4-1975 VNCH bị Cộng sản thôn tính, sáp nhập vào miền bắc Việt Nam, như một hình thức tự thuộc địa kiểu mới (auto colonialism) và chịu chung hoàn cảnh nghèo nàn, lạc hậu như mọi con dân của các chế độ CS.

Đầu thập niên 90, Đại Hàn vươn lên mạnh mẽ về kinh tế, trở thành một trong bốn con rồng kinh tế châu Á, với nền kinh tế lớn thứ 3 châu Á, thứ 13 trên thế giới, có GDP đầu người là 31.750 USD. Tính tới năm 2015, có khoảng 90.000 công dân Nam Hàn sống và làm việc tại Việt Nam, đồng thời cũng có khoảng 90.000 công dân CHXHCNVN sống và làm việc ở Nam Hàn. Hầu hết người Hàn ở Việt Nam đều làm ông chủ, người quản lý, tệ lắm cũng làm cai và đốc công, trong khi người Việt Nam ở Đại Hàn chỉ chủ

yếu làm công nhân (culi), ở đợ (ôsin) và làm vợ cho các kẻ tàn tật, khủng điên hay nhược trí (nô lệ tình dục). Các quảng cáo môi giới hôn nhân tại Đại Hàn đều nhấn mạnh mọi đàn ông xứ củ sâm, từ ông già, người tái hôn, kẻ có con, người khuyết tật... đều có thể lấy trinh nữ Việt Nam. Sỉ nhục hơn, chỉ cần sống thử 6 tháng, nếu không thích hợp sẽ được quyền đổi lấy người con gái Việt Nam khác ?!?

Sự dốt nát và hèn hạ của những người Cộng sản Việt Nam so với các lãnh đạo Cao Ly (Cộng sản, hoặc không Cộng sản) hiện nay không phải là những lần đầu nhất thời, mà đã là cả một quá trình cung cúc thần phục Nga, Tàu, để chiếm đoạt quyền lực và quyền lợi cho cá nhân cũng như cho phe đảng.

Cuộc gặp thượng đỉnh 27-4-2018, Kim Jong-un đã cam kết hai miền nam bắc Cao Ly sẽ không bao giờ lập lại sai lầm đáng tiếc của lịch sử (ngụ ý nói về cuộc chiến tranh Đại Hàn 1950–1953 và thỏa hiệp ngừng bắn, phân chia hai miền tháng 7-1953), cũng như Bình Nhưỡng luôn cho rằng loại bỏ quần đảo Dokdo ra khỏi bản đồ bán đảo Cao Ly sẽ làm tổn thương cho người dân sống trên bán đảo.

Trong khi đó miền bắc Việt Nam lại tự xác định đóng vai trò tiền đồn cho phe chủ nghĩa xã hội ở vùng Đông nam Á, dù đốt cháy cả dãy Trường Sơn cũng huy động con dân Việt Nam đánh Mỹ, không vì tương lai của dân Việt Nam, mà đánh cho Liên Xô và Trung cộng, với quyết tâm quyết tử đến người VN cuối cùng.

Tháng 1-1974 quân Trung cộng đánh chiếm quần đảo Hoàng Sa của Việt Nam, sau một trận đánh cô đơn, không cần sức của VNCH và sự căm lạng của Hà Nội. Lập trường không nói ra của Cộng sản Bắc Việt là ngầm ủng hộ Trung cộng đánh chiếm Hoàng Sa. Không những Hà Nội gạt phắt đề nghị của Sài Gòn tạm dẹp qua một bên các tranh chấp hậu hiệp định Paris, chính phủ VNDCCH và VNCH nên hợp tác hai bên ra thông cáo lên án hành động xâm lược của Trung cộng, thì Lê Đức Thọ đã phản ứng theo lập luận đang chiến tranh, rất cần sự ủng hộ của Trung cộng, sao lại phối hợp với địch để quay sang chống bạn, Hoàng Sa có ở trong tay của Trung cộng thì vẫn tốt hơn là trong tay bọn ngụy quyền !!! Hoàng Tùng (Trần Thọ), phó trưởng ban tuyên huấn trung ương, tổng biên tập báo Nhân Dân thì cho rằng vì ta bận đánh Mỹ, không có thời gian và không đủ khả năng để giải phóng Hoàng Sa nên nhờ bạn giải phóng, sau này thống nhất đất nước rồi thì

bạn sẽ trả lại cho mình (!?).

Một chế độ độc tài phi nhân chẳng khác chế độ Cộng sản Hà Nội, một lãnh đạo non choẹt từng bị chế giễu là "little rocket man" man rợ như Kim Jong-un cuối cùng vẫn xuất hiện trên chính trường quốc tế như một chính khách tự tin, chững chạc và cái tâm cao hơn những lãnh tụ Việt Nam Cộng sản hàng vạn lần. Kim biết tự lực xây dựng quân đội, phát triển vũ khí nguyên tử để các nước lớn không thể bắt nạt, nhưng vẫn còn đủ lương tri để không quyết thống nhất đất nước đến cùng bằng máu xương người dân và hôm nay mạnh dạn ghi vào sổ lưu niệm tại nhà hòa bình của miền nam quyết định "một câu chuyện mới bắt đầu, sự khởi đầu của một kỷ nguyên vì hòa bình".

Trong một sớm một chiều, tất nhiên tương lai của bán đảo Cao Ly xoay chuyển thực hư thế nào cũng không thể mình định được ngay, nhanh chóng và chắc chắn –kể luôn cả sự hoài nghi về tính lật lọng, tráo trở của người Cộng sản– tất cả vẫn đang còn là các bước đi gai góc và cần nhiều thời gian, thiện chí của hai phía liên quan, nhưng rõ ràng cả thế giới đều có thể thấy được nguyện vọng giảm thiểu tối đa nguy cơ chiến tranh của lãnh đạo hai miền. Tuyên bố chung Kim Jong-un và Moon Jae-in mạnh mẽ cam kết vận mệnh Cao Ly sẽ được chính hai miền quyết định và trước mắt từ nay hai miền sẽ chấm dứt mọi hành vi thù địch. Khi chính quyền có được tự chủ về quyền lực và người dân không hề bị kích động, gieo mầm chia rẽ, thì tương lai một Cao Ly thống nhất trong hòa bình và hùng mạnh trong cộng đồng thế giới có lẽ cũng không xa.

danlambaovn.blogspot.com

Chú thích:

- Ronald H. Spector, Viet Nam War 1954–1975, Encyclopedia Britannica.

- Ray Smith, Casualties US vs NVA/VC, 1996, 1998 and 2000, The History Channel (Including NVA casualty data was provided by North Viet Nam in a press release to Agence France Press (AFP) on April 3, 1995, on the 20th anniversary of the end Viet Nam War).

- Nguyễn hoàng Dân, Sơ khảo án tù tập trung cải tạo Việt Nam 1975–1992, 2017.

- Nguyễn hoàng Dân, Đã có một Việt Nam như thế : Việt Nam Cộng hòa 1955–1975, 2015.

- Các bản tin thời sự VOA, RFA, RFI ngày 27, 28-4-2018.

Vấn cờ Bắc Triều Tiên hay sự thức tỉnh ?

.....Paramita Thành Đỗ 29-05-2018.....

Hơn tuần nay, cộng đồng mạng thế giới đã phản ứng lạc quan và thán phục trước cuộc họp thượng đỉnh Liên Triều giữa Tổng thống Nam Hàn Moon Jae-in và ông Kim Jong-un và cuộc tọa đàm chính thức ngày 27-4. Một trang sử đang được lật qua để xóa nốt những gì còn sót lại của một thời chiến tranh lạnh giữa ý thức hệ công sản và tư bản chủ nghĩa.

Những nhận xét và suy đoán trước sự thay đổi từ bất ngờ đến ngạc nhiên của lãnh đạo Bắc Triều Tiên sau nhiều năm thách thức Mỹ và cộng đồng thế giới khi cho thử 6 quả bom A và nhiều đe dọa xóa sổ thủ đô Nam Hàn Seoul, cũng như nhiều tháng khẩu chiến dữ dội giữa ông Kim và tổng thống Mỹ ông Donald Trump.

Động lực nào đã đưa lãnh đạo Bắc Triều Tiên lấy quyết định thay đổi bất ngờ này, hay chỉ là một ván cờ mà con chốt vừa qua sông tại Bàn Môn Điểm, chúng ta phải chờ thêm nữa để biết thêm

Nhiều dữ kiện mà tôi nghĩ là ngay cả những chính trị gia của các cường quốc, với một mạng lưới gián điệp toàn cầu cũng có thể làm và đánh giá sai về nước cờ kế tiếp.

Nhiều người tỏ ra nghi ngờ về sự thành thật của Kim Jong-un khi ký hiệp định hòa bình 9 điểm với Nam Hàn. Nhiều so sánh với việc Cộng sản Bắc Việt ký hiệp định Genève và Paris, 1973 nhưng vẫn tiếp tục xâm lăng Việt Nam Cộng Hòa.

Một số khác thì cho rằng Kim Jong-un ĐÓI QUÁ phải làm như vậy để đổi lấy sự viện trợ của Nam Hàn.

Tôi thì nghĩ rằng Kim Jong-un không còn cách nào khác và không thể có ý tráo trở như người Cộng sản Bắc Việt Nam, ông ta đã nhìn thấy con đường chủ nghĩa xã hội chỉ là ảo giác trong sa mạc nóng, tình đồng chí giữa các nước XHCN là được dịp thì bóp cổ nhau như từ vài năm nay, Trung Quốc đang từ từ bóp cổ Bắc Triều Tiên theo ý của Mỹ và Liên Hiệp Quốc bằng cấm vận... Nguồn lợi xuất cảng của Triều Tiên là than đá cũng đã bị Trung Quốc cấm vận.

Tôi nghĩ là ông Kim, khi đứng trước sự tồn vong, đứng trước một viễn ảnh 25 triệu người sẽ đói hơn nữa khi đã từ lâu quá đói, nghèo hơn nữa khi không còn gì nữa để nghèo, ông ta đã sáng suốt đã đặt quyền lợi dân tộc lên trên những ý thức hệ CS viển vông mơ hồ đến mức mà ngày nay số nước còn tin vào chủ nghĩa ít

hơn các ngón của một bàn tay.

Đến bao giờ thì lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam mới chịu hiểu là quyền lợi của dân tộc phải đứng trên quyền lợi của đảng và đảng viên?

Đến bao giờ họ mới chịu nhìn nhận là chưa bao giờ trong lịch sử, sự tồn vong của dân tộc bị đe dọa đến mức này, từ nô lệ kinh tế, đến nô lệ văn hóa, chủ quyền biển đảo bị gặm nhấm mất dần, bộ máy lãnh đạo đảng, những người điều hành quốc gia hoàn toàn tùy thuộc vào cái gật đầu hay lắc đầu của Thiên triều phương bắc.

Tại sao ngày nay lại có hàng triệu người Việt Nam, từ bắc chí nam và ra đến hải ngoại, từ nghi ngờ ban đầu, nay họ "tin" rằng đảng Cộng sản Việt Nam đang cố gắng làm hết sức của họ để "sát nhập Việt Nam vào Trung Quốc" trong một tương lai gần? Hỏi tức là đang trả lời.

Trước đây, cái gọi là đảng Cộng sản Việt Nam chụp mũ người Việt Nam không Cộng sản tại miền nam Việt Nam, hợp tác với Mỹ để bảo vệ, giữ độc lập cho miền nam không bị nhuộm đỏ là Mỹ Ngụy. Ngày nay, hàng triệu người gọi họ là Hán ngụy. Bây giờ, nhìn về quá khứ thì ta có thể thấy và đánh giá ai thật sự có công lớn cho sự tồn vong cho dân tộc Việt Nam, Việt Nam Cộng Hòa hay Việt Nam Cộng sản.

Có thể hơi sớm để khẳng định là những người Cộng sản anh em Bắc Triều Tiên cũng đang trên đường từ bỏ Cộng sản, từ bỏ vòng kim cô của Trung Quốc tròng vào đầu họ thì "chúng ta", đảng Cộng sản Việt Nam tiếp tục vay mượn những đồng tiền Trung Quốc và mang về nước những bãi rác về kỹ thuật lạc hậu lỗi thời, gây ô nhiễm môi trường và bệnh tật cho người Việt Nam hiện nay.

Việt Nam ngày nay đã trở thành nước mắc bệnh ung thư nhiều nhất thế giới chưa đủ để thức tỉnh những người lãnh đạo đảng Cộng sản Việt Nam ngày nay hay sao?

danlambaovn.blogspot.com

Chuyện kể về ông Phan Khôi: Sự độc ác của Việt cộngM.D. 26-04-2018.....

Quan tài cha tôi đặt trên chiếc xe song mã màu đen. Đó là loại quan tài xấu nhất được mua phân phối giá hai đồng bảy hào năm xu. Sáu mảnh gỗ tạp, bào qua loa, vênh vẹo đóng đinh qua loa, không sơn phết, tám thiên, tám địa và bốn góc đều hở. Trên nóc quan tài chỉ có ba nén nhang cắm vào quả trứng luộc để trong chén cơm. Không nến, không hoa. Không có một vòng hoa, một bông hoa nào trong đám tang cha tôi. Ngoài con ngựa già kéo xe, chỉ có 10 người đưa đám, kể cả hai nhân viên dịch vụ mai táng và người đánh xe ngựa. Người bạn, người đồng nghiệp duy nhất của cha tôi là nhà thơ Yến Lan, còn lại là người trong gia đình. Chúng tôi bầu víu vào nhau, đẩy chiếc xe ngựa lăn bánh chậm chạp ra khỏi con hẻm, đi về hướng cửa Đông. Người hàng phố đứng nhìn đám tang vội vã quay đi. Không ai dám tới dự và đưa cha tôi đến nơi an nghỉ cuối cùng. Họ đều sợ liên lụy. Lúc cha tôi còn sống họ sợ đã đành, giờ cha tôi đã chết mà họ vẫn sợ.

Chiều mùa Đông gió mưa hun hút, lạnh tê tái. Chiếc xe ngựa màu đen và một dúm người màu đen vón vào nhau lú lú ríu ríu ra hướng cửa Đông. Mẹ tôi bảo dừng lại một phút cho cha tôi chào Hà Nội một lần cuối. Mẹ tôi và chúng tôi thay mặt cha tôi quỳ xuống lạy ba lạy. Tôi nhớ những ngày mới về tiếp quản Thủ Đô, cha tôi thường dẫn chúng tôi đi thăm năm cửa ô và ba sáu phố phường Hà Nội, kể cho chúng tôi nghe về cụ ngoại tôi, Tổng đốc Hoàng Diệu. Ông Phan An vừa lom khom chậm rãi bước đi trong con hẻm phố Thuốc Bắc (Hà Nội) vừa kể về đám tang của cha mình, nhà báo, nhà văn Phan Khôi. Ông cứ nhắc đi nhắc lại, giọng nói như nấc lên:

- Không có đám tang nào ảm đạm như đám tang cha tôi! Không có đám tang nào buồn thảm, thể lương như đám tang cha tôi! Một lần nữa Phan An lại từ Đà Nẵng ra Hà Nội, tìm về căn nhà số 73 hẻm phố này, nơi cha ông đã sống những ngày cuối cùng. Ông tìm về quá khứ, tìm về nỗi đau xót mà gần hết cuộc đời vẫn chưa thể nguôi ngoai được.

Cụ Phan Khôi sinh ngày 6-10-1887 tức 20-8 năm Đinh Hợi, ở làng Bảo An, huyện Điện Bàn, Quảng Nam. Ông nội cụ là Phan Nhu, thân phụ là Phan Trần đều là bậc trí thức nổi tiếng. Mẹ cụ là Hoàng Thị Lê con gái của Tổng đốc Hà Nội, Hoàng

Diệu, người đã chỉ huy quân dân Hà Nội tử thủ chống lại quân đội Pháp, bất chấp triều đình Huế đã chấp nhận đầu hàng. Khi Hà Thành thất thủ, ông tự vẫn ở Võ Miếu ngày 25-4-1882, quyết không để rơi vào tay giặc. Chú ruột Phan Khôi là Phan Đình cha của nhà cách mạng Phan Thanh và Phan Bội, tức Huỳnh Hữu Nam, nguyên Bộ trưởng bộ nội vụ chính phủ Việt Nam Dân chủ Cộng hòa. Phan Khôi có người em gái là mẹ vợ của nhà văn Vũ Ngọc Phan và tướng Nguyễn Sơn. Với một gia thế như vậy nên Phan Khôi được học hành tử tế, và với bản chất thông minh nên cụ là một người đa tài, và với tài năng vượt trội, cụ là một người mạnh mẽ, bộc trực không chịu cúi lún. Người thầy đầu tiên của Phan Khôi là Trần Quý Cáp. Chính con người thông minh lỗi lạc, ý chí kiên cường nhất huyện Điện Bàn này đã truyền cho Phan Khôi trí thức và lòng yêu nước nồng nàn. Năm 1906, mười chín tuổi, Phan Khôi tốt nghiệp tú tài, và hai năm sau, 1908 ông phải chứng kiến cái chết chém ngang lưng của thầy mình. "Lòng căm thù như ngọn lửa đốt cháy trái tim" Phan Khôi quyết nổi bước thầy, tham gia phong trào Duy Tân, theo các cụ Phan Chu Chinh, Phan Bội Châu, Huỳnh Thúc Kháng chống thực dân Pháp. Ông bị bắt giam gần một năm rồi được tha. Ông quyết định dùng ngòi bút và nghề báo để chiến đấu. Phan Khôi kiến thức uyên bác, hiểu biết vô cùng phong phú, tầm hoạt động rộng lớn, đa phương trong sự biến thiên của lịch sử. Chưa ai có thể tổng kết được thân thế sự nghiệp Phan Khôi, nhưng theo nhà nghiên cứu Lại Nguyên Ân, thì: "Phan Khôi hiện diện trước xã hội, trước cuộc đời này chỉ với tư cách nhà báo; người ta biết ông chủ yếu qua những gì ông viết ra đăng lên báo chí, nhưng, qua hoạt động báo chí, Phan Khôi chứng tỏ mình còn là một học giả, một nhà tư tưởng, một nhà văn. Phan Khôi là nhà tư tưởng đã đặt ra hàng loạt vấn đề: phê phán Khổng giáo, tiếp nhận tư tưởng Âu Tây, nữ quyền. Ông cũng là một nhà Hán học và Trung Quốc học am hiểu những vấn đề của xã hội Trung Quốc đương thời, ông là một dịch giả đã dịch Kinh Thánh của đạo Thiên Chúa ra tiếng Việt, một nhà Việt ngữ học cả ở phần lý thuyết lẫn thực hành, một nhà văn xuôi với thể hài đàm và một nhà phê bình văn học. Có thể nói Phan Khôi là

người thể hiện rõ nhất và thành công nhất chủ trương duy tân kiểu Phan Chu Trinh vào đời sống; nhưng khác với người tiền bối ấy, Phan Khôi hoàn toàn không thể hiện mình như một chí sĩ, ông sống như một người thường trong đời thường, chỉ hoạt động chuyên nghiệp như một nhà ngôn luận, chỉ tác động đến xã hội bằng ngôn luận. Phan Khôi thuộc trong số những trí thức hàng đầu có công tạo ra mặt bằng trí thức và văn hóa cho xã hội VN những năm đầu thế kỷ XX, nhưng đặt bên cạnh những gương mặt sáng láng như Nguyễn Văn Vĩnh, Phạm Quỳnh, Trần Trọng Kim, Huỳnh Thúc Kháng... ông thường tự thể hiện như kẻ phản biện, và sự phản biện của ông thường đem lại chiều sâu mới cho trí thức!" Phan Khôi là một trong những nạn nhân của của "Cuộc đấu tranh chống Nhân Văn-Giai Phẩm" bắt đầu từ năm 1957.

Tuy ông không phải đi tù như Nguyễn Hữu Đang, Thụy An, nhưng ông bị đầy đọa khổ sở còn hơn tù. Ngày 16-1-1959, ông đã ra đi vĩnh viễn thoát khỏi sự đọa đầy đó. Năm 2004, trên các báo Nhân Dân, Quân Đội ND, Tiền Phong, Người Hà Nội, lần lượt đăng bài phỏng vấn nhà thơ Tố Hữu của Nhật Hoa Khanh. Theo những bài báo đó, năm 1997, tại 76 Phan Đình Phùng, một trong những biệt thự đẹp nhất Hà Nội, của Pháp để lại, trị giá 7 triệu đôla nhà nước cấp cho Tố Hữu, ông đã ca ngợi hết lời nhóm "Nhân Văn-Giai Phẩm, trong đó có Phan Khôi. Ông nói: "Trần Đức Thảo là một mẫu mực của lòng say mê nghiên cứu sáng tạo vì độc lập dân tộc và chủ nghĩa xã hội. Phan Khôi, Trần Dân, Lê Đạt là những trí thức lớn, những cây bút hạng nặng trong đội ngũ trí thức cách mạng!"

Không biết Tố Hữu có nói như vậy thật không? Nghe nói khi đã rời quyền lực ông đã sám hối. Nhưng bà Vũ Thị Thanh, nguyên phó ban tuyên huấn trung ương, phu nhân nhà thơ Tố Hữu thì phủ nhận chuyện đó. Nếu đúng thì nó hoàn toàn mâu thuẫn với bốn mươi năm trước, kể từ 1977, khi Tố Hữu còn trẻ, nắm trọng trách công tác tư tưởng, văn hóa, văn nghệ của đảng. Ngày ấy ông đã "làm bao nhiêu số phận, bao nhiêu cuộc đời bị rạn vỡ, bị lưu đày" (Phùng Cung). Lời Tố Hữu kết tội Trần Đức Thảo, Phan Khôi và nhóm "Nhân văn-Giai phẩm" sau đây là sự thực, dấu ma quỷ cũng không thể chối. Tố Hữu đã viết: "Lật bộ áo "Nhân Văn-Giai Phẩm" thổi tha, người ta thấy cả một ổ phản động toàn những gián điệp, mật thám, lưu manh, Trotkit, địa chủ, tư sản... quần tụ trong những tổ quỷ với

gái điểm, bàn đèn, sách báo phản động, đồi trụy và phim ảnh khiêu dâm..." (Qua cuộc đấu tranh chống nhóm "Nhân Văn-Giai Phẩm", tác giả Tố Hữu, Nhà xuất bản Văn Hóa, 1958, trang 9) Và : "Trong cái công ty phản động "Nhân Văn- Giai Phẩm" ấy, thật sự đủ mặt các loại "biệt tính", từ bọn Phan Khôi, Trần Duy mật thám cũ của thực dân Pháp đến bọn gián điệp Thụy An; từ bọn Trotskit Trương Tửu, Trần Đức Thảo đến bọn phản Đảng như Nguyễn Hữu Đang, Trần Dần, Lê Đạt. Một đặc điểm chung là hầu hết bọn chúng đều là những phần tử thuộc giai cấp địa chủ, tư sản phản động cố giữ lập trường của giai cấp mình, cố tình chống lại cách mạng và chế độ!" (Trang 17sđd)

Theo chỉ đạo của "Anh Lành" bọn cơ hội nhao vào đánh hội đồng nhóm "Nhân Văn-Giai Phẩm" nói chung, Phan Khôi nói riêng. Phê phán tác phẩm văn học, báo chí chán quay suy diễn, bịa đặt ra đủ thứ chuyện, chà đạp lên cả hương hồn cha mẹ, tổ tiên người ta. Có những việc đồi trụy, thay đen, khi sự thật lịch sử vẫn còn đang sờ sờ trước mắt. Phan Khôi với truyền thống yêu nước của gia đình, đã tham gia phong trào chống Pháp từ khi còn ngồi trên ghế nhà trường, từng bị bắt đi tù mà bảo ông làm mật thám cho Pháp thì trời đất nào chứng? Ông viết hàng ngàn bài báo phê phán chế độ cũ, cổ vũ sự cách tân, bao nhiêu ruộng vườn quê nhà ông hiến hết cho cách mạng, mà bảo ông cố giữ lập trường giai cấp địa chủ, tư sản ?

Sau cách mạng tháng 8-1945, Hồ Chủ tịch trọng tài đức của Phan Khôi, trực tiếp viết thư mời ông ra Hà Nội góp sức xây dựng chính phủ Việt Nam DCHH hòa non trẻ. Phan Khôi đã mang cả gia đình theo cụ Hồ lên chiến khu Việt Bắc, nằm gai nếm mật tham gia kháng chiến suốt mười năm trời. Thế mà khi ông tham gia phong trào "Nhân văn-Giai phẩm", bị Tố Hữu quy là mật thám thì, nhà văn Nguyễn Công Hoan hòa theo, xuyên tạc rằng Phan Khôi cầm đầu tổ chức Việt Nam Quốc dân đảng chống phá cách mạng ở Quảng Nam. Nhà văn đáng kính này viết : "Hắn phụ trách chi bộ VN Quốc dân đảng Quảng Nam chống phá cách mạng điên cuồng. Sau đó hắn bèn ra Hà Nội họp với Trung ương đảng bộ Việt Nam Quốc dân đảng của hắn, đề nghị một chương trình chống chính phủ!"

Nguyễn Công Hoan luôn dùng từ "hắn" để phỉ báng, mạt sát Phan Khôi : "Hắn xin vào yết kiến cụ Huỳnh Thúc Kháng lúc đó là Bộ trưởng nội vụ nhưng cụ không tiếp!". Năm 1957,

Phan Khôi thọ 70 tuổi, Nguyễn Công Hoan làm bài thơ "mừng" (!) người bạn văn chương như sau:

*Nhà báo Phan Khôi khôn kiếp ơi!
Thọ mi mi chúc chớ hồng ai. Văn chương! Đủ mẹ thằng cha bạc! Tiết tháo! Tiên sư cái mẽ ngoài! Lô-gích trước cam làm kiếp chó. Nhân văn nay lại hít gì voi! Sống dai thêm tuổi cho thêm nhục! Thêm nhục com trời chẳng biết gai!*

Có thể nào ngờ đó là thơ của tác giả "Bước đường cùng" và "Kép Tư Bền"? Quả thật công tác tư tưởng của ông Trường Chinh và công tác tuyên huấn của ông Tố Hữu quá tài tình! Họ đã biến nhà nho Nguyễn Công Hoan thành một kẻ bỗ bã đều cang đáng khinh bỉ. Mà đâu chỉ một mình Nguyễn Công Hoan? Đào Vũ, Tế Hanh, Chế Lan Viên đều như vậy. Phan Khôi hai đời vợ, bà trước tám người con bỏ mất một còn 7, bà sau được 3, tổng cộng 10 người con. Ông có bài thơ tức cảnh gia đình mình như sau:

*Hai nhà cộng lại có mười con.
Năm gái năm trai nhắm cũng tròn.
Gả, cưới tạm yên nguyên một nửa.
Sửa răng riêng mũi máu ba hòn. Tự trào thôi hẳn còn chia rẽ. Nhân cách vẫn mong được vẹn tròn. Bé nhất Lang Sa mới ba tuổi. Tên này ghi cái nhục sông non.*

Năm 1956 sang Trung Quốc dự kỷ niệm 100 năm Lễ Tấn cùng với Tế Hanh, Phan Khôi đọc cho Tế Hanh nghe, và nói: "Tôi đặt tên thằng này là Lang Sa, để nhớ cái hận thực dân Pháp!". Mà ngay trong bài thơ tác giả đã nói rõ ý đó rồi còn gì. Vậy hai năm sau, khi Phan Khôi bị đánh thì Tế Hanh bịa ra chuyện thế này: "Trong chuyến đi Trung Quốc, Phan Khôi nói với tôi, thằng này sinh ngày 9-3-1945, ngày Nhật đảo chính Pháp, tôi đặt tên nó để cho những người nào vui mừng việc Nhật lật đổ Pháp biết tay. Pháp sẽ trở lại cho coi". Và Tế Hanh kết tội Phan Khôi: "Phan Khôi đã đáp lại lòng thù ghét của nhân dân ta đối với thực dân Pháp như thế. Chỉ có một 'tâm hồn vong bản' loại Phan Khôi mới mong Pháp quay trở lại". Chế Lan Viên thì có lần chỉ thẳng tay vào mặt Phan Khôi quát: "Đừng cậy già mà láo!". Còn Đoàn Giỏi thì vu cho Phan Khôi nói xấu đảng, Bác Hồ vì gọi cây cứt lợn là cây "Cộng sản"!

Sự xuyên tạc, vu khống, nhục mạ được cất lên từ miệng những người được coi là hiền lành tử tế như thế mới kinh khủng làm sao. Ông Phan Lang Sa tâm sự: "Khổ tâm nhất là anh Phan Thao. Anh ấy trong Ban biên tập báo Nhân Dân mà ngày nào cũng phải nghe, phải đọc những lời

nhục mạ vu khống cha mình!" Không chịu nổi, Phan Thao phải xin từ nhiệm và Phan Lang Sa phải đổi tên thành Phan An. "Xin cầu lấy sự bình an!" Cụ Phan Khôi bị đuổi khỏi ngôi nhà 51 Trần Hưng Đạo nơi cụ ở từ năm 1955. Đuổi, tôi dùng đúng nghĩa đen. Trần Duy kể: Một hôm tôi đến 51 Trần Hưng Đạo thì gặp một quan chức có quyền lực chỉ vào Phan Khôi quát: "Tổng cổ thằng già này ra khỏi đây!"

Phan Khôi lão đảo bước ra cổng. Vợ ông, bà Huệ ôm chân mền, sách vở. Gặp tôi ông P. Khôi bảo : "Thôi, anh về đi. Buồn không cần thiết!"

Gia đình Phan Khôi bị đuổi khỏi 51 Trần Hưng Đạo, phải dọn về số 10 Nguyễn Thượng Hiền. Rồi lại bị đuổi, phải dọn tới 73 phố Thuốc Bắc. Bà Bích Thủy, con gái nhà thơ Yên Lan, tả chỗ ở mới của gia đình cụ Phan Khôi như sau : "Gia đình tôi ở phía dưới, giữa 5 gia đình khác, kế vách là gia đình cụ Khôi. Phía ngoài cầu thang của hộ bà Cán, đến bể nước công cộng. Căn dành cho gia đình cụ là một cái buồng 9 m2, bằng 3/4 căn nhà tôi, có thể đây là nơi thờ cúng của chủ trước. Giữa nhà tôi và nhà cụ là một hẻm nhỏ, to bằng cái bàn cờ tướng. Tôi thường ngồi cạnh cửa sổ nhà cụ giặt giũ".

Căn nhà cụ Phan Khôi vắng lặng, xét nét, xa lạ không ai lui tới vì cụ bị coi là cầm đầu nhóm Nhân văn-Giai phẩm. Cụ vốn gầy yếu, bị hành hạ sức khỏe càng suy sụp. Nhiều lần cụ xin đi khám bệnh nhưng không ai ký giấy cho đi khám đành phải chịu. Cụ thường ôm ngực ho từng cơn, và chống gậy ra giếng nước công cộng rửa chân lúc xế chiều. Rồi cái buổi chiều mùa đông rét mướt 16-1-1959 đó, người chung nhà không nhìn thấy cụ Phan Khôi. Đó là lúc cụ nằm úp mặt vào tường, ho cơn ho cuối cùng, thổ những giọt máu tươi ra quyền sách đang đọc dở trên tay. Chiếc xe ngựa chở chiếc quan tài phủ bạt lẫn bánh nghiêng ngã ra nghĩa địa Hợp Thiện phía Đông Hà Nội. Đưa cụ đến nơi an nghỉ cuối cùng chỉ có vợ con cụ và nhà thơ Yên Lan tác giả "Bến Mi Lãng". Bà Bích Thủy, con gái nhà thơ Yên Lan kể lại:

"Sáng hôm sau nghe người ta nói, có thằng cha nhà thơ nào đó dám cả gan đưa đám Phan Khôi. Ba tôi bảo đó là đạo lý của người Việt, nghĩa tử là nghĩa tận!". Một nắm mồ nông vui người con Quảng Nam nơi đất Bắc, trên đơn sơ một mảnh ván viết hai chữ Chương Dân. Năm tháng qua đi nắm mộ ấy chìm trong cỏ dại và xương cốt cụ Phan Khôi phiêu bạt nơi nào không biết nữa. Vừa qua con cháu cụ đành gói một nắm đất về đặt

trong lòng ngôi “mộ gió” ở quê nhà. Hơn nửa thế kỷ qua, bây giờ người ta đã nhìn nhận, đánh giá một cách công bằng, trả lại danh dự cho những trí thức, nhà văn, nhà thơ trong phong trào Nhân văn-Giai phẩm. Hầu hết những nhà văn, nhà thơ, và trí thức trong nhóm Nhân văn-Giai phẩm đã được nhận giải thưởng, nói như nhà thơ Trần Mạnh Hảo, là để tạ lỗi. Nhưng cụ Phan Khôi vẫn bị lãng quên. Tôi không hiểu đằng sau đó có những lý do gì, mà đồng hương xứ Quảng (ông Tế Hanh ở Quảng Ngãi), cùng tập kết ra Bắc, nhưng “Nhớ con sông quê hương” đến mức nào, nhớ kiểu gì, mà lại cố tình nói điều, ‘nâng quan điểm’, ám hại ông Phan Khôi (Quảng Nam) ‘báo cáo cấp trên’ quy chụp, bịa chuyện: “Chỉ có một ‘tâm hồn vong bản’ loại Phan Khôi...”. Nay, người ta thương tiếc, cảm phục Phan Khôi, ít ai nhắc tới Tế Hanh! Với thân thế và sự nghiệp của cụ, với những tác phẩm báo chí và văn học đã tái xuất bản trong những năm gần đây, cụ xứng đáng nhận giải thưởng hơn rất xã hội minh bạch đã ghi nhận.

M.D

TẠI SAO 43 NĂM VẪN XA MẶT CÁCH LÒNGPhạm Trần 10-05-2018.....

Lần kỷ niệm thứ 43 ngày “30 tháng 4” năm 2018 ở Việt Nam không còn được người dân quan tâm bằng những cuộc vui chơi, tắm biển và giải trí, nhưng hận thù dân tộc lại được phe Tuyên giáo và Quân đội khơi lên gay gắt hơn bao giờ hết.

Ở Trung ương, đảng và nhà nước đã thay việc tổ chức các lễ kỷ niệm hào nhoáng và tốn phí bằng những buổi ca nhạc để phô trương thành tích đã mờ nhạt và phản cảm gọi là “giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước”. Các buổi lễ ở địa phương cũng chỉ bày ra để cho các viên chức lãnh đạo xếp hàng chụp ảnh để báo cáo nhưng rất ít có dân tham dự.

Trong khi ấy thì hàng triệu người dân đã lợi dụng 4 ngày nghỉ lễ dịp 30-04 và Lao động 01/05 (từ 28/04-01/05/2018) để trốn khỏi cảnh sống chật hẹp và oi bức ngộp hơi ở thành phố đến những nơi có biển tắm mát và nghỉ ngơi thoải mái.

Tuy nhiên, có nhiều người ra đi

mà không bao giờ trở lại. Theo báo cáo của Bộ Công an thì: “Trong bốn ngày nghỉ lễ, từ 28-4 đến 1-5, cả nước xảy ra 113 vụ tai nạn giao thông, làm chết 79 người, bị thương 79 người. Riêng ngày cuối cùng kỳ nghỉ lễ 1-5 có 27 người chết, 33 người bị thương.”

So với bốn ngày nghỉ lễ năm 2017 (29-4 đến 2-5-2017), tai nạn giao thông (TNGT) năm nay, giảm 12 vụ (9,6%); giảm 19 người chết (19,4%), giảm 11 người bị thương (12,2%).

Đó là những chuyện bề nổi của ngày đã được cơ quan tuyên truyền của đảng tô son vẽ phấn gọi là “Đại thắng mùa Xuân 1975”, một bi hài kịch tự kiêu Cộng sản.

Nhưng khác với các năm trước, lần đầu tiên trong 43 năm kỷ niệm việc Quân đội Cộng sản vào Sài Gòn ngày 30-04-1975, Ban Tuyên giáo và Tổng cục Chính trị Quân đội đã phải tập hợp một số người viết bài đề cao ý nghĩa của “Đại

thắng mùa Xuân”. Mục đích là để bác bỏ những quan điểm cho rằng, dù phải vừa chiến đấu và xây dựng, nhưng “chế độ Việt Nam Cộng hòa” ở miền Nam trước 1975, vẫn có nhiều lĩnh vực thành công và đáng trân trọng hơn Chính phủ Cộng sản của thời bình.

Báo Quân đội Nhân dân

Báo Quân đội Nhân dân viết: “Chiến tranh đã lùi xa, Đảng, Nhà nước, nhân dân Việt Nam mong muốn khép lại quá khứ để nhìn về tương lai hòa bình, ổn định, hợp tác và phát triển. Đại thắng mùa xuân năm 1975 thực sự là động lực để chúng ta vượt qua mọi gian nan, thử thách, vững bước tiến lên vì cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc cho hôm nay và muôn đời sau.

Thế nhưng đến nay vẫn có những kẻ cố lừa phỉnh dư luận qua việc ngụy ca chế độ dân chủ, tự do và kinh tế phát triển dưới thời chính quyền Sài Gòn, phủ nhận giá trị của chiến thắng trong thời kỳ mới. Những luận điệu ấy lan truyền trên internet dưới nhiều hình thức, như

bài viết, clip hòng đánh lừa những người ít thông tin, thiếu hiểu biết, đặc biệt là nhắm vào thế hệ trẻ.” (QĐND, ngày 01-05-2018)

Ăn nói như thế là tự lừa dối mình, bởi vì, dù có xuyên tạc đến đâu thì cũng không thể phủ nhận:

1- Việt Nam Cộng hòa, từ 1954 đến 1975, không hề có chủ trương “đảng cử dân bầu”. Dù bị chiến tranh tàn phá và đe dọa, khủng bố, chế độ ứng cử và tranh cử ở miền Nam hoàn toàn tự do. Ở miền Bắc, Việt Nam Dân chủ Cộng hòa trong giai đoạn này không có ứng cử và bầu cử dự do. Chỉ có một đảng Cộng sản cầm quyền toàn trị.

Ngay đến bây giờ, sau 43 năm thống nhất đất nước, cả nước Việt Nam vẫn chỉ có một đảng cầm quyền và chỉ có đảng viên Cộng sản hay những cảm tình viên Cộng sản mới được bầu vào các chức vụ đại diện dân ở Quốc hội và trong các Hội đồng Nhân dân. Đảng tiếp tục không chấp nhận đa nguyên, đa đảng.

2- Nền kinh tế ở miền Nam là “kinh tế thị trường, tự do kinh doanh và phát triển”. Và mặc dù phải lệ thuộc vào viện trợ kinh tế của Mỹ để tồn tại và phát triển trong khi cùng lúc phải chiến đấu chống Cộng sản miền Bắc xâm lược, người dân miền Nam cũng chưa bao giờ phải xếp hàng trước các cửa hàng quốc doanh hay hợp tác xã để mua từng lon gạo, lạng thịt, cân đường, bó rau hay sợi chỉ cây kim bằng tem phiếu như người dân miền Bắc,

Tiến sỹ Bùi Kiến Thành

Riêng trong lĩnh vực kinh tế, bài viết của QĐND đã trích lời chuyên gia kinh tế Việt kiều Mỹ, ông Bùi Kiến Thành để cố ý hạ thấp giá trị chính sách kinh tế thời VNCH.

QĐND nói trong cuộc phỏng vấn của BBC tiếng Việt, ông Thành đã “từng đánh giá, kinh tế dưới chế độ Sài Gòn là “nền kinh tế phát triển ảo”, “không vững chắc”, “không dựa vào cơ sở kinh tế mà chỉ dựa vào chiến tranh là chính”. Ông Bùi Kiến Thành nhận định đây là nền kinh tế “chưa trong sáng”, cụm từ chỉ tình trạng tham nhũng tràn lan của chính quyền Sài

Gòn.”

Trích dẫn mà chấp vá và cắt xén như thế là “không có đạo đức” và suy diễn thiếu nghiêm chỉnh. Sự thật thì Tiến sỹ Bùi Kiến Thành đã nói nguyên văn ý của ông trong về “chưa trong sáng” như thế này: “Trong những năm dưới *Đệ nhị Cộng hòa* thì có khó khăn do cơ chế quản lý nhà nước vẫn chưa có những kinh nghiệm trong vận hành kinh tế thị trường, quản lý nhà nước vẫn chưa hoàn toàn trong sáng” (BBC Tiếng Việt, phát thanh ngày 25-4-2015)

Như vậy thì những chữ “cụm từ chỉ tình trạng tham nhũng tràn lan của chính quyền Sài Gòn”, được ráp vào sau 3 chữ “chưa trong sáng” là của báo QĐND tự chế ra để nhét vào miệng Tiến sỹ Bùi Kiến Thành, con Bác sỹ nổi tiếng Bùi Kiến Tín, bạn thân của cô Tổng thống VNCH Ngô Đình Diệm, chủ hãng dầu Khuynh Diệp, với chủ ý xuyên tạc Chính phủ thời VNCH.

Đáng chú ý là báo QĐND đã bỏ qua mấy câu nói khác của ông Thành như: “Việt Nam ngày nay nên học chế độ Việt Nam Cộng Hòa trong cách nhìn về kinh tế thị trường cũng như cách đào tạo, trọng dụng nhân tài.”

BBC viết tiếp: “Ông Thành cũng cho rằng “*đư âm của nền kinh tế tập trung*” đang hạn chế sự phát triển của Việt Nam trong thời điểm hiện tại, cũng như trong tương lai.”

BBC hỏi: Ông có thể cho biết một số đặc trưng của nền kinh tế miền Nam trước năm 1975?

Ông Bùi Kiến Thành: “Trước 1975 thì kinh tế miền Nam, dù có những khó khăn do chiến tranh, nhưng vẫn là nền kinh tế vận hành theo cơ chế thị trường.

Vì trong bối cảnh chiến tranh nên chính sách thời đó là mở rộng tất cả những gì có thể. Nông nghiệp thì gặp khó khăn về chiến tranh, thương mại cũng chỉ trao đổi hàng hóa, chứ việc phát triển công nghiệp thì chưa được bao nhiêu.

Nhưng nó vẫn là nền kinh tế cho phép nhân dân tự do tham gia, để những người có ý chí muốn làm kinh tế được tạo điều kiện tốt.”

Ông Thành, hiện đang làm việc

ở Việt Nam bảo thẳng: “*Nói chung nền kinh tế Việt Nam Cộng Hòa là một nền kinh tế thị trường có nhiều tiềm năng, nếu được phát triển trong hòa bình thì sẽ có nhiều khả năng phát triển tốt hơn là chính sách phát triển tập trung sau 30-4-1975.*

Nếu Việt Nam có hòa bình thì những chính sách phát triển kinh tế bắt đầu từ nền Đệ nhất Cộng hòa vẫn được duy trì, như khu công nghiệp Biên Hòa, các trung tâm phát triển công nghiệp. Khi đó chúng ta học dần dần thì bắt đầu tích lũy kinh nghiệm và bắt đầu đi lên.

Tuy nhiên, sau 30/4 thì tất cả những kinh nghiệm đó bị chặn đứng, áp dụng kế hoạch tập trung của miền Bắc vào miền Nam, bao nhiêu doanh nghiệp bị quốc hữu hóa, doanh nhân thì vào trại cải tạo hoặc bỏ xứ ra đi.

Nền kinh tế tan vỡ ra hết và nền kinh tế tập trung không phát triển được, việc ngăn sông cấm chợ khiến nền kinh tế đi vào ngõ cụt.

Đến khi đó nhà nước Cộng sản mới áp dụng chính sách Đổi Mới. Nhưng Đổi Mới không phải là kinh tế thị trường mà là nền kinh tế “nhiều thành phần vận hành theo kinh tế thị trường dưới sự quản lý của nhà nước”.

Cho đến nay định nghĩa của nền kinh tế Việt Nam sau Đổi Mới vẫn chưa có gì mới hơn là định nghĩa năm 1986, là kinh tế nhiều thành phần có sự quản lý của nhà nước.

Vì vậy nên đến 2015, chúng ta vẫn bị sự chi phối nặng nề của các doanh nghiệp nhà nước, không thoát ra được tư duy kế hoạch tập trung của một số lãnh đạo, và không thoát ra khỏi sự vận hành của kinh tế nhà nước, trì trệ và không có hiệu quả.

Từ năm 1985 đến giờ ta không bắt kịp các nền kinh tế khác vì tư duy không rõ ràng, không ai biết kinh tế xã hội chủ nghĩa là cái gì.

Một mặt thì nói là kinh tế thị trường, một mặt thì nói là có sự quản lý của nhà nước theo định hướng xã hội chủ nghĩa.

Chúng ta đã mất hết 30 năm mà vẫn còn loay hoay trong những việc

làm không rõ ràng.”

Giáo dục-văn hóa

3- Bước sang lĩnh vực Giáo dục và Văn hóa thì dù một hay trăm thợ viết thuê của Ban Tuyên giáo hay Tổng cục Chính trị Quân đội cũng không thể đổi trắng thay đen để xóa đi những thành tựu sáng chói và tính nhân văn của nền giáo dục và nhân bản của văn hóa dân tộc thời VNCH trước 1975.

Trước hết, hãy nghe Tiến sỹ Bùi Kiến Thành phát biểu trên BBC ngày 25-04-2015: “Ở miền Nam trước 75 thì là một nền giáo dục rất mở, người sinh viên và các thầy giáo được quyền tiếp cận các nền giáo dục tư tưởng, dù là tư bản hay Cộng sản, không hạn chế.”

Bỏ qua những chương trình giáo dục học vẹt, vừa hồng vừa chuyên, chỉ biết thầy đọc trò viết cho đầy tập, chạy điểm, mua bằng thật và bằng giả và những tệ trạng “muốn lên lớp, được điểm cao” thì phải “ngủ với Thầy” v.v... đã và đang diễn ra ở Việt Nam mà hãy nhìn vào khả năng lao động của công nhân Việt Nam để thấy tương lai đang đi về đâu.

Theo bà Saranya Skontanarak, Chủ tịch Hiệp hội Doanh nghiệp Thái Lan (TBA) thì năng suất lao động của người Việt Nam khá thấp so với các quốc gia xung quanh. Một số kết quả nghiên cứu cho thấy năng suất lao động của một người Singapore cao gấp 20 lần năng suất lao động của một người Việt Nam.

Ngay người Thái Lan cũng có năng suất lao động gấp 3 lần người Việt Nam.

Bà Saranya Skontanarak đã đưa ra nhận xét tại cuộc gặp gỡ các doanh nghiệp có vốn đầu tư nước ngoài trên địa bàn thành phố Hồ Chí Minh ngày 21-4-2018.

Và tại cuộc Hội thảo chuyên đề “Cải thiện năng suất trong bối cảnh công nghiệp hóa”, ông Ngô Văn Tuấn, Phó Trưởng Ban Kinh tế Trung ương, cho biết: “Năng suất lao động của Việt Nam chỉ bằng 7% năng suất lao động của Singapore; 17,6% của Malaysia và đặc biệt chỉ tương đương với 87,4% của Lào.” (theo VNNET ngày 13-01-2018)

Trong khi ấy thì Hiệp hội Bia -

rượu - nước giải khát Việt Nam, báo cáo năm 2017 lượng bia các loại tiêu thụ trên cả nước đạt hơn 4 tỉ lít, tăng 6% so với năm 2016.

Con số này chưa xấu hổ cho bằng đánh giá trong sáng trong kinh doanh của thế giới đã đặt Việt Nam xếp hạng 141/180 với 53,1 điểm, mức tổng điểm thấp hơn điểm bình quân khu vực và thế giới. Trong 43 nền kinh tế khu vực châu Á - Thái Bình Dương, Việt Nam đứng hạng 35, thua Lào (53,6 điểm, hạng 34), Myanmar (53,9 điểm, hạng 33) và Campuchia (58,7 điểm, hạng 22).

Về số thu nhập bình quân đầu người của Việt Nam năm 2017, theo lời Bộ trưởng Bộ Kế hoạch và Đầu tư Nguyễn Chí Dũng thì rất thấp, tương đương 2.385 USD. Ông nói với báo Tuổi Trẻ : *“Trong khối ASEAN, con số này thua Lào, chỉ hơn Campuchia và Myanmar.”* (Miền Điện)

Như vậy thì vinh hạnh gì, nếu so với thời Việt Nam Cộng hòa ở miền Nam trước năm 1975 ?

Văn hóa đồi trụy ?

4- Trong lĩnh vực Văn hóa, hãy tạm gác sang hành động “gục mặt bước dồn” của những nhóm cán bộ lãnh đạo thiếu học, vô văn hóa, kém văn minh khi họ ra lệnh đốt sách, bắt giam các văn nghệ sĩ miền Nam sau ngày vào Sài Gòn 1975, mà hãy nói đến phong trào “hát nhạc vàng”, hay dòng nhạc Bolero của miền Nam đang lên cơn sốt ở khắp miền đất nước, sau 43 năm mấy anh bộ đội mũ tai mèo, dép râu bước vào Sài Gòn hoa lệ.

Những cán bộ Tuyên giáo, Dân vận hãy tự hỏi mình xem tại sao bây giờ nhân dân lại say mê những dòng nhạc của Đoàn Chuẩn và Từ Linh, Văn Cao một thời bị cấm ? Hay vì sao mà nhạc Phạm Duy, Phạm Đình Chương, Anh Bằng, Minh Kỳ, Lê Dinh, Ngô Thụy Miên, Duy Khánh, Nhật Trường Trần Thiện Thanh v.v... của miền Nam đã được ưa chuộng hơn nhiều nhạc sĩ miền Bắc, kể cả Phạm Tuyên, con nhà văn hóa Phạm Quỳnh ?

Luôn tiện những người còn mê ngủ của Tuyên giáo cũng nên tự vấn lương tâm xem do đâu mà Mầu Tím Hoa Sim của nhà thơ Hữu Loan,

người đã can đảm bỏ đảng và công khai mặt sát đăm “cai thầu văn nghệ” làm tay sai cho đảng thời Nhân văn Giai phẩm, đã đi vào lịch sử văn học và được hàng triệu người yêu mến gấp triệu lần hơn những văn thơ thờ nhà độc tài Cộng sản (Joseph Vissarionovich) Stalin, hay chứa đầy dao găm mã tấu thời Cải cách Ruộng đất của Tố Hữu và Xuân Diệu ?

Ôn lại những chuyện cũ để thấy sự so sánh thành công và thất bại ở miền Nam thời Việt Nam Cộng hòa, trước và sau ngày gọi là “Đại thắng mùa Xuân 1975” không phải là không có lý.

Bởi vì, sau 43 năm của cái gọi là “giải phóng miền Nam, thống nhất đất nước” ấy, nhân dân miền Nam đã hoàn toàn mất hết các quyền: Tự do ngôn luận và Tự do báo chí; Tự do Lập hội và Biểu tình; Tự do Ứng cử và Bầu cử. Và trong nhiều trường hợp, quyền tự do Tín ngưỡng và Tôn giáo đã bị quản chế khe khắt.

Thời VNCH, khi ra đường người dân không sợ bị cướp giật và xâm phạm an ninh cá nhân như thời Cộng sản. Họ cũng không phải đem theo tiền để hồi lộ dọc đường hay mảnh mung chạy chức chạy quyền, lo đút lót để cho con được điểm cao hay tốt nghiệp ra trường, và có việc làm ổn định.

Cũng dưới thời VNCH ở miền Nam, làm gì có chuyện truyền thống “tôn sư trọng đạo” trong giáo dục đã bị bị xúc phạm trắng trợn như vụ Cô giáo phải quỳ xin lỗi phụ huynh tại Long An tháng 2-2018. Rồi sau đó vào tháng 3-2018 cô giáo mang thai Phan Thị Hiên, tập sự tại trường mầm non Việt-Lào ở Nghệ An, cũng đã phải quỳ gối xin tha đánh bởi một phụ huynh, chỉ vì trước đó cô giáo đã xử phạt kỷ luật con người này.

Chỉ kể sơ ra đây ít chuyện làm qua để thấy thời Việt Nam Cộng hòa, tuy chưa có dân chủ như nhiều nước khác vì có chiến tranh, cũng đáng sống hơn thời tham nhũng ngập đầu và xã hội có nhiều trộm cắp và giết người như ngóc mắt an ninh ở Việt Nam thời Xã hội Chủ nghĩa.

Gay gắt hù dọa

Thế mà cán bộ Tuyên giáo vẫn có thể bô bô nói rằng: *“Chiến tranh đã lùi xa, Đảng, Nhà nước, nhân dân Việt Nam mong muốn khép lại quá khứ để nhìn về tương lai hòa bình, ổn định, hợp tác và phát triển. Đại thắng mùa xuân năm 1975 thực sự là động lực để chúng ta vượt qua mọi gian nan, thử thách, vững bước tiến lên vì cuộc sống ấm no, tự do, hạnh phúc cho hôm nay và muôn đời sau.”*

Thế nhưng đến nay vẫn có những kẻ cố lừa phỉnh dư luận qua việc ngợi ca chế độ dân chủ, tự do và kinh tế phát triển dưới thời chính quyền Sài Gòn, phủ nhận giá trị của chiến thắng trong thời kỳ mới. Những luận điệu ấy lan truyền trên internet dưới nhiều hình thức, như bài viết, clip hòng đánh lừa những người ít thông tin, thiếu hiểu biết, đặc biệt là nhắm vào thế hệ trẻ.” (Quân đội Nhân dân 01-05-2018)

Phân bua như thế xong, báo này quay sang hù dọa: *“Đảng, Nhà nước ta đã chủ động đề ra và thực hiện phương châm “khép lại quá khứ, hướng tới tương lai”, “Việt Nam sẵn sàng là bạn, là đối tác tin cậy của các nước trong cộng đồng quốc tế, phấn đấu vì hòa bình, độc lập và phát triển”. Nhưng trong bối cảnh mới, hoàn cảnh mới, mỗi người dân của “con Lạc cháu Hồng” dù ở trong nước hay đang định cư, học tập, công tác ở nước ngoài, không bao giờ được lãng quên lịch sử hào hùng chống giặc ngoại xâm của dân tộc Việt Nam; càng không được vào hùa với các thế lực thù địch, các phần tử cơ hội, bất mãn để bóp méo, bôi nhọ, xuyên tạc, đòi đánh giá lại lịch sử, phủ nhận tầm vóc vĩ đại của Đại thắng mùa xuân năm 1975 nhằm phục vụ cho những mưu đồ đen tối.* (báo Quân đội Nhân dân, 30-04-2018)

Cũng tát nước theo mưa là bài viết trên Tạp chí Quốc phòng Toàn dân (QPTD) của Phó Giáo sư, Tiến sĩ Nguyễn Mạnh Hường, cũng đưa ra luận điểm bảo vệ cho cái gọi là “chiến thắng” mùa Xuân 1975.

Ông Hường cảnh giác hiện vẫn có *“những ý kiến lạc lõng xuyên tạc về ý nghĩa lịch sử của Chiến thắng*

đó, cần phải cảnh giác, kiên quyết đấu tranh, bác bỏ.”

Ông viết: “Suốt hơn bốn thập kỷ qua, những luận điệu xuyên tạc bản chất, tính chất chính nghĩa của cuộc kháng chiến chống xâm lược của nhân dân ta; những mưu đồ bóp méo, hạ thấp, phủ định ý nghĩa và giá trị của Đại thắng mùa Xuân 1975 liên tiếp được các thế lực chống đối, thù địch tung lên trên mọi phương tiện thông tin với nhiều hình thức, cả ở trong nước và nước ngoài. Họ thường “thăng thốt” rằng, chiến thắng lịch sử của nhân dân ta ngày 30-4-1975 đối với họ là “tháng 4 đen”; “ngày quốc hận”. Đồng thời, xuyên tạc bản chất, tính chất chính nghĩa của cuộc kháng chiến chống Mỹ, cứu nước của nhân dân ta, rằng đó là cuộc chiến tranh “huynh đệ tương tàn” giữa hai miền Nam-Bắc.” (theo QPTD, ngày 26-04-2018)

Viết như thế, nhưng liệu ông Hường có sờ lên gáy xem những luận không đồng tình với mấy chữ “Đại thắng mùa Xuân 1975” có phản ánh sự thật trong đời sống nhân dân như mọi người chưa được “no cơm ấm áo” và đất nước chưa thật sự “có độc lập tự do”, hay những thứ này mới chỉ dành cho một thiểu số có chức, có quyền và những tay sai của đảng cầm quyền?

Hay xa hơn, vẫn đang có những kẻ nội thù và tay sai ngoại bang muốn phân hóa dân tộc?

Đó là lý do tại sao sau 43 năm mà “kẻ thắng” và “người thua” vẫn còn xa mặt cách lòng bởi những con người “kêu ngao Cộng sản” tiếp tục giáo điều, lạc hậu và chỉ biết đặt quyền lợi cá nhân và phe nhóm trên quyền lợi tối cao của dân tộc. -/-

43 năm “giải phóng”: 43 năm bóc lột tài sản quốc gia và tư nhân, 43 năm tiêu diệt ý thức và ý chí người Việt để đảng CS củng cố quyền lực đã cướp

XÃ HỘI CHỦ NGHĨA TÀN TẠ

Nguyễn Xuân Nghĩa 01-05-2018

Nguyễn Lam: Ban Việt ngữ đài Á Châu Tự Do cùng Nguyễn Lam xin kính chào chuyên gia kinh tế Nguyễn Xuân Nghĩa. Biến cố 30 Tháng Tư 1975 đã được Chính quyền VN chào mừng như một cuộc giải phóng và thống nhất đất nước dưới chế độ xã hội chủ nghĩa, do một đảng độc quyền lãnh đạo. Nhìn về mặt kinh tế thì Việt Nam có chuyển biến, nhất là sau 10 năm khủng hoảng và hai đợt đổi mới vào các năm 1986 và 1991. Trong năm qua, VN còn đạt mức tăng trưởng khả quan là 6,8 % nên Chính quyền có thể hài lòng với thành tích ấy. Riêng ông thì thấy thế nào?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Nếu nhìn trên cái trục thời gian thì quả thật là Việt Nam đã có thay đổi sau khi tiến hành cải cách gọi là “đổi mới”. Nhưng tại sao lại phải đổi mới nếu xã hội chủ nghĩa là điều hay đẹp và cần thiết cho Việt Nam như giới lãnh đạo đã nói sau 1975? Nếu nhìn trên cái trục không gian, là so sánh với các lân bang, thì Việt Nam vẫn còn tụt hậu sau khi đã trả một cái giá quá đắt cho một cuộc chiến tương tàn. Điều thứ ba là cái đà tăng trưởng 6,8 % do Tổng cục Thống kê đã tính ra cho năm 2017 qua, coi như thuộc loại cao của Châu Á thì tôi cho là họ nên tính lại vì cũng áp dụng phương pháp kế toán quốc gia của Bắc Kinh nên không đáng tin. Cứ cộng các nhập lượng ở đầu vào, như số tín dụng hay mức tăng lương, mà coi đó là trị giá gia tăng của sản xuất là một sai lầm về kế toán. Cũng thế, thị trường chứng khoán Việt Nam được coi là tăng mạnh nhất nhưng đã lên tới đỉnh và đang tuột đáy vào tuần trước. Dù sao đây là chuyện nhỏ. Chuyện lớn là hơn 40 năm sau khi xây dựng xã hội chủ nghĩa thì chủ nghĩa này đang có dấu hiệu tàn tạ!

Nguyễn Lam: Nhân chuyện 30 Tháng Tư, thánh giả của chúng ta mong ông giải thích cho sự thế ấy. Thế nào là tàn tạ, thưa ông?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Chúng ta khó quên khẩu hiệu “tiên nhanh tiến mạnh tiến vững chắc lên xã hội chủ

nghĩa” do Việt Nam đề ra sau năm 1975. Sự thật thì giới lý luận của Hà Nội không định nghĩa được “xã hội chủ nghĩa” là gì mà đòi xóa bỏ tất cả những gì họ cho là không thuộc xã hội chủ nghĩa, gọi đó là “cải tạo”. Vì tính chủ quan duy ý chí khi có toàn quyền trong tay, họ đòi cải tạo “quan hệ sản xuất” để từ đó nâng “phương thức sản xuất” lên một trình độ cao hơn, là phương thức sản xuất xã hội chủ nghĩa. Việc cải tạo quan hệ sản xuất chỉ xóa bỏ quyền tư hữu vật liệu sản xuất và tổ chức lại hệ thống lao động và phân phối sản phẩm. Đã vậy, cũng do ý thức hệ Xô viết, Hà Nội còn lao vào cuộc chiến Kampuchia trong 10 năm khiến tổng sản lượng bị mất mỗi năm 5%. Hậu quả là kinh tế bị khủng hoảng, sản xuất suy sụp và lạm phát tăng. Vì vậy, Hà Nội phải tiến hành đổi mới, là áp dụng quy luật thị trường, nhất là sau khi Liên Xô tan rã, nhưng giới lãnh đạo vẫn tiếc cái đuôi xã hội chủ nghĩa.

Định hướng Xã hội chủ nghĩa

Nguyễn Lam: Thưa ông có phải vì vậy mà lãnh đạo của Việt Nam mới phát minh ra phạm trù “kinh tế thị trường theo định hướng xã hội chủ nghĩa” hay không?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Như bên Tàu, họ vừa mò chân tìm đá mà bước qua dòng! Ban đầu còn là “kinh tế thị trường theo định hướng nhà nước”, sau Đại hội X mới lết cái đuôi “xã hội chủ nghĩa” mà chẳng ai minh định nổi nội dung đó là gì!

- Gần 20 năm trước, tôi gặp lại ông bác họ, là kẻ đã tiến hành đổi mới đợt đầu, và được ông bảo rằng trong Bộ Chính trị không ai giải thích được cái định hướng ấy là gì. Ông còn hỏi tôi nghĩ sao! Tôi có trình bày như thế này và nay nhìn lại thì càng thấy ra sự tàn tạ:

- “Khi sinh con đẻ cái thì ai ai cũng ưa đặt tên thật đẹp, nhưng quan trọng là việc giáo dục sau đó. Lãnh đạo một nước nghèo, bị chiến tranh và cả sự u mê tàn phá, thì cần ưu tiên lo cho đa số dân nghèo trong xã hội. Ra khỏi sự u mê và áp dụng

quy luật thị trường thì sản xuất có thể tăng, nhưng ai sẽ hưởng các sản phẩm đó một cách công bằng? Trong 20 năm đầu, thì nhà nước nên ưu tiên lo cho dân nghèo từ nông thôn trở lên chứ đừng duy ý chí đi từ trên xuống cho bằng các quốc gia đi trước. Mọi chính sách đều phải đi từ dưới lên và coi công bằng là trọng, cho đa số có thể tham gia sản xuất với năng suất cao hơn thì sẽ có lợi tức khá hơn. Nếu gọi đó là “xã hội chủ nghĩa” thì cũng được, nhưng phải ra khỏi bóng rợp của chủ nghĩa Mác-Lênin”.

Nguyễn Lam: Ông kể lại câu chuyện của gần 20 năm trước và đối chiếu với ngày nay thì thấy sao?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Ngày nay, cái “định hướng xã hội chủ nghĩa” vô hình và vô tâm đó đang phá sản! Kinh tế mắc nợ ngập đầu vì thiếu số ăn trên ngai chóc, ngân sách bị bội chi vì quá nhiều lãng phí cho bộ máy cầm quyền, nên người ta đòi giảm chi và tăng thuế trong khi xã hội trở thành cực kỳ bất công hơn, với đại đa số vẫn sống trong cảnh bần cùng. Hơn 40 năm sau khi được hứa hẹn thiên đường xã hội chủ nghĩa, những người u mê nhất cũng thấy rằng đây là một cơn ác mộng.

Nguyễn Lam: Chúng ta sẽ phải đi từng bước để hiểu ra kết luận bi quan vừa rồi của ông.

Nguyễn Xuân Nghĩa: Tôi xin nhấn mạnh một lần nữa rằng ưu tiên của xã hội chủ nghĩa trong các nước vẫn minh là công bằng xã hội, trong các xứ nhược tiểu là dân nghèo. Các đảng phái chính trị thuộc hai cánh tả hữu có thể đề ra ưu tiên ấy và phải thực thi, nếu không thì thất cử. Tại Việt Nam, chuyện bầu cử đó không thể có vì đảng và nhà nước quyết định tất cả dưới chiêu bài “xã hội chủ nghĩa”.

- Khác với ngày xưa thì “chuyên chính vô sản” là “chuyên chính trên đầu giai cấp vô sản”, ngày nay VN đã khá hơn khi theo quy luật thị trường, nhưng chỉ để xây dựng chế độ tư bản nhà nước, y hệt như Tr. Quốc, mà thực chất là chế độ tư bản thân tộc cho tay chân của đảng và nhà nước, là đảng viên cán bộ.

- Vì cái định hướng xã hội chủ

nghĩa đó, Việt Nam có chế độ sở hữu mập mờ về quan hệ sản xuất. Quyền tư hữu được chấp nhận nhưng chế độ công hữu vẫn giữ vị trí chủ đạo, thể hiện qua khu vực kinh tế nhà nước, với các tập đoàn hay tổng công ty được yểm trợ bằng các phương tiện sản xuất như đất đai và tín dụng và được bảo vệ với chính sách cạnh tranh bất chính. Các cơ sở sản xuất này thu dụng ít nhân công mà chất lên núi nợ, khi bị lỗ lã và sức ép của quốc tế cùng các nước cấp viện thì cũng tư nhân hóa hay cổ phần hóa rất chậm. Khi tiến hành việc đó thì các cơ sở quốc doanh được định giá thấp vì trị giá “bèo” của quyền sử dụng đất và được bán rẻ cho “tư nhân” là tay chân thân tộc ở bên trong. Vì vậy, ngân sách thu về được ít tiền, nay đòi đánh thuế để giảm bội chi quá nặng. Xã hội chủ nghĩa Việt Nam sản sinh ra các đại gia tỷ phú trong khi đa số người dân vẫn cực nghèo.

Hậu quả

Nguyễn Lam: Thế còn việc quản lý ngân sách thì cái định hướng xã hội chủ nghĩa dẫn tới những hậu quả gì, thưa ông?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Có lẽ 40% ngân sách quốc gia Việt Nam phải nuôi bộ máy nhân sự của đảng và nhà nước, từ đảng viên mọi cấp tới hệ thống hành chính rồi bộ máy công an, cảnh sát và quốc phòng. Thành phần nhân sự đó tăng quá mạnh, chủ yếu là vì tăng lương chứ cũng chẳng vì cấp số lao động. Nhưng đa số ở dưới vẫn chưa đủ sống nên lấy bổng bù vào lương, là gây ra nạn tham nhũng và sách nhiễu người dân để kiếm tiền. Vì ngân sách cạn tiền, Bộ Công an trù tính giảm dần cấp số nhân sự theo tinh thần vu vơ là “quý hồ tinh bất quý hồ đa”. Tuy nhiên, sự kiện nhiều ông tướng công an đang bị điều tra và kỷ luật cũng cho thấy hậu quả của hệ thống quyền thế chính trị và thuộc tính của nó là nạn tham nhũng.

- Công an đã vậy, nhân sự về giáo dục còn thê thảm hơn. Thành phần đào tạo ra thế hệ của tương lai cũng là thành phần khó sống nhất. Mà các thế hệ cho tương lai khó được giáo dục và đào tạo cho đúng

với yêu cầu sau này. Trường ốc và học cụ thiếu thốn, học phí gia tăng, đa số dân nghèo khó cho con đi học khi nhà nước chối bỏ trách nhiệm dưới khái niệm “xã hội hóa giáo dục” là đòi xã hội trang trải.

- VN rơi vào vòng luẩn quẩn là bộ máy công quyền có “lực lượng lao động dư dôi”, tiếng là có việc có lương, mà thiếu khả năng, làm không đủ sống và tìm cách trung thu ở bên ngoài và trải rộng mạng lưới tham ô vật! Từ công an, giáo dục mà suy ra lĩnh vực y tế thì ta cũng thấy vấn đề tương tự là sự kiệt quệ và sẽ vỡ nợ của quỹ an ninh xã hội, cơ chế phụ trách về y tế, hưu liễm, trợ cấp thất nghiệp, v.v....

Nguyễn Lam: Thưa ông, thế thì kinh tế thị trường có đóng góp được gì cho việc phát triển tại Việt Nam không?

Nguyễn Xuân Nghĩa: Chắc chắn là có. Nó đẩy lui bàn tay thô nhám và bắt tài của doanh nghiệp nhà nước nhưng trao lợi nhuận cho nhà đầu tư ngoại quốc trong khi tư doanh vẫn bị chèn ép trừ phi liên doanh với doanh nghiệp nước ngoài. Thí dụ ai cũng biết là từ nhiều năm nay, tập đoàn Samsung của Nam Hàn đã đầu tư 17 tỷ đôla vào VN, trở thành doanh nghiệp lớn hơn PetroVietnam, đại gia quốc doanh trong lĩnh vực dầu khí. Kết quả, Samsung giúp VN là nước xuất khẩu máy điện thoại tinh khôn thứ nhì của thế giới, chỉ sau Trung Quốc, và đóng góp một phần tư số xuất khẩu của Việt Nam, trị giá hơn 200 tỷ đôla. Họ thu về số lời là gần 60 tỷ! Dân ta làm gia công cho họ mà lãnh đạo vẫn cứ nói phét.

- Tôi nghĩ là về dài, khu vực kinh tế quốc doanh sẽ suy bại dần, nhưng chưa nhìn thấy vai trò của tư doanh Việt Nam trong khi các cơ sở kiếm lời nhiều nhất vẫn là của nước ngoài. Như vậy, cái định hướng xã hội chủ nghĩa đang thành vô nghĩa.

Nguyễn Lam: Nguyễn Lam xin đề nghị ông kết luận về bài phân tích u ám này.

Nguyễn Xuân Nghĩa: Hơn 40 năm sau chiến tranh, VN vẫn là nột nước tụt hậu sau nhiều lân bang ĐNÁ, nhưng đứng trên danh mục tham nhũng nặng theo cuộc khảo

sát của tổ chức Transparency International. Nguyên nhân là đảng và nhà nước thiếu công minh, là công khai và minh bạch, với bộ máy công quyền không bị trách nhiệm trước công luận. Trong khi ấy, chức năng then chốt của một chính quyền xưng danh xã hội chủ nghĩa là lo cho xã hội và tránh nạn bất công thì chính quyền lại còn đào sâu sự bất công đó. Vì vậy, dân nghèo hết than vãn về nạn tham nhũng mà trở thành bị quan về đời sống trước mặt. Họ đã tụt đến đáy rồi mà ở trên vẫn hô khẩu hiệu vu vơ.

Nguyễn Lam: Ban Việt ngữ đài Á Châu Tự Do cùng Nguyễn Lam xin cảm tạ kinh tế gia Nguyễn Xuân Nghĩa về bài phân tích kỳ này.

NGUYỄN PHÚ TRỌNG sẽ phải đối xử thế nào với "phe ta" Phạm Chí Dũng 06-05-2018

"Phe ta" là một khái niệm chính trị học mới toanh xuất phát từ dân gian đương đại, hàm ý nhắm đến giới quan chức các ngành, các địa phương và ở các cấp có mối quan hệ "tư bản thân hữu" với "phe đốt lò" – cũng là một khái niệm dân gian dành cho "người đốt lò vĩ đại" cùng những quan chức cận thần của ông.

Bất chấp chiến dịch tấn công "phe cùi" thậm chí đã được cả quốc tế biết đến, người ta vẫn tự hỏi liệu Nguyễn Phú Trọng có "chống tham nhũng công bằng," hoặc phải "chống tham nhũng cả phe ta" như người dân mong mỏi và đòi hỏi? Hay ông Trọng chỉ "chống tham nhũng một bên" nhằm thanh trừng nhân sự và thu hồi một phần tài sản tham nhũng nhằm kéo được ngày nào hay ngày nấy chế độ độc đảng của ông ta?

Bởi tới nay vẫn còn khá nhiều dư luận cho rằng những kẻ đã phải tra tay vào còng như đại gia Trầm Bê, cựu ủy viên Bộ Chính trị Đinh La Thăng là những người gần gũi với cựu Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng và do đó ông Trọng chỉ "chống tham nhũng thời kỳ trước," tức "thời kỳ Nguyễn Tấn Dũng," hay "chống tham nhũng một bên." Nhưng lại có quá ít ví dụ để có thể chứng minh cho việc ông Trọng "chống tham nhũng cả phe ta."

Tham nhũng 'phe ta'

Cho tới giờ này vẫn còn sờ sờ ra đó những Nguyễn Thị Kim Tiến, Bộ trưởng y tế liên đới trách nhiệm vụ

nhập thuốc ung thư giả; Võ Kim Cự, cựu bí thư Hà Tĩnh và Trần Hồng Hà, Bộ trưởng tài nguyên môi trường liên đới trách nhiệm vụ thảm họa xả thải của Formosa; Trịnh Văn Chiến, Bí thư Thanh Hóa bị quá nhiều dư luận về tài sản, làm ăn riêng và bỏ bịch, cùng hàng lô hàng lố quan chức đầu tỉnh thành bị dư luận xem là "cánh hầu" với những quan chức cận thần ở các ban đảng của Nguyễn Phú Trọng.

Bất chấp vụ "trần" Đinh La Thăng đã phần nào gây được tiếng vang trong công luận, lôi kéo được sự ủng hộ của một số người dân và khiến nhiều người thỏa mãn tâm lý "cuối cùng thì cũng có thằng phải dựa cột," vẫn còn nhiều dư luận chê trách Nguyễn Phú Trọng về thái độ nể nang và thỏa hiệp của ông ta đối với giới quan chức "phe ta."

Một trong những dẫn chứng mang tính bằng chứng được dư luận trưng

ra là vào cuối năm 2017, Thứ trưởng công an Lê Quý Vương đã nói thẳng với báo chí là "chống tham nhũng thời kỳ trước" – được dư luận hiểu là chiến dịch "đốt lò" của Nguyễn Phú Trọng chỉ nhắm vào "thời kỳ Nguyễn Tấn Dũng" mà không phải là "thời kỳ này." Thêm một lần nữa, ông Trọng mất điểm trong con mắt đánh giá khách quan và công tâm của người dân.

'Chống tham nhũng công bằng?'

Chỉ sau Tết Nguyên Đán 2018 mới hé lộ vài dấu hiệu cho thấy Nguyễn Phú Trọng dường như muốn phát đi thông điệp "chống tham nhũng công bằng," thay cho "chống tham nhũng một bên" trước đây.

Tháng 3 và Tháng 4-2018, ông Trọng chỉ đạo vụ bắt Thiếu tướng Nguyễn Thanh Hóa, cựu cục trưởng Cục Phòng chống Tội phạm Công nghệ cao của Bộ Công an, Trung tướng Phan Văn Vĩnh, cựu tổng cục trưởng Tổng cục Cảnh sát Bộ Công an và Trung tướng Phan Hữu Tuấn, cựu tổng cục phó Tổng cục Tình báo Bộ Công an, thông báo công khai ngay sau đó cho báo chí.

Cuối Tháng 3-2018, Cục Quản lý được, Bộ Y tế có cục trưởng mới là ông Vũ Tuấn Cường, thay cho ông Trương Quốc Cường. Thứ trưởng Bộ Y tế Trương Quốc Cường trước đó kiêm luôn chức cục trưởng Cục Quản lý dược.

Từ vài năm qua và đặc biệt trong

năm 2017, Thứ trưởng Y tế Trương Quốc Cường có nhiều dấu hiệu dính trực tiếp đến đường dây nhập khẩu thuốc ung thư giả mà khiến nhiều bệnh nhân ung thư rước phải "cái chết thứ hai." Rất nhiều dư luận đòi hỏi ông Cường phải từ chức và phải bị truy tố về vụ việc quá nhần tâm này...

Một chi tiết đáng chú ý khác là trước khi được đề bạt lên cấp cao hơn ở Bộ Y tế, ông Vũ Tuấn Cường là phó giám đốc Sở Y tế Quảng Ninh. Quảng Ninh lại là "cái nôi cách mạng" của nhân vật hiện đang chấp nhiệm vai trò ủy viên Bộ Chính trị, trưởng ban tổ chức trung ương – ông Phạm Minh Chính.

Nhưng bằng chứng hiển lộ nhất để cho thấy ông Trọng có chống tham nhũng cả "phe ta" hay không là trường hợp Bộ trưởng Thông tin và Truyền thông Trương Minh Tuấn. Vào tháng 3-2018, đã nổ ra vụ "Mobifone mua AVG," đặc biệt liên đới trách nhiệm của Trương Minh Tuấn – nhân vật từng được ông Trọng sủng ái và chỉ định kiêm phó trưởng ban tuyên giáo trung ương vào năm 2016. Với bản kết luận thanh tra khá rõ ràng về mối liên đới của Trương Minh Tuấn khi ký phê duyệt chủ trương mua bán giữa Mobifone mua AVG, trách nhiệm hình sự của Trương Minh Tuấn là rõ ràng không kém. Nhưng nếu Trương Minh Tuấn được cho "hạ cánh an toàn" trong vụ này, ông Trọng sẽ đương nhiên bị dư luận đánh giá rất thiếu công tâm khi bao che cho "phe ta."

Mối họa cát cứ của 'phe ta'

Ngoài tình trạng tham nhũng chất chồng như núi trong "phe địch" lẫn "phe ta" ở Việt Nam, còn một nguồn cơn khác, không kém nguy hiểm, khiến Nguyễn Phú Trọng ngày càng lo lắng và tìm cách gia tăng cơ chế "kiểm soát quyền lực" đối với cả "phe ta": Nạn cát cứ quyền lực.

Từ cuối năm 2015, có nhiều dấu hiệu cho thấy thực trạng sứ quân và cát cứ quyền lực địa phương đã trở thành mối lo sợ lớn nhất của đảng, chứ không chỉ là nạn tham nhũng hoành hành từ Bắc chí Nam, "thế lực thù địch" hay phong trào dân chủ nhân quyền trong nước.

Vào năm 2016 và 2017, đã rộ lên phong trào "đánh nhau lớn" ở Yên Bái, Thanh Hóa, Đà Nẵng và "đánh nhau nhỏ" ở nhiều tỉnh thành khác.

Kể từ sau đại hội 12 đến nay, bất chấp việc Tổng Bí thư Trọng đã phần nào "trần" được cựu Thủ tướng Nguyễn Tấn Dũng và phe cánh của ông này, tình trạng cát cứ quyền lực và sứ quân địa phương chẳng những

không giảm mà còn tăng lên. Những bóng ma mới đang mau chóng thay thế những bóng ma cũ. Ở nhiều địa phương, mỗi bí thư tỉnh hay chủ tịch tỉnh, hoặc cả hai, đã trở thành những ông vua không ngai. Khái niệm “vua tập thể” mà cựu Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Văn An ví von trước đây 10 năm đã trở nên quá lạc hậu. Giờ đây, quyền hành và lợi ích nhóm không còn là đặc quyền của cấp bộ chính trị mà còn ăn sâu xuống các ủy viên trung ương là người đứng đầu tỉnh thành.

Theo đà tiến công liên tục để thôn tóm lẫn nhau giữa các nhóm quyền lực và lợi ích mới đối với các nhóm quyền lực và lợi ích cũ, cùng nào trạng “kiêu ngạo Cộng sản thời kỳ cuối” dẫn đến nạn kiêu binh trở về thời phong kiến dã man, một tương lai rất có thể xảy đến là sẽ xuất hiện những “lãnh chúa” tham vọng và liều lĩnh nhất khi nghĩ đến việc tự trang bị cho địa phương mình một “lực lượng vũ trang riêng,” bao gồm vừa công an vừa quân đội.

Vào năm 2017, hiện tượng một số trạm thu phí BOT huy động lực lượng cảnh sát cơ động có cả súng ống như một cách khủng bố tinh thần lẫn trấn áp cánh lái xe phản đối tình trạng lạm thu là một minh họa điển hình cho những dấu hiệu bắt đầu mạnh mẽ “lực lượng vũ trang riêng” ở một số tỉnh thành, trong đó tiêu biểu là Đồng Nai của Phó Bí thư Tỉnh ủy Phan Thị Mỹ Thanh.

Trong bối cảnh hỗn tạp tranh giành ăn uống và “phép vua thua lệ làng” như thế, chủ trương “nhất thể hóa” của ông Trọng lại đang đi vào quỹ đạo thực hiện và nhiều nhân sự cao cấp đang nháp nhồm để tranh đoạt chiếm ghế của nhau. Khung cảnh này khiến chẳng mấy chốc, ông Trọng sẽ phải chứng kiến những “đồng chí ưu tú” mà ông đã luân chuyển và ưu ái cho nắm vai trò bí thư kiêm chủ tịch ủy ban nhân dân và có thể cả chủ tịch hội đồng nhân dân bị biến thái và trở thành những lãnh chúa địa phương, tạo ra một nhóm lợi ích riêng và tích tụ cả quyền lực riêng, để chỉ ngày trước ngày sau là sẽ quên phất cái đảng “còn thì mình còn”, cũng quên luôn cả ai đã bổ nhiệm họ, theo một tư duy không thể thức thời hơn: không phải đảng, mà tiền mới mua được tất cả.

Đó là lý do chắc chắn để không còn cách nào khác, trong ít ra vài năm tới ông Trọng phải xử cả “phe ta” nhằm “kiểm soát quyền lực” và củng cố chế độ “trung ương tập quyền.”

(Phạm Chí Dũng)

Việt Nam siết chặt Internet

.....David Brown (Asia Sentinel) 04-05-2018.....

Dự luật an ninh mạng có thể hủy hoại nền kinh tế

Quốc hội Việt Nam dự kiến sẽ bỏ phiếu dự luật an ninh mạng vào cuối tháng 5. Nếu được ban hành, luật mới sẽ không tốt cho nền kinh tế hoặc cho những ai trút các ý kiến bất đồng lên mạng.

Sự hấp dẫn của đất nước trong vai trò là một cơ sở sản xuất và nhà cung cấp dịch vụ kỹ thuật số hết sức phụ thuộc vào chế độ internet –cho đến nay– tương đối tự do, nhưng bộ luật đang xem xét sẽ thắt chặt đáng kể việc giám sát. Nó sẽ khiến Việt Nam thất hứa về các cam kết với Tổ chức Thương mại Thế giới, với Liên minh AAI châu và với các đối tác trong Hiệp định Đối tác toàn diện và tiến bộ xuyên Thái Bình Dương 11 nước.

Luật dự kiến có thể ngăn chặn ngành CNTT đang phát triển nhanh của VN không kết nối được vào chuỗi cung ứng toàn cầu tạo ra dữ liệu kỹ thuật số. Nhận thức rõ về các nhược điểm này, doanh nghiệp VN và đối tác nước ngoài đã vận động và biểu lộ một cách mạnh mẽ, với hy vọng sẽ làm lệch bớt những quy định phiền toái về sự cộng tác của họ. Một số nhà lập pháp và quan chức chính phủ đồng ý.

Bộ Công an (BCA) nhún vai. Họ nói an ninh quốc gia đòi hỏi phải nắm chặt hơn lưu lượng internet. Việt Nam cần biết ai đang đăng các tin nhắn phi báng, thậm chí phản quốc, trên mạng xã hội. Đó là một công việc khó khăn, một công việc cho Cục An ninh Mạng của Bộ, chúng tôi thu thập chứ không phải cho Bộ Thông tin và Truyền thông yếu ớt.

Thấp thoáng sau lưng Bộ CA, ngoài tầm nhìn của công chúng, Ban Tuyên giáo Trung ương của đảng Cộng sản gặt mạnh đầu. Bây giờ họ đang thành công khi phục vụ đàn lãnh đạo mới, vốn nghĩ theo cách của họ.

Trước Đại hội Đảng 12 được triệu tập vào đầu năm 2016, Chính phủ Việt Nam đã từng không làm các sáng kiến quản lý kỹ thuật số có

khả năng gây phiền hà các nhà đầu tư nước ngoài tiềm năng. Vào thời điểm đó, Thủ tướng nói rằng thay vì hăm hực với các lời chỉ trích đăng trên mạng, các bộ nên bảo đảm rằng phiên bản sự thật của chính mình được tung lên nhanh chóng và thuyết phục. Thủ tướng lúc đó đã bị buộc phải nghỉ hưu. Thủ tướng hiện tại dường như không phản đối khi các đồng nghiệp trong Bộ Chính trị của ĐCS một mực cho rằng những tiếng nói bất đồng chính kiến phải bị khoá mồm.

Trên đường phố và trên mạng, thời khắc xấu cho những người bất đồng chính kiến

Đối với những nhà hoạt động công dân, kích động cho việc chấm dứt chế độ độc đảng của Việt Nam thì hai năm ngay sau Đại hội Đảng 12 là ác mộng. Theo cơ sở dữ liệu của Dự án 88, có 42 nhà hoạt động bị bắt vào năm 2017, tăng hơn nhiều so với 14 người bị bắt năm 2016 và 8 người năm 2015. Những án tù lâu hơn đang được tuyên. Trong các quán cà phê được giới trí thức ngoài đảng ưa chuộng, việc ĐCS hiện không khoan nhượng với ngay cả các đề xuất cải cách có lý lẽ, đã làm nhụt chí sự tranh luận tự do.

Cho đến gần đây, Internet trở thành nơi an toàn để người Việt Nam có thể trút hết sự bất mãn với chế độ. Kể từ khi Yahoo 360° lôi kéo người Việt lên mạng xã hội một thập kỷ trước, Hà Nội đã phải vật lộn để ngăn chặn người dân tìm đọc những ý tưởng lật đổ trên mạng. Năm 2013, trong Nghị định 72, họ đòi hỏi các mạng xã hội – trong đó có Facebook, Google và các công ty trực thuộc– phải đặt máy chủ ở VN và cung cấp dữ liệu về người dân Việt sử dụng theo yêu cầu. Sau đó, các nhà cung cấp dịch vụ internet (ISP), hợp lại thành Liên minh Internet châu Á, đã từ chối một cách lịch sự nhưng kiên quyết.

Các thành viên của liên minh này khẳng định nhiệm vụ bảo vệ sự riêng tư của khách hàng, kể cả đó là những người thuộc chính phủ. Năm 2013, họ có thể đã đánh giá rằng họ

không mất gì nhiều khi giữ vững lập trường. Việc kinh doanh của họ ở Việt Nam chỉ đóng góp khá khiêm tốn vào doanh thu toàn cầu. Hơn nữa, các ISP quốc tế có thể lập luận rằng sự thịnh vượng của Việt Nam phụ thuộc vào sự dễ dàng tiếp cận đối với khách hàng nước ngoài. Hà Nội không kham nổi chi phí lập một tường lửa bất khả xâm phạm. Họ không thể ngăn chặn công dân của mình điều chỉnh DNS máy tính để truy cập các trang web nước ngoài. Google, Facebook và các đồng minh của họ kiên định và lúc đó Hà Nội chịu thua.

Bây giờ, sau nhiều năm nỗ lực không hiệu quả, chế độ đã tìm ra cách để phá hoại sự tranh luận trên mạng. Điều cái gì đã thay đổi? Trước hết, động cơ lợi nhuận mang lại cho Hà Nội đòn bẩy đối với các hãng truyền thông xã hội khổng lồ. Chính quyền có thể yêu cầu các công ty Việt Nam không mua quảng cáo trên các mạng xã hội thiếu hợp tác. Việt Nam là một thị trường đang phát triển nhanh; bán quyền truy cập cho 55 triệu công dân kết nối mạng, tạo ra doanh thu đáng kể cho các nhà cung cấp mạng xã hội.

Hơn nữa, những người cầm quyền do ý thức hệ lôi kéo được Đại hội XII của Đảng đưa lên nắm quyền, ít khoan nhượng với người bất đồng chính kiến so với những người cầm quyền trước đó. Trong vòng vài tháng nắm quyền, nó đã buộc Facebook và Google đồng ý gỡ bỏ các bài viết mà Hà Nội cho là “độc hại”.

Các mạng xã hội khổng lồ xuống nước

Và như vậy, chưa đầy bốn năm sau khi nhắm tới đối thủ kiểm duyệt, các nhà mạng xã hội khổng lồ đã chịu thua trước ban lãnh đạo mới ở VN. Google và Facebook giữ thể diện qua việc khẳng định rằng họ sẽ quyết định có nên gỡ bỏ một bài viết hay không đều dựa trên ‘tiêu chuẩn cộng đồng’ của chính họ. Tuy nhiên, trên thực tế gần một năm qua, họ đã nhanh chóng giúp đỡ và thường đồng ý tạm hoãn hoặc hủy bỏ tài khoản của những người bất đồng chính kiến dai dẳng đăng các nội dung mà chế độ cáo buộc là

độc hại hay phỉ báng.

Việt Nam đã đưa hàng ngàn “dư luận viên” làm công việc khám xét nội dung trên mạng. Họ là thành viên của đơn vị chiến tranh mạng mà chính phủ gọi là ‘Lực lượng 47’. Google cho biết, trong sáu tháng đầu năm 2017, các cơ quan Việt Nam đã yêu cầu họ “*loại bỏ hơn 3000 video trên YouTube, chủ yếu chỉ trích đảng Cộng sản và các quan chức chính phủ*”. Cuối năm 2017, Bộ trưởng Bộ Thông tin Truyền thông khoe rằng Google đã “xóa 4500 video chứa nội dung xấu hoặc độc hại khỏi YouTube” trong số 5000 do Việt Nam yêu cầu xóa đi. Ông ta nói thêm: Facebook đã xóa 159 “tài khoản chống chính phủ” theo yêu cầu của chính quyền.

Có vẻ Google cũng như Facebook đều không mong muốn phải diễn lại kịch bản đã dẫn đến việc họ bị tống ra khỏi thị trường Trung Quốc. Hai nhà mạng xã hội khổng lồ này đang cảm thấy áp lực ở hàng chục quốc gia từ những chính phủ muốn thắt chặt kiểm soát nội dung trên internet. Theo lãnh đạo của những nước này, là vì lợi ích công cộng. Chế độ Hà Nội chơi trò may rủi rằng, vào năm 2018 Việt Nam bây giờ đã trở thành một thị trường thương mại điện tử (e-commerce) quá lớn để bỏ đi. Đối với Facebook và Google, dường như [chế độ] đã thắng cuộc.

Gián điệp mạng xuất hiện

Trong khi đó, vào tháng 5-2017, bằng chứng về đầu tư của Hà Nội vào năng lực gián điệp mạng đang cấp thế giới rõ lên. Các nhà phân tích tại FireEye, một công ty dịch vụ an ninh mạng của Mỹ, báo cáo sự tồn tại của một nhóm trong bóng tối có tên mã là Ocean Lotus (Hoa Sen Đại dương) có “lợi ích trùng khớp với chính phủ Việt Nam” và nhắm vào “các công ty đang làm ăn, hoặc chuẩn bị đầu tư vào” Việt Nam và cũng nhắm vào “các nhà báo và thành viên của cộng đồng người Việt ở nước ngoài”.

Sáu tháng sau, một nhà khác cung cấp an ninh mạng, Volexity, xác nhận rằng “*một loạt các tổ chức, phần lớn gắn liền với quyền con người và quyền dân sự, đã trở*

thành nạn nhân của một chiến dịch mới được thực hiện bởi nhóm đe dọa dai dẳng, có đẳng cấp cao là Ocean Lotus”.

Thông thường, Ocean Lotus sử dụng các mưu đồ lừa đảo tinh vi để truy cập dữ liệu, không rõ về mục tiêu. Và đôi khi chỉ với sức mạnh cực súc là đủ để hạ gục một trang web. “Đúng là địa ngục”, biên tập viên của một trang mạng được ưa chuộng, cung cấp các tin tức và bình luận liên quan đến Việt Nam. Các bài đăng của cô nằm trên một máy chủ bên ngoài Việt Nam, tập trung vào những câu chuyện mà báo chí trong nước bị cấm không cho đăng tải.

Nhắm mục tiêu từ thám tử mạng

Cô giải thích: “*Chúng tôi khai trương trang web của mình hồi tháng 7 năm 2017. Trong tháng sau đó, chúng tôi có 575.000 địa chỉ IP truy cập. Dĩ nhiên chúng tôi đã thành mục tiêu của công an mạng. Chúng tôi đã nhận e-mail của bạn đọc cho biết, trang web của mình trở nên khó truy cập hơn và nằm lì ở trạng thái đăng nhập. Rồi sau đó, vào tháng 11, chúng tôi phải chống lại hai cuộc tấn công từ chối dịch vụ (denial of service) rất lớn, Chúng tôi may mắn có một tổ chức phi chính phủ đã cho chuyên gia giúp trang bị phần mềm bảo vệ cho trang web của mình và sửa chữa các lỗ hổng mà các cuộc tấn công này đã lộ ra*”.

“Còn Facebook thì sao?” Tôi hỏi biên tập viên của tờ báo mạng. Cô nói: “*Nó cực kỳ quan trọng đối với chúng tôi. Tôi đăng một số bài vở trên đó để khuyến khích người dùng Facebook vào trang nhà chúng tôi. Bây giờ DLV Hà Nội luôn tìm cách thuyết phục Facebook chặn tài khoản của chúng tôi, cáo buộc rằng chúng tôi đăng tin giả. Dĩ nhiên đó là điều láo khoét*”.

Khi thúc đẩy dự thảo Luật Bảo vệ an ninh mạng, Bộ Công an đang đánh cược rằng các nhà mạng xã hội khổng lồ trên toàn cầu có thể bị đảo lộn lần nữa. Đã được sửa đổi 16 lần rồi, bản thảo cuối cùng đang chờ BCH Trung ương Đảng xem xét và Quốc hội duyệt lại lần hai vào cuối

tháng này. Nó dày cộm với các chi tiết và trong nhiều khía cạnh có thể được gọi một cách công bằng là một sự hợp tác của chính phủ Việt Nam với ngành công nghiệp trong và ngoài nước.

Tuy nhiên, vẫn còn một vấn đề lớn: ‘Nội địa hóa dữ liệu’ được chuyển thành bắt buộc đối với tất cả các nhà cung cấp với hơn 10.000 người sử dụng tại Việt Nam. Điều 27 yêu cầu các nhà cung cấp dịch vụ internet thu thập thông tin chi tiết về người sử dụng Việt Nam và lưu trữ dữ liệu đó một cách an toàn tại Việt Nam. Lời lẽ của dự thảo không chính xác nói rằng các nhà cung cấp phải giao dữ liệu về người sử dụng cho công an theo yêu cầu, nhưng Điều 28.4 (đ) ghi thế này: *“Doanh nghiệp nước ngoài khi cung cấp dịch vụ viễn thông, internet tại Việt Nam phải... thực hiện yêu cầu của cơ quan có thẩm quyền Việt Nam trong việc ngăn chặn hay gỡ bỏ các thông tin có nội dung xâm phạm an ninh quốc gia, trật tự an toàn xã hội...; cung cấp dữ liệu người sử dụng tại Việt Nam và xử phạt vi phạm pháp luật về an ninh mạng”*.

Nó là của chúng ta

Những dữ liệu đó là tài sản của Việt Nam, Bộ trưởng Bộ Công an Tô Lâm đã nhấn mạnh với Quốc hội hồi tháng 10.

“Thông tin có nội dung gây phương hại đến an ninh quốc gia” được chi tiết hoá một cách thấu đáo tại Điều 9 của dự luật, bao gồm “việc sử dụng không gian mạng để tuyên truyền, cấu kết hoặc xúi giục người khác tham gia các tổ chức, đoàn thể, nhóm chống lại Đảng hoặc Nhà nước... [và, trong Điều 16], *“nội dung thông tin trong không gian mạng kích động gây bạo loạn, phá rối an ninh hoặc gây rối trật tự công cộng; làm nhục hoặc vu khống; hoặc tuyên truyền chống lại [Việt Nam]”*”.

Bản thảo trước đó đã đòi hỏi các nhà cung cấp nước ngoài phải đặt một máy chủ ở Việt Nam để xử lý công việc địa phương. Hồi tháng 1, sau vận động hành lang ráo riết của cộng đồng doanh nghiệp nước ngoài, Bộ CA thừa nhận rằng,

chừng nào các nhà cung cấp dịch vụ internet nước ngoài mở một văn phòng địa phương và cung cấp dữ liệu của người tiêu dùng Việt Nam theo yêu cầu thì chừng đó họ không thực sự phải đặt các máy chủ trên đất Việt Nam.

Một chuyên gia hành nghề tự do tư vấn về các vấn đề an ninh mạng cho các tổ chức phi chính phủ (NGO) và các mạng truyền thông độc lập đang làm việc trong môi trường thông tin thù địch, đánh giá rằng có rất ít khả năng Việt Nam sẽ từ bỏ luật đang chờ này. Theo ông, Nga và Trung Quốc đều ban hành luật tương tự. Mặc dù Google và Facebook đã rút khỏi Trung Quốc thay vì mở dữ liệu về người sử dụng Trung Quốc cho kiểm tra, Apple đã chịu thua. Apple kiếm được ở Trung Quốc gần một nửa doanh thu trên toàn thế giới, chuyên gia này giải thích. Đổi lại, Bắc Kinh có thể yêu cầu được truy cập vào dữ liệu về người Trung Quốc dùng Apple.

Chuyên gia này nói thêm rằng luật mới, nếu được thông qua, sẽ không phải là đòn trí mạng đối với cộng đồng hăm hở đăng bài bản bắt đồng Việt Nam. Ông nói các công ty Internet khổng lồ (Microsoft, Apple và Amazon, bên cạnh Facebook và Google) có khả năng ngăn chặn việc thực thi luật này theo nhiều thủ tục nhiều khe. Chẳng hạn, để làm nản lòng việc truy cập chi tiết, họ có thể khẳng khái đòi hỏi các yêu cầu của Việt Nam phải được gửi thông qua các kênh từ chính phủ tới chính phủ, đòi phải có trát đòi thích hợp và chi tiết, hoặc đòi phải nói rõ mục đích có thể có.

Chưa hoàn toàn chắc chắn?

Cũng chưa chắc chắn rằng chế độ Hà Nội dần xếp được đề ban hành Dự luật An ninh mạng.

Một người Mỹ hiểu rõ cộng đồng doanh nghiệp Mỹ ở Hà Nội, bình luận về dự luật hồi tháng 1, nói là chưa rõ Bộ CA đã có được sự hậu thuẫn vững chắc của đảng và chính phủ cho dự án của mình. Ông nói một số người giải thích nó như một cú tóm của công an giành lấy quyền kiểm soát một vấn đề do Bộ Thông tin và Truyền thông quản lý đến bây giờ.

Kể từ đó thỉnh thoảng có bài báo trên truyền thông nhà nước cũng cố suy đoán rằng, như nguồn doanh nghiệp gợi cho thấy, dự luật an ninh internet được đề xuất không phải là một thỏa thuận đã hoàn thành. Được biết các quan chức cấp cao Bộ Quốc phòng lập luận rằng, vai trò được dự kiến cho Bộ CA lần qua trách nhiệm của họ. Tường thuật về cuộc thảo luận của các ủy ban Quốc hội đã nhấn mạnh lo ngại rằng, phạm vi của dự luật là quá rộng, chồng chéo với nhiều phần trong các bộ luật hiện hành, và chắc chắn sẽ gây lộn.

Nguồn tin khác cho thấy một sự rạn nứt ngày càng tăng giữa Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng, và chủ tịch nước Trần Đại Quang, một đại tướng công an từng lên tiếng ủng hộ mạnh mẽ dự luật an ninh mạng. Đáng chú ý, cả ông Trọng lẫn người đứng đầu chính phủ, Thủ tướng Nguyễn Xuân Phúc, đều dường như chưa chấp thuận dự luật, trong khi Chủ tịch Quốc hội Nguyễn Thị Kim Ngân đã công khai hoài nghi về sự khả thi của luật này.

Các lãnh đạo Đảng có thể cũng lưu ý rằng, giống như ở Moscow hồi cuối tháng 4, những nỗ lực để hạn chế sự tiếp cận của công chúng Việt Nam đối với mạng xã hội có thể kích động phản ứng dữ dội của giới trẻ có hiểu biết về internet. Mặc dù trong thời buổi tuổi trẻ thường thờ ơ về chính trị, đây là loại vấn đề có thể kích động một số rất lớn người Việt trẻ xuống đường biểu tình.

BCH Trung ương ĐCS sẽ họp một tuần kể từ ngày 7 tháng 5, trong cuộc họp đó, họ sẽ xem xét tiến trình của ĐCS trong sáu tháng tới. Dự luật an ninh mạng sẽ là một mục trong một chương trình nghị sự dày đặc. BCH Trung ương có thể hoãn lại quyết định của mình trong khi chờ các đàm phán liên bộ về dự thảo, hoặc có thể gác lại dự án hoàn toàn. Tuy nhiên, khả năng lớn là họ sẽ bật đèn xanh cho dự luật an ninh mạng. Nếu như vậy thì hầu như chắc chắn rằng, sau đó Quốc hội sẽ bỏ phiếu đưa nó thành luật vào cuối tháng 5.

Dịch giả: Song Phan

Bản đồ quy hoạch Thủ Thiêm "không có" hay bị "phi tang" ?

.....Phạm Chí Dũng 03-05-2018.....

Sở Quy hoạch Kiến trúc, Sở Tài nguyên Môi trường hay Ủy ban nhân dân TP. HCM đã khiến Bản đồ gốc quy hoạch khu đô thị mới Thủ Thiêm biến mất từ nhiều năm qua?

Bản đồ biến mất và 'nụ cười Võ Văn Hoan'

Bất chấp việc mới đây người phát ngôn của chính quyền TP. HCM - ông Võ Văn Hoan - cho rằng bản đồ trên chỉ là 'chưa tìm thấy' chứ không phải không tìm thấy, song độ dài thời gian biến mất của bản đồ này đã khiến dư luận xã hội không thể không bật lên dấu hỏi: liệu đã có một bàn tay hay thế lực bí ẩn nào cố ý đánh cắp Bản đồ gốc quy hoạch khu đô thị mới Thủ Thiêm và phi tang nó nhằm một mục đích đen tối nào đó?

Người dân Sài Gòn vẫn còn nhớ như in 'nụ cười Võ Văn Hoan' vào lúc ông Hoan thay mặt Ủy ban nhân dân TP.HCM đến hiện trường vụ cháy chung cư cao cấp Carina ở Quận 8 vào đầu tháng 4-2018 mà đã gây ra cái chết của 13 cư dân. Vào thời điểm đó, trong không khí tang tóc và trước một rừng ống kính phóng viên, không hiểu sao ông Võ Văn Hoan lại cười tươi.

Vụ biến mất của Bản đồ gốc quy hoạch Thủ Thiêm lại lồng trong bối cảnh Bộ trưởng công an Tô Lâm đã phải thừa nhận có ít nhất 800 tài liệu thuộc danh mục bảo vệ bí mật nhà nước đã bị lộ lọt trong những năm qua.

Rất có thể trong một thời gian dài, Bản đồ gốc quy hoạch Thủ Thiêm đã được chính quyền TP. HCM và Chính phủ xếp vào loại tài liệu bí mật mà không thể công khai - tương tự vụ 'Mobifone mua AVG' mới phát lộ gần đây, trong đó có tình tiết 'lãnh đạo bộ Công an chấp thuận đưa vụ mua bán này vào danh mục tài liệu bí mật' mà do vậy không thể công khai cho công luận và xã hội.

Không công khai quy hoạch và bản đồ quy hoạch lại là một thứ

bệnh ung thư của chế độ độc đảng và các nhóm lợi ích, khi luôn tìm cách bưng bít thông tin quy hoạch và đền bù giải tỏa để trục lợi khủng với giá bán đất ra thị trường cao gấp 10-20 lần so với mức giá đền bù cho dân.

Những cái chết treo cổ và hơn 6 tỷ đôla tiền chênh lệch

Trong vài trăm 'điểm nóng khiếu kiện đất đai' ở Việt Nam mà Thanh tra chính phủ thường thống kê, làn sóng khiếu kiện và tố cáo của dân Thủ Thiêm thuộc loại bi phần nhất, dày đặc nhất và kéo dài lâu nhất cho tới ngày hôm nay kể từ khi một quyết định phê duyệt quy hoạch khu đô thị mới Thủ Thiêm được Chính phủ ban hành vào năm 1996.

'Không công bố bản đồ quy hoạch' là một trong rất nhiều nội dung khiếu tố của nhiều hộ gia đình trong số 15000 dân ở Thủ Thiêm. Các cấp chính quyền từ Quận 2 đến Ủy ban nhân dân thành phố đã có quá nhiều dấu hiệu giấu biệt bản đồ quy hoạch Thủ Thiêm trong suốt một thời gian dài.

Nhưng sau áp lực liên tục của dân oan Thủ Thiêm, Thanh tra chính phủ đã phải cử một đoàn thanh tra về quá trình thực hiện giải phóng mặt bằng để xây dựng dự án khu đô thị mới Thủ Thiêm. Chính người dân Thủ Thiêm đã phát hiện ra là chính quyền đã giải tỏa lô hàng trăm ha đất của dân.

Theo tố cáo của dân oan Thủ Thiêm, trong khi bản đồ người dân trưng ra thực tế diện tích đất chỉ hơn 500 ha thì bản đồ 650 ha của chính quyền tính luôn diện tích nhà đất của người dân.

Có nghĩa là diện tích 'giải tỏa thêm' có thể đến 150 ha và do đó đã đẩy đuổi thêm nhiều ngàn người dân Thủ Thiêm khỏi nơi ở và cũng là chỗ sinh nhai duy nhất của họ.

Thủ Thiêm là một khu vực được giới bất động sản Sài Gòn xem là cực kỳ đắc địa, là khu 'đất vàng' chỉ cách khu trung tâm Quận Nhất có ba trăm thước bề rộng mặt sông Sài

Gòn. Vào thời điểm công bố đền bù lần đầu tiên cho dân, giá đền bù chỉ từ vài trăm ngàn đến vài triệu đồng một thước vuông đất, trong khi giá thị trường khi đó đã lên đến vài ba chục triệu đồng một thước vuông. Còn hiện thời, giá thị trường năm 2018 đã vọt đến hàng trăm triệu đồng cho mỗi thước vuông đất ở Thủ Thiêm. Với mức giá đó và ứng với khoảng 150 ha đất giải tỏa lớn - mà hoàn toàn có thể xem là 'giải tỏa ăn cướp', các doanh nghiệp đầu tư vào khu đô thị Thủ Thiêm và giới quan chức ăn theo có thể thu lời ngay cho riêng tiền chênh lệch đất ít nhất 140 ngàn tỷ đồng, tương đương 6 tỷ USD!

Một trong những quan chức bị dân oan Thủ Thiêm tố cáo ghê gớm nhất là Lê Thanh Hải - chủ tịch và sau đó là bí thư thành ủy TP. HCM từ khoảng năm 2000 đến tận cuối năm 2015.

Lê Thanh Hải có những biệt danh chính trị như 'Anh Hai Sài Gòn', 'Lãnh chúa Gia Định' và cả một biệt danh dân dã mà dân oan Thủ Thiêm đặt cho là 'Hải Heo'.

Từ nhiều năm qua, Lê Thanh Hải cũng được cho là một trong những quan chức tham nhũng nhất và giàu nhất Việt Nam. Một trong những vụ tai tiếng nhất của Lê Thanh Hải là 'cướp đất vàng' ở Thủ Thiêm. Vào thời đó, người được xem là 'đệ tử ruột' của ông Hải là Tất Thành Cang là bí thư quận 2 đã có nhiều biểu hiện tiếp tay rất đắc lực cho các nhóm lợi ích để cưỡng chế đẩy đuổi dân nghèo Thủ Thiêm ra khỏi mảnh đất duy nhất của họ.

'Đất vàng' cùng số lợi nhuận khổng lồ trên đã biến thành nguồn cơn khiến chính quyền TP.HCM và Quận 2 tiến hành chiến dịch cưỡng chế di dời đối với dân nơi đây trở nên tàn bạo và đẫm máu nhất trong các vụ cưỡng chế di dời dân ở Việt Nam.

Chiến dịch trên, kéo dài trong nhiều năm trời, đã dẫn đến nhiều cái chết của dân oan Thủ Thiêm nhưng lại tuyệt đối không được bất cứ cơ quan chức năng nào tiết lộ và cũng không được báo chí nhà nước công bố.

Một nạn nhân điển hình của nạn

cưỡng chế trên là gia đình bà Nguyễn Thị The. Chồng và con trai của bà The đã treo cổ tự vẫn vì bị cưỡng chế, ruồng bỏ.

Không chỉ đẩy đuổi dân, chính quyền và công an còn kéo quân phá sập và ủi sạch chùa Liên Trì ở Quận 2 - một cơ sở thờ tự lâu đời của Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống Nhất.

Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm sắp chịu nạn!

Cùng với chùa Liên Trì, Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm ở Quận 2 đã từ nhiều năm qua nằm trong danh sách “đối tượng giải tỏa”, cho dù cơ sở Công giáo này đã có lịch sử tồn tại đến 178 năm và được khá nhiều tổ chức quốc tế về tôn giáo lẫn chính trị và môi trường quan tâm chia sẻ.

Trong chiến dịch giải tỏa Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm đặc biệt mang tính “lấy thịt đè người” vào năm 2015, chính quyền TP. HCM và quận 2 đã cử những quan chức cấp thấp đến Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm để vừa chiêu dụ vừa đe dọa các sơ. Sau đó là một lực lượng đông đảo lên đến vài trăm người vừa công an vừa dân phòng cùng các hội đoàn nhà nước đã bao vây cơ sở Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm như một thủ đoạn tạo áp lực nặng nề về tâm lý để khiến các sơ hoặc phải tự nguyện rời bỏ mảnh đất rộng nhiều hecta có giá trị trường đến hàng trăm triệu đồng mỗi mét vuông này, hoặc phải chấp nhận một đơn giá bồi thường đất đai rẻ mạt của chính quyền.

Cũng vào năm 2015, nghe nói chính quyền ở Sài Gòn đã “cân lên đặt xuống” giữa chùa Liên Trì và Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm xem “cái nào giải tỏa trắng dễ hơn.”

Vào đầu tháng Năm năm 2018, Ủy ban nhân dân TP. HCM với người đại diện là Chủ tịch Nguyễn Thành Phong bất ngờ ‘chấp thuận phương án tổ chức đấu giá quyền sử dụng toàn bộ 9 lô đất thuộc khu chức năng số 1 của khu đô thị mới Thủ Thiêm’, trong đó có nội dung ‘yêu cầu các đơn vị liên quan có phương án di dời những cơ sở tôn giáo trong khu đô thị này (Nhà thờ Thủ Thiêm, Dòng Mến Thánh giá

Thủ Thiêm) cũng như thu hồi đất của Trường tiểu học Thủ Thiêm để bàn giao cho nhà đầu tư thi công tuyến đường ven sông và công viên bờ sông theo đúng tiến độ’.

Tức Nhà thờ Thủ Thiêm, Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm và một trường học của nhà dòng sẽ nằm trong số 9 lô “đất vàng” sắp được mang ra bán đấu giá lần đầu tiên tại TP.HCM.

Trong lúc các nữ tu của Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm hoàn toàn không được thông báo gì về kế hoạch di dời trên, sự biến mất của Bản đồ gốc quy hoạch khu đô thị mới Thủ Thiêm càng tạo điều kiện để chính quyền và các nhóm lợi ích lấp liếm rằng Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm ‘nằm trong quy hoạch giải tỏa’.

Thế nhưng Linh mục Lê Ngọc Thanh, người phụ trách về lĩnh vực truyền thông của Dòng Chúa Cứu Thế Sài Gòn, đã nói với đài VOA Việt ngữ rằng quyết định quy hoạch, giải tỏa nhà thờ và tu viện ở Thủ Thiêm có quá nhiều vấn đề khuất tất và cần phải được bàn thảo.

“Trong quy hoạch ban đầu mà Thủ tướng duyệt, không có quy hoạch nhà thờ và đất của tu viện. Nhà thờ và tu viện hoàn toàn nằm ngoài quy hoạch” - Linh mục Lê Ngọc Thanh cho biết.

Rõ là tiền vẫn trên hết. Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm tọa lạc tại một vị trí sát sông Sài Gòn, nhìn thẳng sang khu trung tâm quận 1, quá đủ để kêu gọi con mắt thèm thuồng của những đại gia và quan chức “2 Đ” (đất và đôla), và hứa hẹn không biết bao nhiêu lợi lộc nếu ai đó “chiếm” được. Diện tích này lại lọt thỏm trong quy hoạch của dự án khu đô thị mới Thủ Thiêm mà chính quyền luôn lấy cơ quy hoạch để giải tỏa đất tôn giáo.

Nhiều thông tin cho biết chính quyền quận 2 (đứng đằng sau là chính quyền thành phố mà người “đại diện” chính là Phó bí thư thường trực thành ủy Tất Thành Cang) cùng những tổ hợp nhóm lợi ích sẽ hưởng một nguồn lợi trực tiếp và khổng lồ từ việc giải tỏa Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm.

Còn Nguyễn Thiện Nhân?

Hãy nhìn lại cuộc đến thăm ngày 10-2-2018 của Nguyễn Thiện Nhân - một ủy viên bộ chính trị và là Bí thư thành ủy TP.HCM tại Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm.

Khi đó, có ý kiến đánh giá rằng Nguyễn Thiện Nhân lại là người thuộc trường phái “chính trị gia co thủ”, vốn hết sức thận trọng với các giao tiếp “nhạy cảm chính trị” và càng tránh xa những hoạt động bề nổi chẳng có lợi gì cho mình. Do vậy, cuộc thăm Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm của ông Nhân vào những ngày cận tết nguyên đán 2018 đã cho thấy cơ sở tôn giáo này tạm an toàn.

Nhưng giờ đây, có vẻ đó là một sự tráo trở.

Nguyễn Thiện Nhân -người đang trở thành ứng cử viên số một ngổi vào ghế chủ tịch nước thay cho Trần Đại Quang tại Hội nghị trung ương 7 vào tháng 5-2018- theo rất nhiều tin tức trong và ngoài nước gần đây, rất có thể đã thực hiện cuộc thăm viếng Dòng Mến Thánh Giá Thủ Thiêm như một động tác thăm dò, mị dân và đánh lạc hướng, để sau đó quay ngoắt và thanh minh ‘tôi không biết vụ giải tỏa Nhà dòng này’.

VỤ THỦ THIÊM: THẤT LẠC LƯƠNG TÂM HAY LỘNG QUYỀN THÁCH THỨC LUẬT PHÁP ?

Facebook Lam Hồng Nguyễn

03-05- 2018

Trụ sở nơi tôi làm việc là một biệt thự cổ, nằm ở vị trí rất đẹp ngay giữa Trung tâm Sài Gòn, đoạn giáp giữa Quận 3 và Quận 1. Bất ngờ, vào mùa hè năm 2003, cơ quan nhận được một thông báo gửi đi từ Văn khố quốc gia Cộng hòa Pháp nằm ở Paris. Thông báo cho biết tòa nhà mà cơ quan chúng tôi đang sử dụng được xây từ năm 1903, khi ông Ngô Đình Diệm mới tròn 2 tuổi.

Sau trăm năm, từ Pháp, đơn vị xây dựng cho biết tòa nhà đã hết hạn bảo hành, bảo dưỡng. Từ đây, mọi biến động, thay đổi đối với tòa nhà, họ hết trách nhiệm. Họ tha thiết đề nghị những người thế hệ sau sở hữu

và sử dụng nó phải hết sức cẩn thận, gìn giữ, hết sức thận trọng và tôn trọng khi phải sửa chữa hay thay đổi. Phòng khi kẻ hậu sinh da vàng, mũi tẹt, ngón chân Giao Chỉ tiếp nhận gặp “bồi rối”, họ gửi kèm theo đầy đủ một bản sao hồ sơ khảo sát–thiết kế–xây dựng... của tòa nhà, trang nào cũng có công chứng đầy đủ!

Nhắc lại chuyện này, tôi không định ca ngợi sự cẩn trọng, chu đáo và thiện lương đầy trách nhiệm của người Pháp vốn bị gọi là ‘bọn thực dân đế quốc, những kẻ chuyên đi xâm chiếm thuộc địa và vơ vét tài sản, bóc lột nhân dân.’ Tôi chỉ muốn khẳng định rằng: trên đời này chẳng có cái quái gì tự nhiên biến mất cả.

Qua không biết bao nhiêu ‘biến cố vĩ đại’ với các kiểu ‘thắng lợi rực rỡ, với hai cuộc chiến tranh thế giới, hai lần chiến tranh Đông Dương và đánh bại hai đế quốc to,’ hồ sơ xây dựng tòa nhà cơ quan tôi vẫn còn nguyên không thiếu một trang thì chắc chắn tôi không thể tin trên đời lại có gì có thể thất lạc, mất tích chỉ vì một đôi lần “cơ quan dời trụ sở”.

Vậy mà có đấy. Gần 11 năm trước, tờ Tuổi Trẻ và hàng loạt báo khác, rất nhẹ dạ và hấp tấp, đã kêu ầm lên: “Vi sao 160 ha tái định cư của khu Thủ Thiêm biến mất?”

Rồi bây giờ, 2018, khi các cá nhân quan chức có trách nhiệm trong vụ mất đất trước khi sắp thành ‘củi đốt lò,’ thành phố văn minh nghĩa tình lại nóng rực lên trước thông tin **‘Bản đồ 1/5000 quy hoạch khu đô thị Thủ Thiêm** được Thủ tướng Chính phủ phê duyệt từ năm 1996 cũng bỗng dưng đồng loạt biến mất.’

Lý lẽ của ai đó rằng “chỉ là không tìm thấy chứ không phải là mất hay không có” nghe ra không đáng tin. Bởi lẽ nó mơ hồ, trừu tượng, không có chỗ dựa mang tính vật chất.

Tóm lại, đất không bốc hơi, chỉ bị ai đó ăn mất. Bản đồ, nếu thực đã có, cũng không mất, trừ phi ai đó cố tình thủ tiêu nó. Và ai đó, chắc chắn phải là kẻ có, hoặc từng có quyền lực vén mây che mặt trời tại đất này. Vì thế, cái được coi là “bản đồ quy hoạch được Thủ tướng phê duyệt”, Văn phòng chính phủ đã gửi bản gốc đi nhiều cơ quan có trách nhiệm, nhưng chúng lại có thể “biến mất” đồng loạt trong cùng một thời điểm ở mọi cơ quan có thẩm quyền và trách nhiệm lưu trữ nó. Và thật khôi hài, hàng loạt văn bản giấy tờ, đi kèm không bị mất, tại sao chỉ mất mỗi bản đồ quy hoạch? Trả lời: vì chỉ có bản đồ là bằng chứng xác đáng nhất chỉ ra rõ ràng việc đất đai biến mất, hoặc bị – không phải siêu nhiên mà là con

người cụ thể– nuốt chửng.

Chuyện “biến mất” được đưa ra trong thời điểm một số cá nhân từng là lãnh đạo cao cấp của thành phố đang bị quy trách nhiệm về những sai phạm và nhiều dấu hiệu cho thấy sắp bị xử lý, chứng tỏ luật pháp đang bị bốn cột và thách thức. Nếu thật sự bản đồ quy hoạch đã mất và không xác định được mất trong khoảng thời gian nào, thì ‘Ủy ban Nhân dân TP Hồ Chí Minh’ căn cứ vào đâu để thu hồi đất của 15,000 hộ dân Thủ Thiêm và giao đất cho các tổ chức, doanh nghiệp, cá nhân? Nếu không có bản đồ, căn cứ vào đâu để quy trách nhiệm với những sai lệch thực tế nghiêm trọng đã và đang xảy ra?

Trả lời kiểu gì, bản chất của vụ việc cũng đã lộ ra: bản đồ quy hoạch đang được những kẻ sai phạm cố ý giấu đi, hoặc tệ hơn, thủ tiêu nó để che giấu sai phạm của mình. Không còn dừng lại ở mức gọi là sai phạm đó phải gọi là tội ác. Luật pháp đang bị thách thức nghiêm trọng. Giả sử bản đồ ấy chưa từng tồn tại, nghĩa là sẽ không có chuyện mất, vấn đề càng nghiêm trọng và tệ hại hơn: quyền lực đang đứng trên luật pháp. Vì lợi ích riêng, người ta sẵn sàng lừa dối cả nhân dân, lừa dối cả chính phủ.

Trong một thời gian rất dài, người ta vẫn được nghe và phải bằng lòng với những “chỉ đạo tư tưởng” đầy tính lạc quan và sặc mùi bao che, rằng đâu đó trong bộ máy công quyền vẫn có những sai sót, vẫn còn những cá nhân tha hóa... Thực tế không phải vậy. Tội phạm công quyền đã cấu kết và lớn mạnh thành tập đoàn, công khai thách thức luật pháp, công khai đối đầu và chống lại luật pháp khi bản thân chúng có nguy cơ bị trừng phạt.

Nếu chỉ là sai phạm cá nhân, quyền lực cá nhân, không một ai đủ sức thổi bay tất cả bản đồ quy hoạch một khu đô thị đang được lưu trữ trong hàng chục cơ quan nhà nước có quyền hạn và trách nhiệm. Nó cũng không đủ sức làm biến mất 160 ha đất tái định cư ở Thủ Thiêm, không đủ sức bán rẻ hàng chục ha đất ở Nhà Bè, không đủ sức dời cả đồn biên phòng, xóa trắng hàng chục cây số bờ biển của nhân dân Quảng Ngãi để giao cho một doanh nghiệp, rồi nhơn nhơn tuyên bố “khoảng 8km vẫn có một đường xuống biển”.

Bất chấp doanh nghiệp, người dân than trời vì giá xăng tăng vô tội vạ, Bộ Công thương vẫn không nao núng, tiếp tục lên kế hoạch tăng, theo đề xuất của đơn vị cung cấp, kinh doanh xăng dầu là Petrolimex. Tại Đại hội cổ đông thường niên năm 2018 của Tập đoàn Xăng dầu Việt

Nam (Petrolimex), mức chia lãi cổ tức đã được công bố. “Bộ Công thương, đại diện phần vốn Nhà nước tại Petrolimex, với 981,68 triệu cổ phiếu đang nắm giữ (tương đương 84,71% vốn điều lệ Petrolimex) sẽ nhận được 2.945 tỷ đồng tiền cổ tức năm 2017” (báo Tiền Phong, 2-5-2018). Vậy là rõ, vừa đá bóng, vừa thổi còi, lợi ích nhóm đã biến Bộ Công thương thành một đơn vị kinh doanh, tìm mọi cách thu lợi nhuận. Họ đang buôn chính sách và lạm quyền móc túi nhân dân!

Còn nhiều, vô cùng nhiều dẫn chứng khác. Quyền lực của cái ác, cái xấu, cái cố sai rõ ràng đang mạnh lên, rất mạnh. Nhóm lợi ích đang cấu kết nhau thành những tập đoàn, tổ chức, không chỉ là những cá nhân phạm tội đơn lẻ hay những sai lầm điều hành có tính giai đoạn. Cái ác, cái xấu đủ mạnh để công khai chống lại và phỉ báng luật pháp, nhằm để đã và sẽ tiếp tục tàn phá đất nước và nhân dân.

Không có chuyện ác, chuyện xấu, chuyện sai nào mà những kẻ quyền lực tha hóa không dám làm. Trước pháp luật, tội phạm đã không cam khoan tay chịu trời khi bị phát hiện xử lý mà đang điên cuồng tìm mọi cách chống lại, với tất cả khả năng, tiềm lực tài chính kinh hoàng của nó.

Tôi không nhìn thấy bất kỳ một ‘tàn tích thực dân đế quốc’ nào trong tập đoàn cái ác, cái xấu ấy cả.

Chẳng thực dân đế quốc nào coi thường luật pháp và tàn hại nhân dân, đất nước đến như vậy. Tất nhiên, tôi tin, với công cuộc chống tham nhũng đang được đẩy mạnh, đang vào hồi quyết liệt, những kẻ gây ra sự tàn hại, làm giàu trên bằng bòn rút tài nguyên của đất nước và mồ hôi nước mắt của nhân dân trước hay sau cũng sẽ thành củi đốt lò. Nhưng đáng buồn, trước đó, chúng chính là kẻ có quyền rao giảng đạo đức bắt cả vạ, cả triệu người như tôi phải nghe, phải tin, phải lặp lại như vẹt. Tệ hơn nữa, vẫn còn cơ man những kẻ đang tiếp tục tự tin rao giảng sự nhảm nhí và ô nhục đó.

Vì bộ áo quyền hành trên người và mặt nạ lý tưởng trên mặt chúng vẫn chưa rơi, chưa bị triệt để bóc trần.

<https://www.nguoi-viet.com>

